

W 967
ஸாக்ரடஸ் சரித்திரம்.

R. அரங்காசாரியா, எம் ஏ எல் டி

இயற்றியது

வேலூர்

சுந்தர விநாயகர் அச்சுக்கூடம்

முகவுரை.

உலகிலுள்ள ஜாதியார பலர் உலகில வறங்கும் பாஷைகளும் பல ஒவ்வோராகாலத்தில ஒவ்வொருஜாதி யாரோ பாபலமடைந்து, தம்புகழைப் பரப்பி, பிறர்க்கு வழிகாட்டிகளாக விளங்குகின்றனர் அந்தஜாதியாருள் ளும் ஒருசிலரே குன்றிலேற்றிய விளக்குப்போல, தம் அறிவை யாவாக்கும் புலப்படுத்தி, தமது நாட்டில் ஒரு கிளாச்சியை உண்டாக்கி, புதியதேச வழியில் மனித ரின் அறிவும் ஊக்கமும் செல்லுமபடி செய்திருக்கின்ற னர். இதக்கைய மேனமக்கள் தாம் பிறந்த நாட்டிற்கும் தாம் பிறந்த ஜாதிக்குமே உரியவெனக் கூறுவது தவறு உலகத்தை அறிவூட்டி மேனிலைப்படுத்தவதற்காக அவ்வப் போது சிலபெரியோர்கள் அவதரிப்பதுண்டு. அவர்களது போக்கைக் கெல்லாம, முன்பு அவர் அவதரித்த நாட்டில் வேறொன்றி, பிறகு உலகமுழுவதும் பரவிவிடும். ஆதலின், மகான்களாகிய இனஜோர்க்கு, “யாதுமூரே, யாவருங் கேள்வீர்” அம்மகான்களும் யாவாக்கும் எக்காளத்திற்கும் உரியவராவா

ஸாகரமணி என்ற யவனத்தவஞானியாரும் இம் மகான்களது கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவாதாம் இவரது உத தமகுணங்களும், அறிவாற்றலும், தேசாசிமானமும், உண் மையைப் பற்றும் எவரையும் உருகும் சதயத்தை நிலை நிறுத்தவதிலும், மனிகரின் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி அவரிடம் உணமையான ஞானம் பெருகும்படிசெய்வதி லும் அவர் எடுத்ததெகாண்ட கஷ்டத்திற்கு அளவே வில்லை. தமது விரோதிகளால் அவர் பட்ட பாடுகளும்

உரைத்தற்பாலனவல்ல பொறுமையே வடிவெடுத்தாற
போன்ற ஸாக்ரடீஸ், யாவற்றையும் அசையாது தாங்கி,
உள்ளக்கவலை சிறிதுமின்றி, நன்னெறியை வழுவவிடாது,
பிராபொருட்டே வாழ்ந்துவந்தனர இம்மகாணைப்பற்றிக்
தெரியாத ஜாதியாரே இலலைபெணலாம் இவரது சரிதரம்
எல்லாப்பாஷைகளிலுமுள்ளது நம் தமிழ்மொழியிலும்
ஒன்றிருப்பது அவசயமென்பதுநான்குறவேண்டியதில்லை

1911-ஆம்வருஷத்திலுள்ள இராமநாதபுரம்பாணடி
யுள்ள ஸெகண்டரி ஸ்கூலில் தலைமைப்புரத்தியாயராக
அமரத்திருந்தபோது, காலஞ்சென்ற பாலவனநதம் ஜமீந்
தாரும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபகரும், அகன முகல
அகராசனாதிபதியும், தமது உடல்பொருளாகியெல்லாம்
ஒருங்கே தமிழவளாச்சிபின்பொருட்டுச் செலவிட்ட
வரும், இரந்தோர்கலைபெண்ணுது வரையாது ஈடுத
வந்த வள்ளலுமாகிய ஸ்ரீமான பாணடித்துரை சாமித்
தேவா அவர்களது நட்பும் அன்பும் எனக்குக் கிடைசு
தன. அவர்களுடன் ஸாக்ரடீஸைப்பற்றி ஒருமுறை சம
பாஷிக்க நேரந்தபோது, அந்தஞானியாரின் அரியசெயல
களில் தேவரவர்கள் ஈடுபட்டு, அவரது சரித்திரப்பகுதி
யைத் தெரிந்தவரை தொகுத்துச் செய்தமிழில் வெளியிடும்
படி ஆஞ்ஞாபித்தார்கள அவ்வாறே, F J சாசனப்பா
ளமுதிய ஸ்ரீவிருந்த, சில பாக்கங்களை மொழிபெயர்த்துச்
செய்துவிட்டு 9-ஆம் தொகுதி 2, 3, 4, 5-ஆம் பகுதிகளில்
வெளியிட்டேன் பின்னர் இவற்றை நன்குத விரிகதெழு
திப் புதிதாகப் பலவிஷயங்களையும் சேர்த்துப் புனக்க
ரூபமாக வெளியிட்டேவண்டுமென்ற அவர் என்னைத் தூண்டி
ற்றது அவ்வாறே பலனூல்களிற கண்ட விஷயங்களைத்

கொஞ்சுதத தமிழுகேறபச சிலமாறுபாடுகளுடன் இந்
நூல் எழுதிமுடிக்கேன பல இடையூறுகளால் சென்ற
மூன்றுவருஷங்களாக இதை அச்சேற்றுவதற்குக் கூடா
மறபேரயிறு

சேனை ஸாவகலாசங்கதார ஏற்படுத்திய வியாசக
கமிட்டியார குறிப்பிட்ட விதிகளை ஒட்டியும், சென்ற சில
வருஷங்களாக மாணவர்களுத தமிழ்பயிற்றிவருவதனால்
எனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தைக்கொண்டும் இப்புஸ்த
கம் எழுதப்பட்டுள்ளதனால், கூடியவரை நடைபயச செவ
விதாகவும், எளிதாகவும், இனிதாகவும் அமைத்துள்ளேன்
ஸ்கூலபைஸ் பரீட்சைக்கு வாசிகமும் மாணவரும் எளி
தாகப் படித்தறியுமாறு சுடினதற்கினைப் பிரித்தும்,
விளக்கவேண்டிய விஷயங்களை நன்றாகத் துலக்கியும் எழுதி
யிருக்கிறேன்

இப்புஸ்தகத்தில் எவையேனும் தவறுகள், அபிபராய
பேதங்கள் காணப்படின், அவை எனது அறியாமையால்
ஏற்பட்டவை யென்பதை அன்பர்கள் மனத்திருத்தவும்,
அவைகளை எனக்கு அறிவிக்கவும் வேண்டிக்கொள்ளுந்
கிறேன்

இதிற காணப்படும் பெயர்களும், விஷயங்களுட,
தமிழுகற்போககுப்புதியவையாகவிருப்பினும் இப்புஸ்த
கத்தைப் படிக்கக் கூளிகது அப்பெரியரின அருளு
செயல்களை அறிந்துகொள்வதற்கு அவை ஒருபோதும்
தடையாகவிரா

இப்புஸ்ககத்தை அச்சிடுவதில் எனக்குப் பேருக்கி
செய்தவர வேலூர் காலேஜ் தலைமைத்தமிழ்ப்பண்டிகா
ஸ்ரீ உ வே பு க ஸ்ரீ நி வா ஸா சா ரி ய ராவா அச்சிடுவதில்
பாடுதொழுவழியுந் தெரியாது தடுக்கக் கருணை
தில், அவர்கள் கருணை கூராதது, அதுவிஷயமான
சுதலவேலைகளையும் தாமே செய்துகொடுப்பதாக வாக
களிதது, இந்நூலின் கையெழுத்துப்பிரதியைத் தாமே
படித்துப் பிழைகளைநது, பூரூப முகலிபவைநாச சலிப
பின்பிப் பார்த்தருளி, செவ்விகரக இந்நூல் விரைவில்
அச்சேறுமபடி செய்ததற்கு, யான செய்யும் கைமமாறு
யாதுளது? செய்யாமற்செய்த இவவுகனியை நான் எழுமை
பும மறவேன

ஸாகரமூலது உயரந்தசரிதாமடங்கிய இந்நூலில்
அவரது உருவப்படத்தை முன்னாச சோதகல் ிகவும
பொருத்தமானதெனக் கருதி, அதனை பயூரி என்ற ஆவ
கிலவாசிரியா எழுதிப் கரிஸ்கே கச்சரித்திரகத்திற் கண்டபடி
தயாராசெய்து அவ்வாறே சோததுள்ளோன

இந்நூலைக் கூடியவரை விரைவாகவும அழகாகவும
அச்சிட்டுத்தந்த வேலூர் சுந்தரவிராயகா அச்சுக்கூடத்
தலைவா ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ V D நடராஜ முதலியார அவர்
களுக்கும் எனது வந்தனத்தைச் செலுத்துகின்றேன

R அங்கநாசரியன்

ஸ்ரீ

ஸாக்ரடீஸ் சரித்திரம்

I முன்னுரை.

[பீடிகை—ஆதாரங்களின் குறைவு—பளேடோ—ஸெனோபன்—இருவரும் நூலெழுதிய காரணம்]

ஸாக்ரடீஸ் எனபவா, கிரீஸ் தேசத்தில் ஆதன்ஸ் என னும நகரில் இறறைக்குச்சுறேறச்சுறைய 2400-வருஷங் களுக்குமுன் சிறந்து விளங்கிய மகான்களில் ஒருவா, கல லிக்கடலைக் கரைகண்டவா, ஒழுகச்சுதிற சிறந்தவா, சீரிய கூரிய அறிவுடையவா, சாங்குணசீலா, யதார்த்தவாதி, மிகுந்த சொலவனமை பொருந்தியவா, உண்மையைத் துருவி நாடுவதில் ஊக்கம் மிகுதியுமுடையவா, கலவிச் செருக்குச் சிறிதுமில்லாதவா, பிறரிடத்திற கண்ட செருக் கைக் கண்டித்து, வாதத்தால அவரை அடக்கி, அவரது அஞ்ஞானத்தைப் புலப்படுத்தி, அவரைச் சோதிருத்துவ தில் தமது வாழ்நாளைக் கழித்தவா, தொன்றுதொட்டு இன்றுவரை பலதேயத்துப்பல்லோராலும் போற்றப்படுப வா, உலகமுள்ளளவும் யாவராலும் ஏததிக கொண்டாடத் தகுந்தவா

இவ்வண்ணம் ஒலகாப புகழும் பலகும் பெருமையும் வாய்ந்துள்ள அப்பெரியாரது சரித்திரப்பகுதிகளில் ஒரு சிறிதளவே நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது, முற்றுங் கிடைக்க வழியில்லை பொதுவாய்ப் பெரியோரைப்பற்றிய வரலாறுகட்கெல்லாம் இவ்விதக்குறைவு இயற்கையில்

ஏற்படுகின்றது உலகில கலவியறிவொழுக்கங்களில மேம பட்டு விளங்கும் டெரியோரது வாலிபச்செயல்கள் ஜனங் கள் அறிய அவரவுகின்றார்கள். அவ்வவரவை நீக்குவதற் குக கருவியாகவுள்ள அவரைப்பற்றிய செய்திகள், அவர வாவாயால் வெளிப்பாகவேண்டுமெயன்றி, மனிதரால் ஊகித்தறியப்படமாட்டா. ஊகமெல்லாம் கற்பனையாய முடியும் அக்காலத்தில் தன்சரிதம் தானுணராததும் வழக் கம் இல்லை ஒருவாசர்ததிரத்தை அச்சவாயிலாகப் பரவச் செயதல இக்காலத்திற்கே உரியது ஆதலின், அனனோ ரைப்பற்றிய விஷயங்கள் காண்பாரம்பரையாகவேனும் உடனிருந்தோர் எழுதிவைத்தேனும் வந்தாலொழிய ஒரு சிறிதும் அவர்களைப்பற்றி நாம் உணரவல்லோமல்லோம்

இந்தப்பொதுவிதிகுடபட்டே ஸாக்ரடீஸ்சரித்திர மும் உள்ளது இவரைப்பற்றிப் பலகதைகள் வழங்கு கின்றன இவையாவும் பின்னுள்ளோராரற் புனைந்துரைக்கப் பட்டவை என்பா இவரைப்பற்றி எழுதினோ பலராவா எழுதிய நூல்களும் பலவே அந்நூல்களுள் பெரும்பாகம் இறந்துபோயிற்று எஞ்சி இக்காலத்துள்ளவகன்ற சிறந் தவை, பளேடோ (Plato), ஸேனோபன் (Zenophon) என்ற இருவரது நூல்களேயாகும் இந்த இரண்டு ஆசிரியர்களை யும் ஸாக்ரடீஸ்சிஷ்யர்களென்று பண்டிதர்கள் மரணக்க கூறுவா ஸேனோபன் ஒரு போரவீரர், ததவஞானியல்லா, தம் நண்பராகிய ஸாக்ரடீஸைப்பற்றி ஜனங்களைக் கொண்ட கெட்ட எண்ணங்களை மாற்றும்பொருட்டு அவர்தமது நூல்களை * யாததார அந்நூல்களைப் படிப்பவா ஸாக்ரடீ

* (1) Memorabilia of Socrates (2) The Symposium or Banquet of philosophers.

ஊர் சாமானியரான ஒருமனிதரேனே மதிப்பாளர்கள் பள்ளேட்டூர் எனப்பா ததவஞானிகளில் ஒருவர் அவரது கொள்கைகளிற்பல ஸாகரடிஸ்கொள்கைகளை அடிப்படையாகக்கொண்டு எழுந்தனவாயினும், இரண்டிற்கும் பேதம் பெரிதுமுண்டு ஸாகரடிஸ பிறரோடு சமபாஷித்த விஷயங்களை இவியற்றிய நூல்களில் ('The Dialogues') பரக்கக் காணாம ஸாகரடிஸ்கொள்கைகள் எவை, பள்ளேட்டூர் கொள்கைகள் எவை என்பதை உறுதியாக அந்நூல்களிலிருந்து கண்டறிவது இப்போது இயலவதன்று.

மேற்கூறிய ஆசிரியரிருவரும் இருவிதநோக்கத்துடன் தமது நூல்களை இயற்றினர் அபுஸ்தகங்கனிலிருந்து ஸாகரடிஸ்சமபாஷினைகளும், அவற்றின் சாரமும், அவர் சம்பாஷித்த விதமும், அதன் நோக்கமும், அவருடன் சம்பாஷித்தோருடைய மனநிலையும், அதைக் கேட்டனுபவித்தோருடைய அபிபிராயங்களும் வெளியாகின்றன ஒருவர் விட்டதை மற்றவர் நிரப்பிக்கொடுப்பதால், அந்நூல்கள் ஸாகரடிஸ்சரித்திரத்திற்குச் சிறந்த சாதனங்களாகின்றன.

ஸாகரடிஸின் குடும்பவாழ்க்கையைப்பற்றிய விவரங்களும், அவரது உருவம் தோற்றம் முதலியவற்றைக்குறித்த யாவும், மேலெடுத்தோதிய நூல்களிலிருந்தே முக்யமாய் வெளியாகின்றன. அவரது பெருமையை உணராமல் அவரைத் தூற்றிப் பழிகூறிய நாடகக்கவிளாகிய அரிஸ்டோபானஸ் (Aristophanes) முதலியோரெழுதிய நாடகங்களிலிருந்தும் அவரது சரிதரப்பகுதிகளிற்பல அறியக்கிடக்கின்றன.

மேற்கூறிய நூல்களைத் ததையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு பலசரிதரநூல்களும் பிறநூல்களும் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்

பட்டுள்ளனவாயினும், அவற்றுள் கரோட் (Grote) என்ற சரிதரவாசிரியர் எழுதிய கரீஸ்தேசசரிகரத்தையும், சாசு (F. J Church) என்பவர் எழுதிய 'ஸாக்ரடீஸ் விசாரணையும், மரணமும்' * என்ற புஸ்தகத்தையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு, ஸாக்ரடீஸ்சரித்ததை ஒருவாறு சுருக்கிக் கூற இங்கு முயன்றுள்ளோம் பலவிடங்களிலும் இம்முதனால்களின் மொழிபெயர்ப்புகள் விரிவாக உள்ளன என்பதை முன்னம்கூறிக் கதையைத் தொடங்குகின்றோம்.

ஸாக்ரடீஸ் சரித்திரம்.

II இளமைப்பருவம்.

[ஸாக்ரடீஸின் பிறப்பு—வீவாகம்—இலவாமுகை—ஜீவ னோபாயத்தின் சிறுமை—தேகத்தோற்றம்—பழக்கவழக்கங்கள்—இளம்பிராயத்தில் அறிவுவிருத்திக்கு ஏற்பட்ட சாதனங்கள்—புத்தரங்கம்—பாடிடேயா—டீவியம்—ஆம்பிராலிஸ்]

ஸாக்ரடீஸ் கி மு 469-இல் பிறந்தவா அவரது பிதா ஸோப்ரானிஸ்கஸ் (Sophroniscus) என்ற ஒருசிற்பி. அவர்தராய பானீட் (Phaenarete) என்ற ஒருமருத்துவசகி. ஸாக்ரடீஸ் இளமைப்பருவத்திலேயே தமது குலவித்தை யிறக்கேதோர்து பல சிலைகளைச் செதுக்கினா அவற்றிற்முன்று பிறகாலத்திலவெருளாவரை† இவருடையவேலைப் பாடென்று ஆதனஸ் காட்சிசசாஸியில் (Acropolis)

* The Trial & death of Socrates.

† Till the time of Pausanias about 180 A. D.

நிறுத்தப்பட்டிருந்தன ஸாந்திப்பி (Nanthippe) என்ற ஒருபெண்ணை அவர் மணந்து முன்று ஆண்டுகளைப் பெற்ற ரா இவளை அவர் மணந்தவருடைய நமசுக்குத் தெரியாது இவள் மிகவும் கொடியவள், பிடாரி, கணவனையும் குழந்தைகளையும் கடிந்து பேசுவாள், திடீரென்று தன்மூலம் வீடு அழகுகளம்மேயால் விளங்கும் வெடித்த சொல்லில் வேணும் போதெல்லாம் அங்குக் கேட்கலாம் தனது தாக்குண்டுகளால் மிகவும் பொல்லாதவென்று போவாங்கின அவள் இழைக்கும் கொடுமைகளையெல்லாம் அவர் அதிகப் பொறுமையுடன் சகித்துவந்தார் ஒருநாள் தம் மனைவி கூறும் தீமொழிகளைப் பொறுக்கக்கூடாமல் அவர் தமது வீட்டைவிட்டு வெளியேறி, வாயிற்படியில் உட்காரத்து யோசனையில் ஆழந்திருந்தாரெனவும், தீகாபாகனியால் தடுக்கப்பட்ட அவரது மனைவி மேலமாடிசென்று அசுத்த நீர் நிறைந்த பாண்டத்தை எடுத்தது அவரது தலைமேல் கவிழ்ந்துவிட்டாளெனவும், பர்லுமீ ஸாகரம்ஸ் ஒன்றுஞ் செயயத்தோன்றாமல் சிறிது திகைப்படைந்து, பின்னர் புன்னகையுடன், 'முன்னே இடிபிடித்தது, இப்போது மழைபெய்தது!' என்று சொல்லிக்கொண்டே வீட்டை விட்டுப் போய்விட்டாரெனவும் கூறுவார், இன்னும், அவள் தனது குழந்தைகளையும் கொடுமையாக நடத்திவந்தாள் என்று கூறுவார் இக்கூறுககளெல்லாம், பின்னுள்ளோரால் வரையப்பட்டனவாகும் அவளை, குணத்திற் கெட்டவள் என்றுமட்டுமே ஸ்ரீராமன் எழுதிப்போந்தார். உலகின் நன்மைக்காகவே உழைத்து, வறுமையைத் தாழ்மிகுதிபாக விருமபி, குடும்பவிஷயங்களிற் சிறிதும் புற்றினறி, தமது வாழ்நாளையெல்லாம் வீட்டிற்குப் புறம்பே கழித்தவரை, அவர்மனைவி கொண்டாடிப் போற்றுவாள் என்று யாரேனும் எதிர்பார்ப்பார்களே?

அதீனியருள கலைவனும் தலைவியும் சிறந்த நட்பு
 டன வாழ்வார்கள் அவர்க்கு உடல இரண்டாயினும்,
 தாம் ஒருயிர்பெற்றதைபோல கருதி, இணைபிரியாது இனப
 துன்பங்களை ஒருங்கே அனுபவிப்பா உவவாற்றுக்தம்,
 ஸாகரடஸுக்கு அவாமனை இவ்வனம் அபராதமிததத
 தாகச கூறுவதனால், அவா தாமரைபில்மேல தங்கும் தண
 ணிய நீரின துளிபோல பற்றற்றுக் குடுமபவாழககையில்
 நின்றொனவும், தம் மனைவியின் பொறுமைபை அவள்
 எதிர்பாராதபடி சோதிகதாரெனவும், அசோசாதனைகளைப்
 பொறுக்கக்கூடாத அபபெணமணி மதிக்கெட்டு மனம்
 நொந்து கணவனையும் குழந்தைகளையும் பேணாது விடுத
 தாளெனவும் கூறுவதற்குப் பெரிதும் இக்கதை இடந
 தருகின்றது. பரம் சாதனிகரான ஸாகரடஸ், அவளது
 நீச்செயல்களையெல்லாம் சகித்துவந்ததாதவிர, அவள்
 செயவதெல்லாம் நனமையையே பயக்குமென்று தம்
 குழந்தைகட்கு எடுத்துக்காட்டி, தாயைப் பழிக்காமற்
 போற்றிவருமபடி அவர்கட்குப் புத்தியும் புகட்டிவந்தார

அவா, ஏழைக்குடியிற பிறந்தவராயினும், வறுமை
 யினவாயில் அகப்படாமல், ஏதோஉபாயமாகப் பொரு
 ளீட்டிக் காலந் கழித்துவந்தார. இவ்விதமாக, அவரது
 ஜீவனம் பலவருஷங்களாக நடந்தேறிபது

அவா திடசரீரமுள்ளவா, நோய்களாற பீடிக்கப்
 படாதவா, எவ்விதமான கடினவேலையையும் எளிதில்
 முடிக்கவல்லவா, களைப்பென்பதைக் கனவிலும் அறியாத
 வா, வெயிலையும் பனியையும் ஒருபொருட்டாக எண்ணாத
 வா பிரதரணையையே அவா எக்காலத்திலும் அணிந்ததிலை.
 கரீஸதேசத்திலும், அதையடுத்த நாடுகளிலும், பனியும்

வெயிலும் அவ்வககாலங்களில் கொடுமையாக இருக்கும் தண்ணீர் பனிகடடியாகவுறையும் கூதிரப்பருவத்திலும், நிலங்கொத்தெழும முதுவேளிற் பருவத்திலும் அவர் வெறுங்காலுடன் நடப்பாரா எப்பருவத்திலும் அவர்க்கு உடையொன்றே. பருவத்திற்கேற்ப உடையை மாற்றுகிற வழக்கம் அவரிடம் இல்லை அவர் உண்ணுமுணவு சாகாரணமானதுதான் மிகமிஞ்சி அவர் ஒருபோதும் புசிப்பார். திருவிழாககாலங்களிலும், வேறு விசேஷத்தினங் களிலும் அவர் தமது வரம்பைக் கடந்து எவ்வினும் அதிகமாகச் சுரப்பானமபண்ணுவாரா அசாமயங்களில், அவரது மன நிலை ஒருசிறிதும் தனபெற்றிபிற பிறழாது வயப்படே நிற்கும்

உடற்பயிற்சிசெய்யும்போது சில கடினவேலைகளைப் பழகிவந்தால் எவரும் களைப்படைந்து மிதபோஜனஞ் செய்வது வழக்கமாகலின், அவ்விதக் கடினவேலைகளை ஸாகரணம் அறவே தவிரப்பாரா பரமாதமாவாகிய கடவுள், விருப்பு வெறுப்பு ஊனுறக்கம் முதலியவையினறி ஒரேதன்மையராயிருப்பதுபோல, அவரது சதவகுணங் களைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு உபிவாழ்விக்கும் ஒவ்வொருவரும், விருப்புவெறுப்புக்களை அடக்கித் தமது ஜீவனோபாயத்திற்கு வேண்டிய சாதனங்களைக் கூடியவரை குறைப்பதும், இயற்கையாக எழுகின்ற பசிகாகமுதலிய வற்றை ஒடுக்கி வசப்படுத்துவதும், சுகவாசத்திற்காகத் தாமே ஏற்படுத்திக்கொள்வனவற்றைப் பெருக்கீடாது அடக்குவதும் மனிதரின் முகயக்கடமைகளென்று அவர் கூறுவார் வியக்கத்தக்க தேகவமைப்பும் மெய்வலியும் படைத்த அவர், தமது சிந்தையைப் புலன்களிற புக

விடாது எளிதில் வயப்படுத்திக்கொண்டாரா, உள்ளதைக் கொண்டு உவந்தாரா, பிறரை எதிர்பாராமலும், அவரது பகைமையைப் பொருட்படுக்காமலும், தமதிஷ்டம்போல அறிவைப் பெருக துவதிலேயே காலத்தைக் கழித்தாரா

இவ்விதேகதல்பமும் சலிப்பினமையும் பெற்றவரா, உடலழகு வாய்க்கப்பெற்றிலா அவரது தடடைமுகமும், தடித்த நாவும், வெருண்ட கண்ணும், கண்டோராக்ருநகைப் பைத் தந்தன யாவரும் அவரை ஏளனஞ்செய்தனரா

அவரது உயர்ந்தகுணங்களைப் பற்றிப் பலா பலவாறு புகழ்ந்துள்ளாரகன ஆயினும், அவர் இயற்கையில் மிகவும் கோபிஷ்டரெனவும், அககோபத்தைத் தலைகாட்ட விடாது அடக்கிவந்தாரெனவும், சிறசிலவேளைகளில் அது அடங்காது பெருகி மனமொழிமெய்களால் அவரைப் பிழைபடச்செய்ததெனவும் இவரைப்பற்றி எழுதினோ சிலர் கூறுவா, மனவடக்கத்திற்குச் சாதனமாகுமென்று கருதியே அவர் மணந்தகொண்டாரெனவும் கூறுப

ஸாக்ரடஸது அறிவும் ஒழுக்கமும் முதலில் எவ்வாற்றிருந்தன, பின்னா எவ்வாறு முதிர்ந்துவந்தன எனப் பவைய சிறிதும் நமக்குத் தெரிந்தில் நாற்பதாம் ஆண்டும்கரை இவரைப்பற்றிய விஷயங்கள் ஒருவராலும் எழுதப்படவில்லை. இவர்காலத்தில் ஆதனஸநகரம் பெற்றிருந்த சிறப்பையும், அநநகரத்தாரின் மேனமையையும், நாகரிகத்தையும், ஞானத்தையும் உற்றுநோக்கின, இவா குழந்தைமுதல் மனிதராகுமவரை நல்லாசிரியரிடங் கற்று நன்மக்க ளுடன் பழகி, அறிவுமுதிர்ச்சிக்குக் காரணமான பற்பல கருவிகளாற் குழப்பெற்றிருத்தலவேண்டுமென்பது நினை

ணம அககாலத்து, ஆதனஸநகரம் கர்ஸதேசகதிறகுத்தில
கம்பேபால விளங்கிறது. அசுறகொப்பாக எலிஸபேத, விக
டோரியா சகரவாதகினிகரினகாலத்துஇங்கலண்டையும்,
அகஸ்டஸ(Augustus) காலம், ரோமாபுரியையும், பாண
டியன நெடுஞ்செழியன காலத்துச் செந்தமிழ்நாட்டையும்
கூறலாமென்பது, வேறெனையுங் கூறுவது பொருத்தது
ஆதனஸவாசிகுறித்தவா, பலதுறைகளிலும் பெருமபண்டி
தாசனாய் விளங்கி, கர்ஸதேசத்துக்கு அந்நாளில் மேனமை
பெறச்செய்தனா கவிபாடுதல், பதிமைவீனதல், கடடிட
மமைக்கல், சரித்திரமெழுதுதல், அரசியலாடாததல், பிரசங்
கஞ்செய்கல் முதலிய ஆரியபெரிய விஷயங்கட்கு இன்னும்
அவரே நமக்குதக்கல்யானவா உலகில் அவ்வகதுறைகளில்
அவர்குறிட்ட பிச்சைகான இன்னும் நின்று விலங்கின்றது
இவ்விதமேனமக்கள் ஒருங்கே வசிக்கநாளில்தான மகானா
கிய ஸாகரடிஸம்பு தேசனற்றா அககாலத்தில் இன்னோ
ரன்னபலரும் ஒருங்கே குழுவிப்பள்ளதை உற்றுநோக்கின்,
அம்மகானும் அம்மேனமக்கள் பெருநன் பழகி உறவாடி
யிருக்கல்கூடுமென்பது இதரிவாம், ஏனெனில், ஆதனஸ
நகரமிகப்பெரியதன்று அந்நகரினரும் தங்கள்பொழுதை
வீட்டினுள் கழிப்பதில்லை இவ்வகைசிறப்பற்றுகிய
நகரினகண் வசிக்கவே அவர்க்கும் உள்ளகுகளாசியை
ஊட்டுவதோடு, அறிவையும் பெருக்குமென்பதற்கு ஐய
மின்று

ஆதனஸவாசிகட்கு மற்றொருவிதமாகவும் அறிவு
வளாச்சி உண்டாபிறது அது அவரது அரசாட்சிமுறை
யால் ஏற்பட்டது அந்நாளில் ஆதனஸநகரம் பலநாடு
களைக் கீழ்ப்படுத்திப் பெரிய ராஜாவகமாகத் திகழ்ந்தது

குடிகளே அவவிராஜயத்தை ஆணவெந்தனா குடிகள் ஒருங்கேகூடிய அவையில் ராஜாங்கவிஷயங்கள் தீர்மானிக்கப்பட்டன நகரத்தாராவெவொருவரும் அந்தச்சபைக்குத் தவறு துவந்தனா அச்சபை, தற்காலத்திற்போல அமைச்சர்களால் நடைபெற்றவிலை, குடிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் ஆளப்பெற்றவிலை இவ்விதமான ஏற்பாட்டால் ஆதனஸவாசியொவ்வொருவரும் ராஜாங்கத்திற்குரிய பெரியகாராயங்களில் தலையிடுமபடி நேரிட்டது அவருடைய அதிகாரத்திற்கும் ராஜயப்பொறுப்பிற்கும் அளவேயிலலை ஸவகேசராஜயவிஷயங்கள், சட்டவிஷயங்கள், சண்டைசமாதானவிவரங்கள், உடன்படிக்கைகள், பிறதேசவயவகாரங்கள், குடியேற்றநாட்டுச் சம்பந்தங்கள் முதலியவை சபையில் தீர்மானிக்கப்படும்போது, ஜனங்கள் தம்முள் மாறுபட்டுச்சபையில் தாந்தாம கொண்டிருக்கக்கூடாது நிலைநிறுத்திப்பேசுவதை நானோறும் அங்கு கேட்கலாம் இன்னும் ஒருதிறத்தாரின் கொள்கைகளை மறுத்து மிக்க திறமையுடன் கேட்போர் வியக்குமபடி மற்றொருசாராரை பேசுவதையுங் காலலாம் இவைகளைக் கேட்போரொவ்வொருவரும் இருவரமாறுகொள்கையும்கொள்கை, உண்மையின்கொள்கை ஒருதலையாகத் துணிந்துரைத்தல் அவசயமாபிறறு

இன்னும், அநீதியின் நயாயஸகலமும் வேறொரு விதமாக அவரறிவை வளர்த்து நகரவாசி ஒவ்வொருவரும் வேண்டப்படும்போது நயாயதிபதியாய் அமர்ந்து வழக்குகளைத் தீர்மானிக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தனா இதக்கைய காரணங்களினால் ஆதனஸவாசிகள் மிக்க அறிவாளராய் இருந்தனா அவர்களுக்கொரு சமமானமாக இப்போது எத்தேசத்திலும் சாமானியரில் ஆய்ந்தெடுக்கமுடியாது.

ஆதலின், ஐனசபையிலும் நயாயசபையிலும் நடந்த சம்பாஷணைகளையும் பிரசங்கங்களையும் கேட்டு, மனதெளிவடைந்து ஸாகரமஸ பிறாபோலிவாதங்களைத் துருவி உண்மையை நாடவல்லவராயினாரென்று சொல்ல என்ன சந்தேகம்?

இவ்விதம் அவரது இளமைப்பருவங் கழிந்தது அந்நாட்களில் அறிவின்பெருக்கிற்குக் காரணமான பல சாதனங்கள் அவர்க்கு அமைந்திருந்தனவென்பது சொல்லாமலேயமையுமாயினும், அவர் இன்னது படித்தாரா, வாரிபத்தில இவ்விதவுணர்ச்சியுடனிருந்தாரா, பிறகு எவ்வாறு அது வளர்ந்தது என்பனவெல்லாம் ஊகத்தின்கண் அமைந்தனவேயன்றி, உண்மையாய்த் தெரிதல்கூடாவாயின. அதீனியாகுமுநதைகளில் ஒவ்வொருவரும் வழக்கமாகக் கற்கவேண்டிய தேகப்பயிற்சியும், இசைநூலும் இவர நன்கு கற்றிருத்தலவேண்டுமென்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளலாம்.

ஹோமா (Homer) முதலிய பண்டைப்புலவரின் நூல்களில் அவர்க்கு நல்ல பயிற்சியுண்டென்பது அனரோநூல்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் அதிகபிரியத்தூண்ட அவர் அடிக்கடி எடுத்துக்கூறுவதனால் விளங்குகின்றமும் கரீஸ்தேசத்துப் பழையபண்டிதரோழுவரது * ரதனவாகயங்களைத் தம் நண்பர்களுடன் சித்தித்துக் களிப்பு

*இவர்களை, சப்தமுனிவர் (The seven sages) என்று கூறுவதுமுண்டு இவர்களுடைய திருநாமங்களாவன —ஸோலன் (Solon), கைலோ (Chilo), பிடேயியஸ் (Pittaeus), பியஸ் (Bias), பெரியாண்டர் (Periander), [இவருக்குப்பதிலாகச் சிலர் எபீமீனிடீஸ் (Epimenides) என்பாரை வைப்பார்], கீளி

படைவது வழக்கமென்று அவரோ பனமுறை கூறுவார், “உன்னை அறி” முதலிய அரியபெரிய வாக்யங்கள் அவ வெழுவாகம் நானில் உதித்தனவாகும் இவை, சுருங்கிய நனமொழிகளால் ஆழந்த கருத்தைவிளங்கவைத்து, நவீன றோகருக்கு இனிமைபயத்தலான, ஸாக்ரடீஸ் அவற்றில் எடுபட்டிருந்தாரா அவரது சித்தாந்தத்திற்கு மூலம் மேற் கூறிய வாக்யங்கேமயாகும்

இனி, அவர்க்குக் கணிதமும் அக்காலத்தாரா உணர்ந தவரை இயற்கைசாஸ்தரமும் தெரியும் வானசாஸ்தரம், ரோகாகணிதம் முதலியவற்றையும் அவர் நன்றாக உணர்ந திருந்தாரா. அக்காலத்து வழங்கிய சதவசாஸ்தரக்கொள கைகளிலும் அவர்க்கு நல்லபயிற்சியுண்டு ஆயினும், தகவ சாஸ்தரநுட்பங்களை முற்றும் விசாரிப்பது தகுதியன றென்பது இவரது துணிவு வானசாஸ்தரம் மாறுமிகும், ரோகாகணிதம் நிலமளப்போனுகும் எவ்வாறு உபயோ கப்படுகின்றதோ, அதுபோல, பிறசாஸ்தரங்களும் மனித ருடைய விதத்திக்கும் காரயநிவாகத்திற்கும் சிறந்த உத

போபூலஸ் (Cleobulus) தேல்ஸ் (Thales)

இவர்களுடைய அமுதவாக்யங்களாவன —

- (1) உன்னை அறி [Know thyself]
- (2) விளைவை உணு [Consider the end.]
- (3) சமயமறி [Know thy opportunity]
- (4) உலகில் அநேகாஉறுதியோரே [Most men are bad]
- (5) உழைப்பினால் ஆகாததொன்றுமில்லை. [Nothing is impossible to industry]
- (6) அமிதமகல [Avoid excess]
- (7) பீணை முன்னறிகுறி பெருவகேடகே [Suretyship is the precursor of ruin]

விபா பிடுகக்கவேண்டுமென்று அவர் திடமாய்க் கூறினார். ஆகலின், மனிதர் மேம்பட வாழ்வதற்கு எம்மட்டுக்கறக்க வேண்டுமோ அம்மட்டே அவர் கற்றுணர்ந்தார்.

திருமுடிபண்ணை

அவரது நாற்பகாம் ஆண்டு வரை அவரைப்பற்றி இப்பொதுவான விஷயங்களே நமக்குத் தெளிவாகின்றன இவையும் எழுத்துமுலமாக வந்தனவல்ல முகன முதல எழுத்துமுலமாக அவரைப்பற்றி நாம் அறிபக்கிடப்பது யாதெனில், பாட்டிடேயர் (Potidae) என்னுங்கோட்டையை அநீனியாகளமுற்றுகைப்போட்டப்பொழுது அவரும் அங்குச்சென்று கடுமப்போபுரிநதனென்பதே. பாட்டிடேயாவென்பது, ஆதனஸராஜயகத்திற்கு அடிப்பட்ட ஓநகரம் சிலகாரணங்களினால் அங்கலகஞ்செய்து ஸவராஜயத்தை நாட, அநீனியர் அதை முற்றுகையிட்டனா கி மு 432-முதல்கி மு 429-வரை நிகழ்ந்த நீண்ட இப்பமுற்றுகையில், ஸாகரடஸ் பசி தாகமுதலியவற்றைச் சற்றேறும் பாராட்டாமல், மற்ற அநீனியாகள கண்டு வியக்கும்படி பகைவரைப் பொருது நூழிலாட்டிக் கலக்கினார். அததருணத்தில் ஆலகிபியாடிஸ் (Alcibiades) என்பாரோர் ஆதனஸவாசியைப் போரக்களத்திற் பகைவோர் கொலைப்படாது காப்பாற்றி, மிகுந்த கருணையுடன் வெற்றிப்புகழ் அவர்க்கே கிடைக்காமலண்ணஞ் செய்தாரென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது கி மு 431-இல் அநீனியாகளுக்கும் லக்கிடிமோனியாகளுக்கும் (Lacedaemonians) பெருமப்போர் நிகழ்ந்தது கி மு 424-இல் டீலிய மேனற (Delium) இடத்தில் நடந்த சண்டையில் அநீனியர் தோல்விபுற்றுப் பின்னிட்டுனார். இப்போரில் ஸாகரடஸ், லாக்கஸ் (Laches) என்ற இருவரும் பகை

வருந் திகிலடையும்படி தம் வீரத்தையும் அஞ்சாமையை யும் வெளிப்படுத்தினரென்றும், ஏனையோரும் இவர்களைப் போல போர்புரிந்திருப்பின் அதீனியாகருத் கோலம்பி னறிவெற்றியேகிடைத்திருக்குமென்றும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன இப்போரில் ஸாக்ரடீஸ் ஸெனாபன் என்பாருடைய உயிரைக்காப்பாற்றினாரெனவும், பின்னிட்டுச் செல்லும் ஸாக்ரடீஸைப் பகைவா தருக்கி ஊறுபடுத்தாமல் ஆலகியாடிஸ் சகாயஞ்செய்தாரெனவும் கூறுவதுண்டு கி மு 422-இல் ஸாக்ரடீஸ் மூன்றாமுறை ஆம்பிபாலிஸ் (Amphipolis) என்ற இடத்தில் நடந்த சண்டையில் மகாவீரவேசத்தோடு சத்தாருக்களை எதிர்த்தாரா இவ்விதம் தாமபிந்த நகரக்காக்க அதிகவுதஸாஹத்தானும் தையத்தானும் தம்முயிரையும் ஒருபொருட்டாக எண்ணாது உழைத்துவந்த சமயத்தில், அரிஸ்டோபானஸ் (Aristophanes) என்னும் ஓர் நாடகவாசிரியர் நாடகமொன்றினை வரைந்து, அதில் ஸாக்ரடீஸைப்பற்றி ஏளனமாகக் கூறி, பிறர் அவரை வெறுக்குமாறு அவரோடே சிலகுற்றங்களைக் கற்பித்தாரா, அவர் அவ்வாறு செய்வதற்கு அவரது அறியாமையே முதற்காரணம் அவரைக் குறைகூறுவது சரியன்று கி மு ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் ஆதனஸ்வாசிகளுக்குள் ஒரு புதிய மனக்கிளாசசி உண்டாயிற்று அவர்கள் தம் முன்னோர்களின் ஒழுக்கங்களையும் மதக்கொள்கைகளையும் கணமூடித்தனமாக ஒப்புக் கொள்ளாமல், அவற்றைத் துருவி நாடித் தத்தம் அபிபராயங்களைக் கூசாமல் வெளிப்படுத்த முயன்றனர் இக்கிளாசசியே ஆதனஸ் நகரில் அக்காலத்து நிகழ்ந்த பல விஷயங்களுக்கும் அடிப்படையாக இருந்தன, அதைப்பற்றிச் சிறிது கூறுவோம்.

அதீனியா மனநிபாசசி.

[ஆதனஸநகரீஸ ஏறபட்ட மனககிளாசசி—அதீனியாது
ஏசசகராதிபத்திபம்—சொலவனமையும், தாககசாமாததியமும
—முற்காலத்தவசாஸதரிகளின் கொள்கைகள்—எலியாநகாத
த்தவசாஸதரசங்கத்தாரா—ஸீனோ]

கி மு ஐரதாம நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கரீஸ
கேசமென்கும குடியரசுநகரங்கள் தழைத்தோங்கியிருந்தன
பாரஸீகவரசனாகிய ஸோகஸீஸ் என்பான் (Xerxes) அந்
நாளில் கரீஸதேசத்தைக் கடடியாள் எண்ணி, எண்ணி
நரத்த படைகளுடன் மேற்றிசையை நோக்கிச் சென்று,
ஆசியா ஐரோப்பாகண்டங்களின் இடையிலுள்ள பாஸு
பர்ஸ் (Bosporus) ஐசநதியை அணுகினான் அதைக்
கடந்துசெல்வதற்கு உபாயநடேடுகளில், படகுகளை
வரிசையாக நிறுத்தி, அதனமேற் பலகைகளைப் பார்பி,
அப்படகுப்பாலத்தின்மேல் சேனையைச் செலுத்திப்
போவதே ஏற்புடையதென அவ்வரசாபெருமானுக்குத்
தோன்றியது. அவ்வாறே அவனகட்டளையால் படகுப்
பாலம் எழுவே, அவனது எண்ணிறந்த சேனைகள் ஏழு
நாள இராப்பகல் ஓயாது அதன்வழிச்சென்று, கரீஸை
யொட்டிய நாடுகளைக் கைப்பற்ற அடிகோலின் இச்செய்தி
களையும கரீஸதேசத்தாராக்கு எட்டவே, அனனோ முத
லில் அசசத்தினால் பீடிகநப்பட்டு ஒன்றுநதோன்றாது
திக்கைத்தனா பிறகு குடியரசுநாடுகளெல்லாம் ஒன்று
கூடிப் பகைவரைத் தூத்தி அடிப்பதற்கு வகைதேடின.
இங்ஙனம் ஒருங்குகூடிய நாட்டார் கருதியபடியே சின
னூளில் காராயம் நிறைவேற்றி பாரசீகமன்னனை நீர்ப்

போர் சிப்போரா ஆகிய இரு ஊற்றினும் முறியடித்துப் புறங்
கண்டனா அவனும் வந்தவழியை கோக்கி விரைந்தோடி
உயிர்தப்பினான் இவ்வரியசெயலை இனிதாக முடித்தே காரில்
தலையை வசிக்கவா ஆதன ஸ்கரத்திப பெருமக்களே.

பாரசீகப் பேரரசு முடிந்தவுடன், ஆதன ஸ்கரமானது
மற்றநகரங்களைக் காட்டிலும் பலத்திலும் புதுமையிலும் செல்
வாக்கிலும் ஓங்கிக் கலையைப் பெற்று, விரைவில் ஏதிராதிபத்
யங்கொண்ட பெரியகோர ராஜ்யமாக மாறிவிட்டது.
கரிஸ்தேசத்திப பிற குடியரசுகளாகப் பெருமபாலும்
ஆதன ஸ்கரக்குக திவற்பிறமலையிலு வந்துவிட்டன இத்
னால் ஆதன ஸ்கரத்திற்கும் மற்றநகரங்கட்கும் ராஜாங்கவய
வகாரங்கள் ஏற்பட்டன ஆதன ஸ்கரவாசிகள் சிறந்ததோர்
அரசரிமையைக் கைக்கொண்ட காவத்தால் தமதுபூங்க
உன்னதநிலைமையினைபும், கேசபகதியையும் இழந்து, பல
கட்சிகளாகப்பிரிந்துகொண்டு தத்தமநன்மையையே நாடி
னவாகளாய், தத்தம் எதிரிகளுடன் வாதித்துப் போராடி
வந்தனர் இதன்றியும், ஆதனவிலு நயாயவிசாரணை மிக
வும் பரிசுத்தமாக நடத்தப்பட்டதனால், குற்றவாளிகளில்
ஒவ்வொருவரும் தாமே முன்வந்து தங்கள் கட்சிவாங்க
களை எடுத்துக்கூறி, சமையோரனை வரையும் தமவழிப்படுக
துதல் முறையாக இருந்தது இத்தகைய பலகாரணங்களி
னால் ஜனங்களையாவரும் தமது சொல்வனமையைப் பெருக
ருவதில் அதிகமாக முயன்றுவந்தார்கள் முதன்முதல்
சொல்வனமையிற் சிறந்துவிளங்கினவா ஸிஸிலித்தீவில்
அகரிஜண்டமென்ற ஊற்றிற் பிறந்த எம்பிடாகளிஸ்
(Empedocles) எனபவா பிறரோடு சம்பாஷித்து அவ
ரைக் கேளவிகளால் மடக்கி வெற்றியடைவதில், இடலி
(Italy) தேசத்து எலேயா (Elea) நகரவாசியாகியஸீனோ
(Zeno) எனபவா முதன்முதல்பெயர்பெற்றார். இதுநிறக

ஸாகரமஸ்காலத்திற்கு முன்னுள்ள தத்வசாஸ்தரி
 களிற சிலா, உலகத்தேதாற்றங்களும அவைகளின் மாறு
 பாடுகளும் கடவுளின் சிருஷ்டியால் உண்டானவையென்று
 தமது முனோரோ கொண்ட கருத்தை நம்பாது, ஐம்புல
 வுணாச்சிக் கு எட்டிய யாவும் பூதமொன்றின் வேறு
 பாடாகுமென்றும், வேறுசிலா இரண்டுபூதங்களின் வேறு
 பாட்டால் ஆனவையென்றும், மற்றுஞ்சிலா நான்குபூதங்
 களின் சோககையால் ஆவனவென்றுங் கூறி ஒருவாறு
 மனச்சமாதான மடைந்தார்கள் எலியாநகரத்துத் தத்வ
 சாஸ்தரிகள் அககொள்கைகளை அடியோடு மறுத்து, உல
 கத்தேதாற்றத்திற்கும் மாறுபாட்டிற்குங் காரணமாகிய
 புலனுககெட்டாத வஸ்துவொன்று உண்டென்றும், அவ
 வஸ்துவை நமது புத்தியைக்கொண்டு நாடிப் பகுத்தறிதல்
 கூடுமென்றும், அவ்வஸ்துவே மாறுபாடின்றி என்றும்
 நிலையாகவுள்ளதென்றும், அனைத்தவிர தமக்குக் கட்புல
 னாவனவெல்லாம் ஒருவரையறையின்றித் தோன்றி மறை
 கின்றனவாதலின், அவை ஜனங்களுக்குத் தத்தமக்குத்
 தோன்றியவாறு மாறான அபிபிராயங்களைத் தருவன
 வென்றும், அவற்றை நம்பி எவரும் மதிமோசம்போகக்
 கூடாதென்றும் வற்புறுத்தினார்கள் இக்கொள்கைகள்
 தத்வசாஸ்தரிகளுக்குள் ஒரு புதிய கிளாச்சியை உண்டாக
 கிவிட்டன. அவ்வெலியாநகரத்துத் தத்வசாஸ்தரிகளுக்
 குள்ளே ஸீனோவென்பார சமவாதஞ்செய்வதில் முதன்
 மைபெற்றுச் சிறப்புடன் விளங்கினா ஆதலின், அவரது
 கொள்கைகளைக் கண்டிகது நிலைக்கவொட்டாமற்செய்
 வதிலேயே பணடிதர்கள் பலாக்குக் காலங் கழிந்தது
 வரீனோ, ஆதனஸநகரக்குச் சென்று, சில அதீனியபிரபுக்
 களுக்குப் பாடஞ்சொல்லி, மிகுந்த பொருளை வேதன

மாகப பெற்றா அப்போது அவா பெரிகளிஸ் (Pereclis) ஸாக்ரடீஸ் இருவருடனும் சம்பாஷித்ததாகச் சொல்வதுண்டு ஸாக்ரடீஸுக்கு அந்தச் சமயத்தில் வயது பத்தொன்பது

ஸீனோ சிறப்புற்று விளங்கிய நாளில், பிறாகொள்கையை எதிரமறைமுகத்தால் வாதித்துப் பிழைக்கிற வழக்கம் முதலில் ஏற்பட்டது. அவா தொடைநிடைமூலமாகச் சம்பாஷணைமுறையை ஒழுங்குசெய்ததுபோலவே, பிறாகொள்கைகளை எதிரமறைமுகத்தால் துருவியாந்து சீர்தூக்கி உண்மையை நாடுவதையும் முறைப்படுத்தினா அதுமுதல் ததவஜூராய்ச்சியில் எதிரமறைமுகத்தால் ஆராயவது மிகுதியாகக் கையாளப்பட்டது கி மு 450-க்குப்பிறகு கீஸேதேசத்தில் இவ்வாறு சமவாதஞ்செய்யும் பண்டிதர்களும், தமது சொல்வனமையால் கேட்போரைத் தமவயப்படுத்திக் காராய்சித்திபெறும் பண்டிதர்களுமாகிய இருவகைவிதவான்கள் கிளம்பினார்கள் அந்நாளிலுள்ள ராஜாங்கமுறையும், செய்யுள்நூல்களின் மேம்பாடும், ததவஜூராய்ச்சிகளின் நிலையும், மேற்கூறிய இருவிதவிதவான்கள் தோன்றிப் பொல்வுபெறுவதற்குக் காரணங்களாயின

பண்டிதர்களுடைய நுண்ணறிவு இவ்வண்ணம் இருவேறுதுறைகளிலும் சிறந்துவிளங்கிற்று சிலா, நாட்டிற்குத் தாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளை மேலாகக் கருதி, வைதேசவுத்தியோகங்களில் அமர்ந்து, சொல்வனமைமுதலிய தம் சாமாதயங்களால் சிறப்புற்றார்கள். சிலா, ஜனககொள்கைகளைச் சீர்திருத்தி உண்மையைத் துருவி நாடுவதில் தமதுநாடகங்கே கழித்துவந்தார்கள். இவ்விரு

கட்சியார்க்குள் தததம் துறையே மேலானதென்ற வாதம் நிகழ்ந்தமையின், ஒருவரையொருவா இகழ்ந்தது கூறினா ஸாமான்யஜனங்களோ, இவர்களுள் ஏற்றத்தாழ்வைக் கண்டறியச் செயலற்று, இருகட்சியாரையும் ஒருங்கே வெறுத்தனர் என ஜனங்கள் அவரை அவ்வாறு வெறுத்தார்கள் என்பதைக்குறித்து இனி விளக்குவோம்

4-வது அதிகாரம்

ஸோபிஸ்ட்ஸ் என்ற ஞானிகள்.

[ஸோபிஸ்ட்ஸ் என்ற ஞானிகள்—ஆதனஸநகரில் ஏற்பட்ட கல்விததுறைகளின் விரிவு—ஸோபிஸ்ட்ஸ் என்னும் பத்ததின பொருள்—பளேடோ கற்பித்த பொருள்—அவர்களைப்பற்றிக் கொண்ட தவறான எண்ணங்கள்—அவரது போதனையால் அநீனியவாலிபர்கள் அடைந்த நற்பயன்—குணக்கேடு செய்பவரல்லா]

ஆதனஸவாசிகளயாவரும், முன்னாளில், தேகத்தைத் திடப்படுத்தும் தேகப்பயிற்சியையும், மனங்கை குளிர விகும் இசையையும் கற்றுவந்தார்கள் வீணவாசித்தல், பாடுதல், நல்ல கவிகளைச் செவிக்கு இனப்பமுற்கேட்டல், கேட்டவற்றைச் சிருத்தித்தல், அவைகளில் எவை பேனும் குற்றங்குறைகள் உண்வாயின் அவற்றைக் கண்டறிதல், சொற்களின் இயற்கையான உச்சரிப்பை அறிந்துகொள்ளுதல் முதலியவை அவ்விசை நூற்பயிற்சியில் அடங்கின நாளடைவில் வானசாஸ்திரம், பூகோளசாஸ்த்

ரம, இயற்கைத்தவசாஸ்தரம் முதலிய கலைகளையும் அறிந்து பாசகவன்மையையும் பெறுவது அவாகடகு அவசயமாயிற்று இவையனைத்தையும் ஒருங்கே ஜனங்களுக்குக் கற்பிப்பதற்குச் சிறந்த இசையாசிரியர்கள் முன் வந்தார்கள் அவர்கள் மேற்கூறிய கலைகளிற கைதோந்து, தமது சொலவன்மையால் அவவறிவை மாணவர்குப் புகட்டிப் பிறருடன் வாதாடுவதில் வன்மைபெற்றிருந்தனர். இவ்வாசிரியர்களை ஸோபிஸ்டஸ் (Sophists) என்று ஜனங்கள் அழைத்தார்கள். ஸோபிஸ்டஸ் என்பதற்கு அறிவிற சிறந்தோர் அல்லது ஞானிகள் என்பது பொருள் இவர்கள் கலவிகளவிகளிலும் கூரிய அறிவிலும் மறறெவரினுஞ் சிறப்புற்று விளங்கினார்தலின், அவர்கட்கு அப்பட்டம் நிலைத்துவிட்டது சிறிதுகாலத்திற்குள், அச்சொல்லுக்கு வேறு இழிவான ஓர்பொருளை, பளேடோ என்பவர கற்பித்துவிட்டார் ஸோபிஸ்டஸ் என்பவர்கள் அக்காலத்தில் மிகுந்த ஊதியத்தைப் பெற்றுப் பிறர்கட்குக் கற்பித்துவந்தனால, செலவாகளே பெரும்பான்மையாக அவர்களிடம் கற்றுவந்தனர். ஏழைகள் அவர்களை அணுகுவதற்கும் இயலவில்லை குருசிஷ்ய முறையானது, தலைவன் தலைவியரின நட்பையும், இணைபிரியாத இருநண்பரின நேணமையையும் ஒத்ததாகலின், பணத்திற்குப்பேபாதிப்பது அதனுணைச்சிறப்புறத்தனறெனவும், அவவாறுசெய்யின அணர்களிடம் பகதிவிசுவாசங்கள் ஏற்படாவென்றும் ஸாக்ரடீஸ் கூறினார். இதனால் அவர்களுக்கு அனனோரிடம் மிகக் வெறுப்பு எழுந்தது. இனி, பணம் பெற்றுப் படிப்பித்தற்காக, ஜனங்களும்கூட ஸோபிஸ்டஸ் என்பவர்களை வெறுத்தனரெனக் கூறுவது முண்டு. அவர்கள் அவ்வண்ணம் பேராசைகொண்டு

பொருளீட்டினார்கள் என்பதை நிலைநிறுத்துவதற்குப் போதிய சான்றுகள் கிடையா. ஆபிணம், பளேடோ என்ற தத்துவஞானி, அவர்களை ஞானமில்லாத பாஷண்டா களென்றும், அறிவைக்கொண்டு வாணிபஞ்செய்யும் அறி வீனரென்றும் கூறியதனால், அரிஸ்டாட்டில் (Aristotle) முதலிய பிறகாலத்து ஆசிரியர்களும் அவ்வாறே அவர்களை இழித்துப்பேசினார்கள் இது பளேடோவினை குற்றத்தால் ஏற்பட்டதேயன்றி வேறன்று பளேடோசிறந்த ஒருத்தவ ஞானி, உண்மையைச் செவ்வனே நாடுபவா ஸோபிஸ்ட்ஸ் எனப்பவர்களோ, தத்துவஆராய்ச்சியை முற்றுற கைவிட்டு, காலத்திற்கேற்றபடி தமது சொந்தவேலைகளையும், நகரத் திருத்த தாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளையும் அதீனியா தெளிந்தசெய்யுமாறு அவர்களுக்குப் போதித்து, அவர் களைத் தேசபகதியிலும், நீதிநெறியிலும், சொல்வனமை யிலும் மேம்பட்டோரென யாவரும் மதிக்கும்படி செய் தார்கள் இவ்விதம் செய்ததற்குக் கைமமாருசு, அவர் களின் மாணுக்கர்கள் மிருத்த ஊதியத்தை அவர்களுக்கு அளித்துத் தமது நன்றியறிவைக் காட்டினா. ஆதலின், இவர்கள் பொருளாசைகொண்டு போதித்தார்களென்பது பிழையான அபிபராயமாகும்.

அதீனியவாஸிபர்களை இங்ஙனம் தமது நாட்டிற்கு ஊனறுகோல்களாககி, ஆதனஸநகராச சிறக்கச்செய்த மேலோராபேரில், அநயாயவழக்குகளைச் சரிபென்றே சாதிககவும், தீயவற்றை நல்லவைபோல தோற்றுவித்துக் கேட்போரைப் பலவிதஉபாயத்தால் ஏமாற்றி வயப்படுத் தவும், தமது சிஷ்யர்களுக்குக் கற்பித்தனர் என்ற அபவா தத்தைச் சுமத்துவது நியாயமாகுமா? ஆராயுங்கால, ஐனம்

சொற்சோலின்மையையும், பரசங்கசகதியையும் பெற ஒவ்வொருவரும் முயலவேண்டும் என்றும், அவ்வாசிரியர் வற்புறுத்தினார். இக்கொள்கை ஸாக்ரடஸுக்கும் உடன் பாடுதான் “தகவசாஸதரிகளெல்லாம் பித்தேறியவர்கள், அவரது கொள்கைகள் ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடுள்ளவை, அவரது ஆராய்ச்சி பயனற்றது, நிலைபெறுதது, மதக்கேட்பாடபிறகு மாறானது கடவுளால் விரிக்கப்படாத மறைபொருள்களை ஆய்ந்துகேடுவது கடவுளுக்கு அதருபதியைக் கொடுக்கும் இவ்வாராய்ச்சியிற் செலுத்தும் காலத்தை நல்வழியிற் செலுத்துவது உத்தமம்” என்பா ஸாக்ரடஸ்.

ஸோபிஸ்ட்ஸ் கூட்டத்தாரை, இவ்வாறு நாஸ்திகரென்று கருதியதோடமையாது, அதீனியவாலிபாகடகுத்திக்கொள்கைகளைக் கற்பித்தது, அவாமனத்தைக் கெடுத்துவிட்டாரென்ற அபவாதத்தையும் ஜனங்கள் அவாதலைமேற் சுடித்தினார்கள் தீர நாடிப்பார்த்தால், அவர்களுக்குக் கொள்கையிலேனும், கற்பிக்கும் முறையிலேனும் ஒற்றுமை இல்லை ஊதியம்பெற்றுப் பலவிஷயங்களைப்பற்றி நினைக்கவும், பேசவும், பேசியதுபோல நடத்தவும், வாலிபர்களைப் பயிற்றி, நல்ல தேசாபிமானிகளாகச் செய்வதிலேதான் அவர்கள் ஒத்திருந்தார்கள் அவர்கள் கொண்ட கொள்கைகள் வேறு, சென்ற வழிகளும் வேறு; நோக்கியநோக்கங்களும் வேறு, ஆதலின், அதீனியவாலிபாமனதை அவர் கெடுத்தாரென்று சொல்வது தகுதியன்று அம்மேனமக்களின் உபதேசத்தால், குணத்திலும் ராஜாங்க நிர்வாகத்திலும், அதீனியவாலிபர்கள் மேம்பட்டு பாவராலும் நன்குமதிக்கப்பட்டார்கள். குடியரசு

அமமேனமக்களால் நன்கு தழைத்தது. கேவலம் உரை யாவெதைமட்டுமே அவா கற்பிக்கவில்லை, உரையின்வழி ரின்று வேலைகளை ஊக்கிச்செய்யவும் அவாவறபுறுத்தினார் தீயவழிகளில் வாலிபர்களைப் புகுவித்தால், நஷ்டம் அவ வாசிரியர்களுக்கன்றோ? அவனிதம் புகுத்துவதை அறிந்த பெற்றோர் எவரேனும் தமது மக்களை அவரிடம் ஒப்பிப் பாரார்களா? ஆதனஸவாசிகள் அவரிடத்தில் வைத்த மதிப் பையும், செலவம்படைத்த வாலிபர்கள் அவரிடம் கவிர ததையும் நோக்கினால், ஸோபிஸ்டஸ் என்ற ஞானியாரின் சிறப்பும், ஆற்றலும், மேனமையும், புலமையும் இனிதின விளங்காநிற்கும் உட்பகைகொள்ளல், பிறனிலணிழாதல், கள்ளுண்ணல், வெஃகல், வெகுளல், கயமை முதலிய கூடாவொழுகங்கள் கடவுட்குமுண்டென்று புராணங் கள் புகல்கின்ற கற்பிதகதைகளை முதனமுதல் கண்டித் துக்கூறியவரும் இவரே ஜனங்கள் இவரை வெறுத்ததற்கு இதுவும் ஒருகாரணமாகும்.

இதுகாறும், கரீஸதேசத்திலும், அதன் தில் கம போல விளங்கிய ஆகனஸநகரிலும் ஏற்பட்ட மனக் கிளாசசியைப்பற்றிக் கூறினோம் ஜனங்களின் அறிவுப் பெருக்கிறகேற்ப அவரது நூல்களும் தழைத்தோங்கின. இதிஹாச புராணநூல்களும்,செய்யுணூல்களும் எவ்வாறு தழைத்தோங்கினவோ, அவ்வாறே அவரது நாடக காவ யங்களும் நாகரிகத்திற்கேற்பத் திருத்தமடைந்து விளங் கலாயின. பிறர்கொள்கைகளை மறுத்துரைப்பதற்கும், பிறரை ஏளனஞ்செய்வதற்கும், தமது கொள்கைகளைக் கலப்பியிலாத் பலாகஞ் தெரிவிப்பதற்கும், பிறரை நல வழிப்படுத்திவதற்கும் நாடகஅரங்கம் அநநாவில் சாதன

மாக ஏற்பட்டது. ஆதனனநகரத்தில் அது அடைந்த பெருமையை உணராதாலன்றி, ஸாக்ரடீஸைப்பற்றி இனிக கூறப்படும் விஷயங்கள் எளிதின உணரப்படா வாதின, அந்நாடகத்தின் வரலாற்றைப்பற்றி இனிக கூறுவோம்.

5-ஆம் அதிகாரம்

கிரீஸ்தேசத்த நூடக காவய வரலாறு.

[கிரீஸ்தேசத்த நூடகவரலாறு—மதசம்பந்தமான விழாக் கன—சோந்தபாடுவது—ஒருவன் தனித்துப் பாடுவது—சரியான நாடகம்—துக்கமுடிவுகொண்ட நாடகம்—நாடகவர்த்தகு செல்வது யாவாகும் எனினானது—அதைப்பார்த்துவந்த அதீனியரது மனவேறுபாடு—மங்கல (சுக) முடிவுகொண்ட நாடகம்—அது விளைத்த கேடு—நாடகம் நாட்டைந்த மாறு பாட்டின இடைநிலையை விளக்கியது]

பண்டைத் தமிழ்நூல்களெல்லாம் இயல், இசை நாடகமென்ற மூன்றுபாகுபாடுகளில் அடங்குகின்றன. அதுபோலவே, ஸாக்ரடீஸ்காலத்தில், கிரீஸ்தேசத்தாரது நூல்களெல்லாம் அம்மூவகைப்பகுப்புகளில் அடங்கின. கற்றோர்கள் அவற்றை மிகுந்த ஊக்கத்துடனும் விருப்பத்துடனும் பயின்றுவந்தார்கள் ஸாக்ரடீஸ்காலத்திற்கு முன் இதற்கைய பகுப்புகள் இல்லை இயலிசையிரண்மும் இசைந்தேவந்தன. தமிழர்களில் தெருக்கத்தாடும்

வழக்கம் இருப்பதுபோல, அவர்களிடத்திலும் ஒருவிதக் கூத்து இருந்ததேயன்றி இக்காலத்திலுள்ளதுபோல நாடகம் என்பது நடைபெறவில்லை அக்கூத்துக்களெல்லாம் திருவிழாக்காலங்களில் நடிக்கப்படும் கூத்தின் கதைப் போக்கு, சுபமாக முடிவதில்லை புராண இதிஹாசங்களிலிருந்து கதைகள் கோந்தெடுக்கப்படும் நாடகத்தாநாயகர்கள் கேவலங்களும், புராணேதிஹாசகதலைவர்களும் மாவா. அக்கூத்து நடைபெறுங்காலத்து அதிற்சோந்தோரெல்லோரும் கூடிப்பாடுவார்களேயன்றி நடியார பிறகு அப்பாட்டுடன் ஒருவாகுற்றாக நீண்ட புனைந்துகையொன்று கூட்டப்பட்டது பின்னா, இருவா தம்முடன் சம்பாஷிப்பதை அதனுடன் சோத்தாக்கள் முடிவில், முன்கூறிய பாட்டுடன் மூன்றுபாதங்கள்கொண்ட ஒழுங்கான நாடகமாக இது மாறிவிட்டது சோபோகளிஸ் (Sophokles) என்ற நாடகவாசிரியர் ஒருவித ஹாஸ்யநாடகத்தையும் (Satirical) அதனுடன் சோத்தாரா

இந்நாடகத்தை அரங்கேற்றுவதற்கு வேண்டிய செலவை, ஆதனஸ் நகரவாசிகளாகிய பதினவேறுகூட்டத்தாருள் வகைக்கொருவராகத் தெரிந்தெடுத்த கனவர்கள், தத்தம் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்க்கு அளிப்பார்கள் தற்காலத்திலுள்ளதுபோல நாடகசாலையென்பது அன்னோரிடம் முதலில் இல்லை நம்மவா அமைத்துக்கொள்ளும் மேடைபோல, அவர்களும் வேண்டுமேபாது மாக்காலகீர் ஊன்றிச் சாரத்தைக் கட்டி, அதனைப் பலகையால் வேயத்து அம்மேடையையே அரங்கமாகக் கொண்டு நடித்தார்கள் கி மு 500-க்குப்பிறகு ஒரு

முறை இவ்வாறு நாடகம் நடநகேறியபோது, சாரம் முறிநது விழுவே, சிலஜனங்களுக்கு உயிராசசேதமுண்டா யிற்று இவ்வித அபாயங்கள் மீட்டும நேராதவாறு சாச வதமான ஓர் அரங்கம் கற்களால் அமைக்கப்பட்டது ஸெர்க்ஸீஸ் (Xerxes) எனற பாரசீக அரசன கரீவின்மீது படையெடுத்தபோது, இக்களரி, பிறகட்டிடங்களோடு தநாப்புண்டது அதீனியா அப்பாரசீகமன்னனைப் புறமி டத் தாக்கித் தமது நகரை மீட்டுக்கொண்டவுடன், அதைச் செவ்வனம் புதுப்பித்தாராகள் அப்போது நாடக வரங்கம் பனமடங்கு பெரியதாகவும் அழகாகவும் கட்டப் பட்டது 30000 ஜனங்கள் ஒருங்குகூடி ஆட்டத்தைக் கண்டு களிக்கும்படி அது அமைந்திருந்தது. பாரசீகரைப் புறங்கண்டதுமுதல் ஆதனஸநகரத்தின் செல்வாக்கு ஒங்கி யதுபோலவே, அநநகரத்தாருடைய நாகரிகமும் அவா களுடைய நாடக காவயங்களும் நாளுக்காளு வருத்தி யடைந்தன துக்கமுடிவைக்கொண்ட நாடகம் அக்காலத் தில் முதனமுதல் கவினபெற அமைக்கப்பட்டது அவ விதநாடகம் வரைவதில் முதனமைப்பட்டம் பெறுவதற் காக நாடகவாசிரியர்களுள் பெருமபோட்டி நிகழ்ந்தது இதுபற்றி ஆண்டுதோறும் எண்ணிறந்த நாடகங்கள் எழு தப்பட்டன

இந்நாடகங்கள் ஆடத்தொடங்கியதுமுதல் சிலகாலம் வரை வந்துபாரப்பவரிடம் பண்மொன்றும் வரங்கவில்லை யிறகு உயர்ந்த நன்கமைந்த கட்டிடத்தில் இவை நடத் தப்பட்டபோது, ஆதனஸநகரம் பெரியதோர் ராஜ்யத்திற் ருத் தலைநகராயிருந்தமையின் அயலநாட்டார் (பாதேசிக ள்) கூட்டமாக எப்போதும் நகரில் தங்கி, அந்நாடகங்

களைக் கண்டுகளித்து விபநதுவநதனா அதுபற்றி, ஆதனஸ நகரவாசிகளுக்கு நாடகமபாபாகக இடங்கிடைப்பது அரிதாகிவிட்டது இதைத் தடுப்பதற்காகச் சிறிது பணம் வந்துபாரப்போரிடம் வசூலசெய்யத் தீர்மானித்தார்கள் ஒவ்வொருவரும் இவ்வளவுதான் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஏற்பாடு முதலில் இல்லை செலவாகள் அதிகப்பணங்கொடுத்த இடங்களை அமாததிககொண்டதனால், ஏழைகள் நாடகமபாபபதற்கு இடமில்லாமற்போயிற்று இக்குறையை நீக்குவதற்கும் ஏழைகள் செலவா யாவரும் கண்டு களிப்பதற்கும், பெரிகளில் (Pericles) என்ற மகான ஒருபாயநதேடி, ஏழைகளிடத்தில் சிறிதுபணமும், கனவானகளிடத்தில் மும்மடங்குபணமும் வாங்கும்படி தீர்மானித்து, திருவிழா இரண்டுநாட்களிலும் தனவான ஏழை யாவரும் நாடகத்தைக்கண்டு கழிபேருவகையெய்த நகரப்பொதுபபணத்திலிருந்து அப்பணத்தைப் பெறவும் அவர் ஏற்பாடு செய்தார். பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் நாடகசாலைசென்று நடபடனவற்றை நோக்கிக் களிகூரலாம் அன்றேல், அப்பணத்தை மிச்சப்படுத்தித் தமது சொந்தச் செலவுக்கு, உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளினும் கொள்ளலாம் இவ்விதமாகநகரத்தாராவரும் பாரததுழகிழ்ச்சிபெற னெனகர்யம் ஏற்பட்டபோது, நல்லறிவும், மனோமயமும், நற்காட்சியிற் சுவையும் ஆதனஸவாசிகளிடத்தில் நான்கு நாள் வளாரிழைபோல வளரநதுவநதனவென்பது சொல்லாதேயமையும், துக்கமுடிவுகொண்ட நாடகங்களும், நாளடைவில், இயல்நூல்களினின்றும் வேறுபடுத்திப்

* One obolus ($\frac{1}{4}$ d.) for the poor and 3 oboli for the better.

பாராட்டப்பட்டு, நாடக நூல்களென்றே தனித்துப் போற்றப்பட்டன.

மங்கலமுடிவுகொண்ட நாடகம் (Comedies) இதற்குச் சிறிதுகாலத்திற்குப்பிறகே எழுந்தது நமமவர்களுள் காமண்பண்டிகை என்ற விழா நடைபெறுவதை யாவரும் அறிவர். அவ்விழாநாளில், சிலவிடங்களில் விகாரமான பாட்டுக்கள் பாடப்படுகின்றன ஆண்பெண் என்ற வேற்றுமையை மறந்து ஜனங்கள் தகாத காரயங்களைத் தடையின்றிச் செய்கின்றார்கள் அதுபோலவே, ஆதனஸ் நகரில் ஒருவிதத் திருவிழா கொண்டாடப்பட்டது. அது நடைபெறுமபோது முற்றில்லாம நிகழ்ந்தகிடமாகும் தகாத காரயங்களை ஜனங்கள் கூசாது செய்துவந்தார்கள். இதை அடிப்படையாகக்கொண்டு மங்கல முடிவுற்ற நாடகங்கள் எழுதப்பட்டன புராணேதிறாசங்களிலிருந்தும் அக்காலத்து மனிதர்களுள்ளும் நாடகத்திற்குத் தகுந்த பாகதிரங்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததாகள் ராஜாங்க விஷயங்களில் ஜனங்களுக்குள் ஏற்பட்ட கட்சியானது நாடகம் வரைவதற்கு அதுகூலமாயிருந்தது நாடகவாசிரியர் அனேகா கிளம்பி, மங்கலமுடிவுகொண்ட நாடகங்களை எழுதி ஜனங்களை மகிழ்வித்துவந்தார்கள் அவர்களில் முதன்மையாகக் கூறப்படுபவராக் மாகனீஸ் (Mages,) க்ரேடனீஸ் (Kratenes,) அரிஸ்டோபானஸ் முதலியோரே. க்ரேடனீஸ் என்பவர மங்கலவீற்று நாடகங்களை ஒருவாறு ஒழுங்குபடுத்தியதோடு, துக்கமுடிவுகொண்ட நாடகங்களை (Tragedies) ஜனங்கள் மதித்துக் கொண்டாடுவது போலவே இவற்றையும் மதிக்குமபடிசெய்தார இம்மங்கல முடிவுகொண்ட நாடகங்களை வரைந்த ஆசிரியர், தகர்ப

பெரியோர்களைத் தங்கள் நாடகங்களில் பெயரூறித்துப் பழித்துக்கூறி, கேட்போரெவரும் அவரை இகழ்ந்துபரிக் கிகக்கசெய்தார்கள் பிறகு இவ்வாறு பெயரூறித்துத் தூற்றுவது ஒழுக்கவிரோதமானதென்று தடுக்கப்பட்ட தனால், சிறிதுகாலம் இந்நாடகங்கள் பழிமொழிகளின் றிப்பயின்றுவந்தன அரிஸ்டோபானஸ் கிளம்பியபின் னா, மங்கலமுடிவுகொண்ட நாடகங்கள், அவதூறு மொழிகள் நிரம்பப்பெற்று மனததாலும் நினைதலாகாத தாழ்ந்த நிலையை அடைந்தன கி பி 392-க்குரியல், இவ்வித அவதூறுமொழிகளை நாடகத்தில் அமைக்கக் கூடாதென்று அதிகாரிகள் தடைசெய்ததனால், விரைவில் அவை முற்றிலும் நீக்கப்பட்டன. மங்கலமுடிவுகொண்ட நாடகங்கள் பின்பு சீர்பெற்று விளங்கலாயின,

இவ்வாறு கொஞ்சகாலத்திற்குள்ளாக மங்கலமுடி வும், துக்கமுடிவுகொண்ட நாடகங்களை யாவரும் நோக் கிப் பெருமிகமடையத் நகரவதிகாரிகள் ஏற்பாடுசெய்தத் தாலும், அதீனியாக்குக்கு அந்நாடகங்களில் கூறப்படும் திப்பியகற்பனைகளும், சிருங்காரரசங்களும், புதிய அபிப் ராய பேதங்களும் எளியவாக்கிவிட்டன துக்கமுடிவு கொண்ட நாடகங்களிற் கண்ட வீரசங்களும், சோகரசங் களும், கேட்போராமனதைக் கவாநது உருக்கின் மங்கல முடிவுகொண்ட நாடகங்களோ, ஜனங்களுக்குப் பிறதூ ஷணையாறபெறும் பிரியததையும், நகைப்பையும் தந்தன. அதீனியாக்கள் இயல்பாகவே மிகப்பொறுமையுள்ளவா கள், பிறா தமமைத் தூற்றினாலும் அதை ஒருபொருட் டாக மதியார். அவ்வாற்றிருந்தும், ஸாக்ரடஸ்காலத்தில் நகரமேனமக்களைப்பற்றிக் காண்கரேமான மொழிகளை

வெளிப்படையாகக் கூறுவதையும், அதைக்கேட்டு ஜனங்கள் மகிழ்வதையும் நோக்கினால், மங்கலமுடிவுகொண்ட நாடகங்களால் நகரவாசிகள் அடைந்த தாழ்வான நிலைமை நன்கு விளங்கலாகும். அவ்விதநாடகங்களை நோக்கிய ஜனங்கள், அதிகரியசிரோஷ்டாகளைப் பற்றி மாறான அபிப்பிராயங்களைக் கொண்டவர்கள் இவ்வண்ணம் கருதப்பட்டவருள் ஸாக்ரடீஸ் ஒருவர்.

இவ்வண்ம ஸோலன் (Solon)* என்ற மகானது காலத்திலே கேவலமாகக் கருதப்பட்ட நாடககாவயங்கள் ஒரு நூற்றாண்டிற்குள் இதிறாசமுதலிய செய்யுணூல்களினும் சிறப்பாக மதிக்கப்பட்டன. கதை நிகழ்ச்சிகளை மட்டுமே நாடகவாசிரியர் கூறிப்போகவில்லை. கதாநாயகர்கள் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்பப் பிறரோடு தாக்கிப்பதும், நீண்ட பிரசங்கங்களை அமையத்திற்கேற்றபடி இசைத்து ஆசிரியரது சொல்வனமையையே சோபிக்கச் செய்வதும், நாடகம் பாரப்போரிடம் நயநய அநயநயங்கள் இவையென உணரும் உணர்ச்சிகளைப் பெருக்குவதும், நாடககாவயங்களின் லட்சணங்களைக் கொண்டு, நாடகவாசிரியர் தமது நூல்களை இயற்றினர் அவர் எழுதிய நாடகங்களே, பின்னர் எழுந்த பரசங்க நூல்களுக்கும், தாக்க நூல்களுக்கும், தவறுகளுக்கும் ஆதாரமாயின.

* The celebrated Athenian Law giver and Statesman who lived from B C. 639-559.

6-ஆம் அதிகாரம்

ஸாக்ரடீஸைப்பற்றிய அபவாதங்கள்.

[ஸாக்ரடீஸைப்பற்றிய தீய எண்ணங்கள்—அரிஸ்டோபாஸை—தன அறியாமையால் அவன் ஸாக்ரடீஸைக் குஞ்சுசெய்ததினம்—ஆகிஸ்தோஸேபோ—தளநாதர் எனமரது விசாரணை—அச்சமயத்தில ஸாக்ரடீஸை காட்டிய உதமகுணங்கள்—லியோனும், ஸாக்ரடீஸும்]

மேற்கூறிப்போந்தவாறு, ஆதனநகரில் உண்டான மனக்கிளாச்சியையும், அநநகரின் மேனமையையும், நகரத்தார்களுள் எழுந்த கட்சியையும், நாடககரவயத்தின் வரலாற்றினையும், பலகட்சியார் தமது எதிரிகளைப் பங்கப் படுத்தவதற்கு நாடகஅரங்கை உபயோகித்ததையும், இதை உற்றுநோக்கிய ஜனங்கள் நகரத்துச் சீரியோரமேல் வீணாகக் கெட்டெண்ணங் கொண்டதையும் நன்றாக அறிந்தோரக்கு, அரிஸ்டோபாஸை செய்கை வியப்பாகத் தோன்றாது அரிஸ்டோபாஸை என்பார், புதிய அக்கிளாச்சியை மனதார் ஸெறுத்ததோடு, அது தீயவாழ்க்கைத்திறகும தேவதூஷணைக்கும் இடநதருமென்றும் கருதினார்

தம முன்னோர்களுடைய சிறந்த ஒழுக்கங்களையும், அவாதம் வீரச்செயல்களையும், மறுவாரத்தைக் கூறுது இட்ட கட்டளையை அவர் தலைமேற்கொண்டு இனித்தியற்றியதையும், அரிஸ்டோபாஸை நினைந்துகொண்டு, இவை இப்போது இலவரயினவேவென்று இரங்கி, ஸோபிஸ்டஸ்

என்ற புதியகொள்கையாரைக் கண்டித்தற்காகவே அவர்தமதுநாடகத்தை (The Clouds) எழுதினா ஸாக்ரடீஸை எல்லோரும் அறிவா அவரது விகாரமர்ன தோற்றமுடி, பருத்த தலையும், தட்டைமுகமும், வெருண்ட பாவையும், வெறியன துபேபான்ற முகமும்,வழக்கைத்தலையும், இழிந்த உடையும், தளராத நடைபும், கண்டேராககு நகைப்பை விளைத்தனவரதின், அவரை நாடகபாத்திரராக அழைத்துத்தமதுநாடகத்தைவரைந்தனா மறறவர்கொள்கைகளைக் கண்டித்ததுபேரலவே, ஸாக்ரடீஸ் தமவாழ்நாளமுழுவதும் புதிதாகக் கிளம்பின இந்த ஞானியாரின் (ஸோபிஸ்டஸ்) கொள்கைகளையும் கண்டித்துப்பேசினா என்பதை அரிஸ்டோபானஸ் சிறிதும் கவனிககவில்லை ஸாக்ரடீஸ் முன்னோர்கொள்கைகளை ஒப்புகொள்ளவில்லை யென்பதைமட்டும் பேரதுமெனக்கொண்டு, நாடகத்திற்குத் தகுந்த பாத்திரமானதனால் அவர்தலையில் பெரிய பழிமொழிகளைச் சுமத்தி, அவரைப் பலவாறு சிறுமைப்படுத்தினா அந்நாடகத்தில், ஸாக்ரடீஸ் ஒரு சாமரணிய சநயாசியாக வந்து, கேட்டேரா நகைக்கும்படி இயற்கைத் தவசாஸைத்ததைப்பற்றி உளறுவதாகக்கூறியிருக்கிறது. இன்னும், உலகரகங்கொன்று கரீஸ்கீக்சத்தாரால் மேனமையாகக் கொண்டாடப்பெற்ற தெய்வமாகிய ஸீயஸி (Zeus) மகுப பதிலாக, வாயு (air), ஆக்ஷயம் (Ether), மேகம் (Clouds),வாகு (Tongue) முதலியவேறுதெய்வங்களைப் புதிதாகத்தோன்றிய இப்பண்டிதர்கள் கொண்டாடுகிறார்களெனவும், ஆதலின் அவர்களும்கூட ஸாஸ்திரகொள்கைகளையும் கருதுதற்கேதுவாக ஸாக்ரடீஸ்நடித்தாரெனக்கூறியிருப்பதோடு, தனிச்சொண்டேரா தமது கடனைக்கொடாதுபிறரை ஏமாற்றவும்; மகன் தக்ப்

பனை அடிக்கவும், தாயை அடிப்பேபென்று யவமுறுத்த
வும், தகப்பன மகனை அடிப்பதுபேபாலவே மகன் தகப்பனை
அடிக்கவுந் தகுதியுண்டெனச் சமாதானமுரைக்கவும்
இவர கற்பித்ததாகவும் அநநாடகதில் வரையப்பட்டுளது
நாடக முடிவில், கடவுளை வேண்டுமென்றே பழித்ததாக
வும் ஸாகரடீஸ் குற்றஞ்சாட்டப்படுகிறார் ஆதனஸ் நகரத்
தராக்கு இயற்கைத்தவஞானிகளினமேல் மதக்கொள்
கைக்காரணமாக நல்ல அபிபிராயம் இல்லை அவரை நாஸ்
திகரென்றே கருதினார்கள் ஸோபிஸ்டஸ் என்று அழைக்
கப்பட்டவர்களை ஒழுகுகங்காரணமாக ஜனங்கள் வெறுத்
தார்கள் இவர்கள் ஆதனஸ்வாலிபர்களை நலவழிப்படுக
தாமற் கெடுப்பவரெனவும், பெரியபை மெய்பேரல்
தோற்றுவிக்க வல்லவரெனவும், பிறரையும் தமபேரற்
போலியறிவினராகக் எண்ணியவர்களெனவும் கருதப்
பட்டனர் இயற்கைத்தவஞானிகளேஸோபிஸ்டஸ் அல்லர்.
ஸோபிஸ்டஸ் இயற்கைத்தவஞானிகள்ல்லர், இவ்விரு
திற்கதார்க்கும் ஸாகரடீஸுக்கும் தொடர்பு ஒருசிறிது
மில்லை ஆயினும், அரிஸ்டோபானஸ் இவ்விருதிறத்தினர்
கொள்கைகளையும் ஸாகரடீஸமேல் ஏற்றி, ஒருபெரிய
அபராதத்தைக் கூட்டிக்கொண்டார் அரிஸ்டோபானஸ்
கற்பித்ததெல்லாம் எண்ணவுட்கூடாத கொடிய அபவா
தம். இவ்வபவாதமே ஸாகரடீஸின் அகதயகாலம்வரை
அடியாய்மாய் நிலைத்துவிட்டது. ஸாகரடீஸ் ஜனசபை
பிடிக்கமுன், பின்னால் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டபேரது, பிற்
கூறிய அபவாதங்களைத்தான் அவர் மறுத்துரைக்கவேண்
டியதாயிருக்கிறது அவையாவன:—

‘ஸாக்ரடீஸ் நிகவும் தீயவா கடவுளால் விரிக்கப்பட்ட
படாத மறைபொருள்களைத் துருவியறிவது இவருக்கு

எப்போதும் பொழுதுபோக்காகவுள்ளது இவா கெட்டதை நல்லதுபோல நாட்டவல்லவா, பிறாகும் இவனிதையைப் போதிககிரா' என்பன

இந்நாடகத்தால் கி. மு 423-கருமுன்னரே, ஸாக்ரடஸ் பலகற்றோம் யாமென்று தற்புகழ்ந்து காவமுற்றவர்களைக் கேளவிகளால் மடக்கி, அவரறியாமையை அவர்க்குப் புலப்படுத்தி, யாவரினும் மேனமையாக விளங்கினாரென்ற உண்மை அறியக்கிடக்கின்றது இந்நாடகம் வரையப்பட்டபோது ஸாக்ரடஸுக்கு வயது 46. இதற்கு அடுத்த வருஷத்தில் அவர் ஆம்பிபாலிஸ் (Amphipolis) என்ற இடத்து நடந்த போரில் கண்டோர் வியக்குமாறு கடுமையான புரிந்தனரென்பதை முன்னம கூறினோம்.

இச்சண்டைக்குப்பிறகு 16-வருஷகாலமாக ஸாக்ரடஸ் இன்னசெய்தாரென்பது யாதொன்றும் நமக்குப் புலப்படவில்லை. இதன்மேல் இவரைப்பற்றிய விவரங்கள் இவாமூலமாகவே வெளிப்பாடுகின்றன அவை இவரது அஞ்சாலை, மனோதிடம் முதலிய குணங்களைக் குறிப்படுத்தும், ஐசபையோரது கோபமும், செலவாளர் இடம் கொடுத்த ண்டண்பும் அவரைத் தீயவழியில் ஒழுகச்செய்யவல்லனவல்ல என்பதையும் தெரிவிக்கின்றன கி மு 406-இல் அத்தினியரின கப்பற்படை ஆர்கினுஸே (Arginusae) என்னுமிடத்தில பகைவரைப் (Lacedaemonians) புறமிடத்தன்கிய போர் முடிந்தவுடன், தளகாததர்கள் சிலகாரணங்களினால் இறந்தவர்களின் உடலங்களைக் கொணரத் தவறினார்கள் காயத்தாற் குற்றயிராயக்கிடந்தவர்களை

யும் காப்பாற்ற அவர் வழிதேடவில்லை. இதைக் கேட்ட ஆகஸ்தஸவாசிகள் கடுங்கோபமுற்றனர். சீஸ்கேசத்தாராக குள உத்தரகரியை முக்கியமான கடமைகளுள் ஒன்று ஆக்கின, தண்ணீருக்கிரையாகுபபடி ஈடப்பட்ட நேசா களையும் உறவினர்களையும் நினைந்து அநேகா பெரிதாந துக்கித்தனர். இதற்குக் காரணமாயிருந்த தளகாதகா * அறுவரையும் ஜனங்கள் உடனே வரவழைத்து, ஜன சபையோரமுன்பாக அவரமீது குற்றஞ்சாட்டினார்கள். தளகாததரும் தமமீது பிழை யாதொன்றுமில்லையென வும், தங்கள் கீழுதேயாகஸ்தாக்களை அவ்விதம் செய்யும் படி ஏனினதாகவும், அததருணம் புயலவிசி எண்ணிய வண்ணம் நிறைவேறுது தடுக்குவிட்ட தெனவும் சொன னார்கள். அதனால் விசாரணை தள்ளிவைக்கப்பட்டதுடன், தளகாததர்கள் உயாசபையோரால் (Senate) விசாரிக்கப பட்டுவண்டுமென்றும் தீரமானிக்கப்பட்டது குறித்தபடி உயாசபையார் விசாரியாமல், 'ஜனசபையாரே நேரில் உபயவாசிகளின் கஷ்டிகளைக் கேட்டிருப்பதனால், அவா களே இன்னும் தீர்விசாரித்துத் தளகாததாமீது குற்ற மில்லையெனக் கண்டால் அவரை ஒருங்கே விடுதலைசெய்ய வேண்டும், அவர் குற்றவாளிகளெனத் தெரிந்தால் அவரை ஒருங்கே தண்டித்தலவேண்டும்' என்று முடிவு செய்தார்கள். இவ்விதமுடிவு மிகவும் பிழையானது குற்ற வாளிகளில் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே விசாரிக்கப பட்டுவண்டுமென பதும் தனித்தனியே தண்டிப்பெற வேண்டுமென பதும் அதீனியரது நயாயமுறை

இச்சமயத்தில், ஸாக்ரடன உயர்ச்சபையில் ஓர் அங்

கத்தினார்த இருந்தனா இந்த ஒரு உதயோகஸ்தான் இவர் தமது ஆயுளிற் பார்த்தது இச்சபைக்கு 500-அவ கத்தினா உண்டு பததுவகைகூட்டத்தாருள அடங்கிய அதீனியாக்குள், கூட்டத்திற்கு 50-பெயராக இச்சபைக்கு அங்கத்தினர்களை நியமிப்பது வழக்கம் இந்த ஐரநூற்று வரும், ஒருவருஷத்திற்கு வேலையை வகிக்கக்கடமைப பட்டவர்கள் ஒவ்வொருகூட்டத்தாராயும் சோதன ஐம் பதின்மரும், ஏழுநாளைக்குப் பததுபபெயராக அடுத்தடுத்து 35-நாளைக்குக் காராயநிவாகமசெய்வார்கள். ஜன சபைமுன் கொண்டுவரப்பட்ட ஒவ்வொரு தீர்மானமும், சட்டப்படி இருக்கிறதாவென்று சில உதயோகஸ்தர்கள் (Proedri) சோதித்துப் பாரப்பார்கள் அவ்விதயிலலாத வற்றைத் தள்ளியிடுவார்கள். இவ்வுதயோகஸ்தரிவொருவர், ஒருநாளைக்கு உபாசபையிலும் ஜனசபையிலும் அக்ராசனம்வகிப்பா சபையோரபிபராயத்தை வினவுவது இவ்வுதயோகஸ்தரின கடமையாகும் 'தளகாததா அறு வரும் ஒருங்கே தண்டிக்கப்படவேண்டும், அன்றேல, விடு தலைச்செய்யப்படவேண்டும்' எனற தீர்மானம் எடுத்து வைக்கப்பட்டபோது, ஸாக்ரடீஸ் அக்ராசனம்வகித்தார் இவ்விதமுடிவே சட்டத்திற்கு விரோதமானதென்பது தெளிவாயினும், தளகாததர்கள் இரக்கவகெட்ட கொடிய வரென ஜனங்கள் வினாக நினைத்து, தாவகொடை கோபங் காரணமாக அத்தீர்மானத்திற் அதிகப்பற்றுவைத்தார்கள் ஸாக்ரடீஸுமட்டும் அதற்கிடவசெய்துக்கவில்லை. உபாய விரோதமென்று தாம் உணர்ந்த தீர்மானத்தைச் சபையோரின் அங்கீகாரத்திற்கு விடுவது தகுதியென்பென்ப பிடிவாதமாகச் சொல்லிவிட்டார் அதைக் கேட்ட ஜனங்கள் வெகுளிபொங்கி, அவரை வேலையைவிட்டு நீக்கிவிடுவதாக

வெருடடினாகள், சிறைசெய்வதாக அச்சுறுத்தினார்கள்; கடிந்த கோபிதநாகள் குணமென்னுங் குன்றேற்றிநின்ற ஸாஃத்ரஹி, சிறையிலிருப்பதற்கும், உயிர் துறப்பதற்கும் உள்ளவரும் அஞ்சவில்லை, ஒன்றிற்கும் அசையாமல் சத யத்திலேயே நின்றார்

நயாயநெறியில் நிற்பதால் தாம் எக்கேடுநீனும், அதைத் தையமாக ஏற்றுக்கொள்வது தம் கடமை யென்றும், ஏனையோரின் அநயாயவழிகளுக்குத் தாம் உளனாவது சரியென்றென்றுஞ் சொல்லிவிட்டார் இலா அதிகாரமெல்லாம் மேற்சொன்னபடி ஒருநாளானவேயாகும் தீர்மானம் மறுநாள் தள்ளிவைக்கப்பட்டது அன்று வேறொருவர் அகராசனமவகித்தார், தன்காததார்களும் தூக்குண்டிறந்தனர். இந்நிகழ்ச்சியின் ஈராண்டிற்குப்பிறகு ஹாகரஹி தம் மனவறுதியை மற்றும் ஒரீதடவை காண்பித்தார் கி.மு. 404-இல் பகைவர்கள் (Lacedaemonians) ஆதன ஸநகரைப் பிடித்துக் கோட்டைமதினைத் தகர்த்து விட்டனர். ஆதன ஸநகரத்தாரது குடியரசு தொலைந்து போயிற்று. அதற்குப் பரதியாக முப்பதுசெல்வாகன்து அரசாட்சி நிறுவப்பட்டது (Oligarchy of Thirty). இவ்வும ஓராண்டளவேனும் நிலைக்கவில்லை. மறுபடியும் குடியரசு ஏற்பட்டது ஆனால், நாட்டிற்குமட்டும் கேஷம்ம ஏற்படவில்லை அப்பொழுது அதிகாரமவகித்திருந்தோரின் சிலர் தம் விரோதிகளைக் காரணமின்றிக் கொலைபுரிந்தனர். பல பெரிதோர்கள் அஷாநையால் மடிந்தனர் நகரெங்கும் கொலையாளிகள் நிரம்பினார்கள் கொலைத்தொழில் நகரில் மலிந்ததுகிடந்தது இத்தருணத்தில் அதிகாரிகள் ஹாகரஹி ஸைபும் மற்றும் நல்லவனுக்கும் அழைத்து, ஸைபு ஸுலாயிஸ்

(Salamis) சென்று எமது கையின் ஸூழை தடையோடிய லியோன (Leou) என்பாளைப் பிடித்து இவ்வுகற்காலை புரியக் கொண்டெனப்ப பணித்தாராகள மஹ நாலவரும் தங்களுடிககு அபாயம் வருமென்று அஞ்சி, ஸுலாமிஸ நகரக்க்கி, லியோனைக் கட்டிக் கொணர்ந்தனர் ஸாகரடீஸர், அதிகாரிகள் கட்டளையுச சிறிதும் மதித்திலர், அதனால் விளையும் அபாயத்தையும் ஓர்திலர், கவலையினறித கமதிலலஞ்சென்றார் அவர் இறப்பதற்கு ஒரு சிறிதும் அஞ்சவில்லை யென்பதை ஜனசபையோராமுனபுதம் வாய்மொழிகளால் வெளிபிட்டபடி இவ்வுகற் கம செய்கையாலுக்குறித்தாரென்பது, இதனால் நனகு வெளி யாகினதனோ? இத்தற்கு முன்னமே அதிகாரிகள், செய்த கொலைகளைப்பற்றித் தூஷித்துப் பேசினதற்காக, அவர்கள் ஸாகரடீஸை அழைத்து, இனி நீர் சிறுவர்களோடு முன்போலவே சம்பாஷித்தால் உயிரிழக்கவேண்டிவருமென்று சூசுபித்தாராகள இதனால் அதிகாரிகள் ஸாகரடீஸமேல வைத்திருந்த வைரமானது நனகு புலப்படுகின்றது.

இவ்வண்ணம் ஸாகரடீஸது நீண்டகாலங் கழிந்தது. நகரில் இவருக்கு விரோதிகள் பலர் இருந்தாலும், அவருள் ஒருவரேனும் ஒருமுறையேனும் நயாயசபைமுன்பாக அவரமீது குற்றஞ்சாட்டாததனால், அவரது சீரும், சிறப்பும், ஒழுக்கமும் நன்றாக வெளியாகின்றன. அதீனி யர் செய்யவேண்டிய கடமைகளையும் தெய்வவழிபாடுகளையும் இவர் ஒழுங்காகச் செய்துவந்ததனால், இவரது பெருமையும் தேசப்பகதியும் தெய்வபகதியும் யாவாக்கும் நனகு புலனாகலாம்.

7-ஆம் அதிகாரம்

மூன்று சிறந்த அம்சங்கள்.

[ஸாகரடஹிடம் தனிடே காணப்படும அம்சங்கள்—பிற
கோடு பகிரங்கமாய் ஸம்பாஷித்தல்—கடவுள் தமமை ஒருவர
தேசத்துடன் அனுப்பினாரெனவண்ணியது—சரீரி— டல்பியிற்
கேட்ட குறி—அறிவுடையோரென அகநகைகொண்டோரொ
சோதித்தல்—அசரீரியைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி—முகமது—ஜோன்
என்ற பிரெஞ்சு மரது]

ஸாகரடஹிடத்தில் சிறப்பான மூன்று அம்சங்கள்
காணப்படுகின்றன நாம் அவற்றை அறிந்துகொள்வது
அத்யவசயமானது அவை அவரது நிகரற்ற தக்கைமையை
நன்கு தெரிவிக்கின்றன அவை வருமாறு —

1 வறுமையில் தருபதியும்செம்மைபுகொண்டு
தமது வாழ்காள்முழுவதையும் பகிரங்கமாகப் பிறருடன்
சம்பாஷிப்பதில் போகுகிறது.

2 ஏதோ ஒருகாரயத்தை உத்தேசித்துக் கடவுள்
தன்னுடைய படைத்தாரென்றும், அதைப் பல குறிதளரல
அவர தமக்கு வெளிப்படுத்தினாரென்றும், நிழல்போல
தன்னுடைய நீங்காது தொடர்ந்து அசரீரியாகத் தமபக்க
மின்று தீயவற்றைச் செய்பவிடாது கடவுள் தமமை விட
கினாரென்றும் அவர் நம்பியது

3 ஸாகரடஹின் ஒப்புயரவற்ற முகிரை நுண
ணிய அறிவு, அவர் சம்பாஷித்த விஷயங்கள்; சம்ப
பாஷித்த வழிகள், அவவழிகளால் எதையும் ஆய்ந்தறிபும
படி பிறரை அவர் தூண்டியது முதலியன

மேற்கூறிய மூன்று முகயாமசங்களும் ஸாக்ரடஸ்சரி
டம் பாஸ்டுடன் கலந்த நீர்போலச் சோந்துள்ளனவாயி
னும், ஸாக்ரடஸ்சுக்கும் அவர்க்கு முன்னுமபின்னுமுள்ள
தத்துவஞானிகளுக்கும் வேற்றுமை பெரிதும் உள்ளமை
பற்றி, அம்முன்று அம்சங்களையும் தனித்தனியே எடுத்துச்
சிறிது புகலவது ஏற்புடைத்தாகும்

முதலாவது — ஸாக்ரடஸ்சு வறியரெனவும், கமது குல
விததையில் தோசசிபடைந்து சிறிது பொருளீட்டிக் காலங்
கழித்துவந்தாரெனவும், வறுமைபிற செமமைபூண்டு
குடுமபவிசாரமின்றிப் பற்றற்ற மனத்துடன் விடைபிரிந்து
வந்தாரெனவும் முன்னாக கூறினோம் ஸாக்ரடஸ்சு சிறப்பத்
தொழில் விட்டுப் பிறருடன் சம்பாஷிப்பதையே தமக்
குப் பொழுதுபோக்காகக் கைக்கொண்டது எப்போது
என்பதை ஊகித்தறிய இடமில்லை இவரது மதய அடைய
காலங்களில் தமது சொந்தவேலைகளைச் சற்றுங் கவனிக
காமல், குடுமபாஷ்ணை நகரன் ஊதியகதையும் தேடாமல்,
பிறருக்குப் போதிப்பதில் கமது வரணு'ளக் கழித்து வந்
தாரென்பதுமட்டுமே வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது
ஆயினும், கி மு 423-இல் அரிஸ்டோபானஸ இவரை
நாடகத்தலைவராக அமைத்து, புதிதாகக் கிளம்பிய கூட
டத்தாரை இகழ்ச்சிசெய்திருப்பதனால், அவ்வருஷத்திற்கு
முன்பே இவரை நகரத்தாராயாவரும் அறிகிறுந்தாரென
பதுவெள்ளிடைமலை ஸாக்ரடஸ்சுத் “தனக்கென வாழாப்
பிறாகருகியானான்” என்று கூறுவது புகழ்ச்சியாகாது
அவர பிறருடன் சம்பாஷிப்பதைத் தமது கடமையாக
எண்ணினார் அவராயுளமுழுவதும் தம்மையும் பிறரை
யும் பரீக்ஷிப்பதற்கு கழிந்தது பிறரைக் கேள்விகளால்

மடக்குவதில் அவர் மிகவும் வல்லவா, எவரையும் கேளவி
கள் கேட்பாரா, கேட்போர் இருந்தால் எவருடனும் பேசு
வார அவரவாழ்ச்சைக்கும் சம்பாஷணைக்கும் ஒளிமறை
வென்பதேதெனில் சிறியோர் பெரியோர், செல்வா வறி
யா யாவராயினும் தம்மை வினாவினாலும், தமதருகிஷ்
நின்றாலும் அவருடனே சம்பாஷிப்பாரா, ஒருசமயம் அலகி
பியாடிஸ் (Alcibiades) ஜோர்ஜியஸ் (Georgias) பரோ
டோகோரஸ் (Protagoras) முகலீய நிகுணாசருடன் உரை
யாடுவாரா, மற்றோருசமயம் சாதாரணமான கூலியாட்களு
டனும், வாலிபர்களுடனும், படைவீரர்களுடனும் பேசு
வாரா, காலைப்போதில் ஜனங்கள் உலாவிச் செல்லுமிடங்
களிலும், தேசப்பயிற்சிச்சாலைபிலும், கலவிச்சாலைபிலும்
அவரைக் காணலாகும் சந்தைகூடி நெருக்கமாயிருக்கும்
போது, அவரும் அங்கு வந்து உலாவித்திரிவார ஜனங்கள்
எங்கெங்கே கூடுவார்களோ, அவ்வவவிடங்களில் அவர்
வராமற்போகார அவர் ஆதனஸ் நகரக்குப் புறத்திற்
போவதெயிலை “நான் அறிவை நாடுபவன், நகரில் மனித
ரிடம் ஏதேனும் நான் அறிந்துகொள்ளலாம். வயல்களும்
மரங்களும் எனக்கு ஒன்றுங் கற்பியா” என்று அவர்
சொல்லுவாரா, நகரிலுள்ள ஆண்பெண்கள்களுள் சிறந்
தோரைக் கண்டு வாதாடுவதில் அவருக்கு பரிதியதிக்கம்,
அவருடைய சம்பாஷணை நூதனவழியாகவும், கேட்ப
தற்கு இனிமையாகவும், கேட்போராமனத்தைக் கவரவல்ல
தாகவும் இருந்தமையால், பலர் அவரை இடைவிடாது
தொடர்ந்து, அவரது சம்பாஷணைகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்து
வந்தனர் இவ்வாறு அவரை நேசித்துக் கொண்டாடிவந்
தோரை ஸாகரம்ஸது சீடர்களென்று சொல்லுவது வழக்
கம், ஸாகரம்ஸது யாதொருநூலுமெழுதவில்லை, நிலையாகக்

கொள்கையொன்றையுஞ் சித்தார்த்தஞ்செய்யவுமில்லை, இவரைத் தமது குருவென்று ஒருவா கொள்ளவுமில்லை ஆயினும், இவரது புகழைக் கேள்வியுற்று மெகாரா (Megara), த்ரேஸ் (Thrace) முதலிய வேற்றுநகரங்களிலிருந்தும் வந்த இவரது முதுமைபில் இவருடன் பழகினோர் பலராவர் கைமமாறுவேண்டாது ஸாக்ரடீஸைப்போலப் பலருடன் உரையாடித் தம் அறிவைப் பெருக்கினோர் கரீஸ்தேசத்தில் எவருமேயில்லையெனக் கூசாது கூறலாம் அவரை அறியாதவர்கள் கரீஸ்தேசத்தில் ஒருவரும் இல்லை யாயினும், அவரது பேச்சைக் கேட்டு மகிழ்ந்து அவரைக் கொண்டாடினோர் சிலரே பலலோர் அவரது கேள்விகளால் மடக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கொடிய விரோதிகளாயினர் அக்காரணம்பற்றியே அரிஸ்டோபானஸ் (Aristophanes) முதலியோர் கூறிய தூஷணைகளெல்லாம் பெரும்பாலும் நம்பப்பட்டு விரைவில் நிலைபெற்றன

இரண்டாவது — இனி, ஸாக்ரடீஸைப்பற்றிய மற்றொருவிசேஷத்தைக்கவனிப்போம் தம்மைக்கடவுள் ஒருவனாகேனாகத்தான் படைத்தாரென்று அவர் மனப்பூர்வமாக நம்பினார். தாம் யாதேனுமொரு தீயகாரயத்தைச் செய்யப்புகின், அதைவழி அச்சுரிப்பாக நின்று தம்மை அவனினுஞ் செய்யவொட்டாது தமது குழந்தைப்பருவமுதல் தடைசெய்தவந்ததாகவும் அவர் கூறிவந்தார் மறுவாரத்தைமொழியாது அதைடைக்குக் கட்டுப்பட்டு வாளா இருந்துவிடுவார் ஸாக்ரடீஸ் இவனினோதநிகழ்ச்சியை அவர் வெளிப்படையாகப் பிறாக்குக கூறிவந்ததனால், அவரது நண்பரும் பகைவரும் இதை நன்றாக அறிந்திருந்தனர். அவரை எவ்விதவுத்தியோகத்தையும் வகிக்க

வொட்டாமல் தடைசெய்ததும் அவ்வசரீரிதான நயாய சபையோரமுன பின்னால் இவாமேற குற்றஞ்சாட்டப் பட்டபோது, அவர் கூறவேண்டிய எதிர்வாதத்தைப்பற்றி ஒருசிறிதும் சிந்திக்கவொட்டாமற்செய்ததும் அவ்வசரீரியே விசாரணைக்காலத்தில் சபையோரமுன பேசுகையில், அவ்வசரீரி தம்மைத் தடைசெய்யாததால், தாம் எடுத்துப்பேசிய வழியே சரியானதென்று அவர் எண்ணிக் கொண்டார் இவற்றையறிந்த அவரண்பரிற் பலர் ஸாகர டிஸஸ் நன்குமதித்துக் கொண்டாடினார் அவரது எதிரிகளும் ஏனைய ஆதனஸவாசிகளும் அசரீரியைப்பற்றிய கூற்றுக்களை நம்பாது, தெய்வத்தை அவர் அவதூறுசெய்தாரெனவும், வேறு புதிய தெய்வங்களை வழிபட்டுவந்தாரெனவும் கருதினார்கள் இவை விபரீதவுணர்ச்சிகளென்பதற்கு ஐயஞ்சிறிதுமில்லை இளமைப்பருவந்தொட்டு அவ்வசரீரிவாக்கை அவர் கேட்டுவந்ததாகக் கூறிவருவதனால், அவ்வசரீரிக்கும் அவரது ததவன்களுக்கும் தொடர்புபாடுதான்ருமில்லை

அசரீரிமூலமாகவன்றி, குறி, கனவு முதலிய பலவழிகளாலும் கடவுள் தமக்குக்கட்டினாயிடுருப்பதாக ஸாகரடிஸ் கூறிவந்தார் இதற்குச் சான்றாக டெல்பி (Delphi) என்ற ஊரிலுள்ள பூசாரிப்பெண்கூறிய குறியை முகமாய அவர் எடுத்துப்புகல்வார் அக்குறி யாதெனில், ஸாகரடிஸின் நடபின்னாகிய கேரீபான் என்பவர் (Charrephon) அப்பூசாரிப்பெண்ணிடஞ் சென்று, 'ஸாக்ரடிஸின்னும் புத்திமான்களும் கீர்ஸதேசத்திலுள்ளாரோ?' எனக் குறிகேட்க, 'ஒருவருமில்லை' என அவன் பகாந்திட்டான் என்பது இதினைச் செவியேற்ற ஸாகரடிஸ் திகைப்படைந்து

ஓரணுவும் பொய்கூறுள் அவவுத்தமியாதலின், அததெய்வவாகின் உணமையைப் பரீட்சிக்கவெண்ணி, யாவராலும் அறிவுடையோரென மதிக்கப்பெற்ற ஓரதிகாரியைக் கண்டு சம்பாஷித்தபோது, தாம் எதிர்பாராதபடி அவர் அறிவாளராக இருக்கக்கண்டிலா பின்னா, அவரது அறிவீனத்தை ஸாகரடீஸ் எடுத்துக்காட்டியபோதும், அவர் அதை உணரக்கூடவில்லை இதனால் ஸாகரடீஸ் கருக குறியினது உணமை அங்கையிற் கனியென சங்கையறத் தெரிந்தது. அதாவது, ஜனங்கள் பெருமபாலா தமமை அறிவுடையோரென அவமே நினைப்பதனால், தமது அஞ்ஞானத்தைத் தாமே உணர்ந்திலா, பிறா எடுத்துக்காட்டியபோதும் அதை உணரத் தகுதியற்றவராயினா ஸாகரடீஸே, அவ்வாறு தமமை மதிக்காமையால் தம அஞ்ஞானத்தை நன்குணர்ந்தா ஆகலின், ஸாகரடீஸ் யாவரினும் புத்திமானாகியிட்டா தமமைத் தாம் அறியவேண்டுமென்பது பண்டைப் பெரியோரின அறிய கொள்கையன்றோ?

இவ்வாறே, ஸாக்ரடீஸ் எதிர்ப்பட்டோராவாயும் வினாவிப் பரீட்சித்தாக குறியினதுணமையைக் கண்கூடாகக் கண்டறிந்தார் இக்குறிசொல் ஒருதூண்டுதலாகப் போலாகி, அக்காலத்துக் கலவியின சிறுமையை வெளிப்படுத்தவும், மெயஞ்ஞானத்தைச் சாஸ்திரோகதமாக நிறுவவும் அவர்க்குச் செவ்வனே உதவியது. குறி கனவு முதலியவற்றால் கடவுள் தமக்கிட்ட கட்டளைப்படி மனிதரைப் பரீட்சிப்பது அவச்யமெனவும், அவ்வாறுசெய்யத் தவறினால் கடவுளுக்குத் தாம் அபராதஞ்செய்வதாகுமெனவும் வெளிப்படையாகப் பனமுறையும் அவர் கூறினா கலவிச் செருக்கால் தமமை யாவரினும் சிறந்தோரென மதித்து

அகநடைகொண்டோரைப் பலவினாககளினினி, ஒன்று மறியாத மூடனென நிரூபிக்கும் ஸாகரடினை அவவகன காரிகளதாம மதிப்பாரோ? பலபோகன அவரை வெறுத தாரொனச சொல்லவேண்டுமது அவசயமில்லை. சில மதி யீனா அவரை அடித்துத் தொந்தரையுஞ் செயதனர், பன முறை மானகேடுமசெயது அவரைப் பரிகசித்தனர்.

8-ஆம் அதிகாரம்

தேய்வகுறி

[ஸாகரடின அறிவாற்றலின சிறப்பு—அவா கற்ற முறை— ஞானிகளின உபதேசம்—பளேடோலின கருத்து—தீதிவிஷயன கள சாஸ்திரோகதமாக ஆராயத்தகுந்தவை என (ஸாகரடின) காட்டியது—ஸாகரடின காகவழி—யூதிமெஸ், யூதிபிரான்— அவாபோதனையை ஒட்டி எழுந்த சித்தாந்தங்கள்]

இனி, இததெய்வகுறியைப்பற்றிச் சிறிது புகல வேரம். இதைக்குறித்துப் பலபோகன பலவாறுகக கூறு கின்றனர். அது அசரீரிபோன்ற ஓர் அரிய வாககென றும், 'இன்னது செயயத்தகுந்தது, இன்னது செயயத் தகாதது' என்று வியகதமாக ஸாகரடின்கு அது அறி வித்ததென்றம் ஸௌகுபான் கூறுகிறார். யாதேனும் ஒழுக விரோதமான காரயத்தை அவா செய்யப்புகின, அது அவரைத் தடைசெயத்தேயன்றி, நறகருமமொன்றைச் செய்யும்படி அவரைத்தூண்டவேயில்லையென ப்ளேடோ

உரைத்துப்போயினா மதயகாலத்து கரிஸ்தத்வசாஸ்திரி களெல்லாரும் அவ்வசரிரிவாககு, பேய, பிசாசு, சாததன முதலியவைபோன்ற குடடித்தெய்வங்களால் நிகழ்ந்த தென்று நினைத்தாராகள சமீபகாலத்திலுளவகிய மேன மக்கள பலா, அது அசரிரியுமன்று, குடடிச்சாததனு மன்று, அவரது மனச்சாட்சியே அவ்விதப்பகுத்தறிவை அவர்குப் புகட்டியது' என்றனா இவ்விதம் ஒவ்வொரு வரும் தத்தம் மனத்திற்குத் தோன்றியவாறு காரணங்க ளைக்கறபித்துக்கொண்டாரேயன்றி, அதன் உண்மையை நாடியறிவது எவர்க்குங் கூடாதாயிற்று அததெய்விகக் குறி தமக்கே சிறப்பாக அமைந்துள்ளதெனவும், யாதே னும் ஒருகருமத்தைச் செய்யப்புகும் மக்களின் மனத்திற் பொதுவாக எழுகின்ற நயாய அந்யாயவுணர்ச்சிகட்கும் அதற்கும் தொடர்பு சிறிதுமில்லைபெனவும் ஸாக்ரடேஸை பலமுறை புகன்றுள்ளாரா பின் நிகழ்வனவற்றை முன் னமே அவர்க்குத் தெரிவிப்பதற்கு ஓர் சிறந்த கருவியாக அது ஏற்பட்டது குறி, ஆளுடிக் முதலியவைகளை ஸாக்ரடஸ் நம்பினாராதலின், பின் விளைவனவற்றைத் தெரிந்து எச்சரித்துக் கூறும் தமது அறபுதச்சகதியைத் தெய்வத்தினது அருளவர்க்கென்று கொண்டாரென்ப புகல்வது ஏற்புடைத்தாகும் தம் மனத்தை வயப்படுத்திய விழுமியோர் மெய்மறந்து யோசனையில மூழ்குவது சாவ சாதாரணமானதன்றே? அத்தருணங்களில் தம்மைத் தூண்டிச் சிலகாரயங்களைச் செய்யச் செப்பும் அசரிரி வர்களை அனனோ பன்முறை கேட்டதாகக் கூறுவா. இத்தகைய மகான்கள் முற்காலத்தில் எத்தனையோபா கள் இருந்தனா தற்காலத்திலும் அவ்விதமகாபுருஷா களும் ஸ்திரீகளும் இல்லாமற்போகவில்லை இதற்கு உதார ணங் காட்டுதும்.

முகம்மது என்ற மகாபுருஷா குழந்தைப்பிராய முதலஆலோசனைகிரமபிபவா. பாலயத்தில மற்றைப்பிள்ளைகளோடு விளையாடுவதை அவா தவிர்த்து, ஏதார்தமான இடங்களில் தனித்துத் திரியதிலும், தாம எண்ணிய எண்ணங்களில் ஆழந்து கிடப்பதிலும் அவரதுமனம் ஊக்கிச் சென்றது இங்ஙனம் இவரது இளமை கழிந்ததுபோலவே, கார்ப்பநுவமும பலபெரிய விஷயங்களைப்பற்றித் தீர்விரிப்பதில் புருஷு கழிந்தது தம மனதைத் தாமே உசாவினாலு, எதனுண்பபெரிய தடைகளுதரும விடை மனதில் உதயமாருமென்பது அவரது கொள்கையாதலின், மக விஷயங்களில் தம மனதில் எழுந்த பல ஆசங்கைகளை நீக்குமபொருட்டு, மலைபுச்சியில் தனித்து வீற்றிருந்து நெடுநேரமவரை ஆலோசனையில் ஆழந்திருப்பார. அப்போது காலச்செலவை அவா அறியார இவ்வண்ணம் மெய்ம்மறந்து பரவசமாக இருக்குநதருணத்தில், ஒரு நூதன மதத்தைச் சித்தார்தஞ்செய்யுமபடி கடவுள் அசரீரிவாக் கரல தமமைத் துணுடினதாகவும, பன்முறையும் அவவாக் கைச் செலியுறறதனாலு, கடவுளின் கட்டளையை மறுத்தற்கஞ்சித் தமது மதத்தை (இஸ்லாமதம்) ஸ்தாபித்ததாகவும, பின்னரத் தம்மை மதியாது வருத்தித் தமமுயிரைபுற கவரவெண்ணிய பகைஞர்களைப் பின்வாங்காது முடுக்கி மாயக்கவும கடவுள் ஏவியதனாலு, அங்ஙனமேயகையக களைந்து தம மதத்தை நாடுவரும பரபரியதாகவும அததீரக்கதாசி கூறினா

இதுபோலவே, இவர்குப்பிற்காலத்திலிருந்த ஜோன் (Joan) என்ற பரானஸ தேசத்துப் பெண்மணியொருத்தி தான் பலமுறை தேவதூதனுடைய வாகைக கேட்ட

தாக்க கூறினான். அவன் வசிக்கதராளில் பரான்ஸ் (France) தேசத்தார்க்கும் ஆங்கிலேயார்க்கும் திராபேபா நடந்தவந்தது பதினொராம் நூற்றாண்டின் இடையில பரான்ஸைச்சாரந்த நாராமண்டி (Normandy) மாகாணத்து பம்புகள இங்கிலாண்டைக் கைப்பற்றி ஆண்டுவந்தனா அவருடைய ஆட்சி இங்கிலாண்டில் திடப்பட்டுச் சினனா ளில் பரான்ஸுதேசத்துத் தென்பாலுள்ள பிறமாகாணங் களிலும் பரவியது ஆபினும், பெருஞ்சக்காரருடைய ஒற் றுமை தேசாபிமானம் முதலிய பலகாரணங்களால் ஆங்கில வாட்சி பின் குறைந்துகொண்டேவந்தது. போரிற் சுவை கெழுமிய சில ஆங்கில முடிமன்னர்கள் பரான்ஸு தேசத் தில் தம் முன்னோரால் ஆளப்பட்டுப் பின்னா நடுவிய மாகாணங்களைக் கைப்பற்றப் பெருமுயற்சிசெய்துவந்தா ர்கள் இவ்வண்ம ஏற்பட்ட போர் 126 வருஷங்கள் (1327 முதல் 1453வரை) நடந்ததாயினும், தொடர்ச்சியாக நடை பெற்றவிலை இப்போரைச் சரிதரவாசிரியர் சதவருஷப் போரென்று (The Hundred Year's War) குறிப்பார்கள் முதலில் பரான்ஸுதேசத்தில ஒற்றுமை குன்றியிருந்ததனால், அதன் வடபாகங்களில் ஆங்கிலேயரின ஆட்சி சிறிது காலம் நிலைத்தது மத்திய தென்பாகங்களையும் கைப்பற்று வதற்கு அவர் பெருமுயற்சிசெய்துவந்தனா இம்முயற்சி பலன்பெறாதபடி செய்ய பரான்ஸுதேசத்தார் எடுத்ததுக் கொண்ட கஷ்டத்திற்கு அளவிலை ஆனால், கஷ்டத்திற் குத் தஞ்சுவாறு பலன் கிட்டவில்லை ஆங்கிலேயரைப் பொருது ஓட்டமுடியாமல், அவர்களுத் தோலவியே பலமுறையும் சம்பவித்தது நாட்டினமீது பகிழ்வேலிட்ட ஜனங்களில் ஒவ்வொருவரும் ஆற்றத்தயரடைந்து மனம் புழுங்கினா. நாடு இவ்வாறு ஈனநிலையுறுச சினனபின்

னப்பட்டித் தளர்வுற்றகாலத்தில், நாட்டை உயர்நிலை யடைவித்து உயலிக்கும்பொருட்டு ஜோன் என்ற நங்கை யொருகதி அதேசத்தின் ஒரு குககிராமத்தில் 1412-இல் அவசரிகதாள அவள் சிறுவயதுமுதல் நற்குணமும், நன் னெறிதிறம்பா வனமையும், இன்சொல்லும், தெய்வபக்தி யும் வாயக்கப்பெற்று, பிணியாளாககு அருளகூர்ந்து, இரவலரை இனிதிற பேணிக தன்னுலியன்ற உதவியை யாவாகும் தையபுடன் புரிந்துவந்தாள் இவ்வண்ணம் துன்புற்ற உயிரகளிடம் அன்புறறுவந்த மங்கைகரு நாட் டைந்த அலங்கோலம் எட்டவே, அவளும் துயரூள் மூழகி, இறைவனை இடைவிடாது தொழுதேத்தித் தன் நாட்டை நற்கதியடைபுமபடிசெய்ய வேண்டினாள் அவள் வயது 13 அடையவே, கடவுளின் அருளவாககு அவளது காதுககு எட்டி, மனததுக்கும் களிப்பை ஊட்டிற்று, இதற்குமேல் அவள் தனது ஆட்டுக்கிடையை மேய்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொது, தன் நாட்டைந்த நிலைமையை யும், நாட்டாராககு நேரந்த கொடுமைகளையும் நினைந்து நினைந்து பரிதபிக்குங்காலையெல்லாம் அவ்வருளவாகனை அவள் கேட்பாள சிவசமயங்களில் தேவதூதனை நேரில் தரிசித்து, மெய்சிலிர்ந்துக கண்ணீர் ததுமபுவர்ள் இது தெய்வவாககைக கேட்கும் தருணமும், கோவிலில் ஸ்ரீ ஸுபதிகும் தருணமும் ஒத்திருக்கும், அச்சமயங்களில், 'பரானஸ்தேசம் மேனிலையுறும், நீயே. அநநிலையை அடைவிப்பாய' என்று அததெய்வவாககுததொனிகும். இதைக்கேட்டு அவள் மனம் பூரிப்பாள

இவடகு வயது ஆகவாக, தெய்வக்காட்சியும் அடிக் கடி இவளுககு கிடைத்தது, இததெய்வவாககுக் கூறிய

படி இவள நடக்கவேண்டியவளாதலால், இந்நிகழ்ச்சிகளை வெளியிடாது சுமமா இருக்குமபடி அது சொன்னது. அவள் அவவாறே இருந்துவிட்டாள் அவளது 17-வது ஆண்டில், தனது ஊரை நீக்கி நாட்டின் தண்டநாயக நெருவனிடஞ் சென்று, அவன்முலமாக அரசுமுனைக கண்டு, அவனைதேற்றிச் சேர்ந்துடன் சென்று ஆங்கிலேயரைப் பொருதோட்டி வடபாகங்களைக் கைப்பற்றி, அரசுமுன்னுக்கு முடிசூட்டிவருமாறு, அததெய்வ வாகஞ் அவளை ஏவிறறு அவளுடைய உடலே அவனிதஞ் செய்பத துணிந்து, தண்டத்தலைவனிடஞ் செல்லவே, அவன் இவளது இளமையையும் உறுதிப்பாட்டையும் கண்ணுற்று, மகைக்கருப் பிதேதறியதென்று பரிசுசித துப் புறம்பே போக்கினை ஜோன முன்னிலும் மும்மடி ஊக்கவகொண்டு, தெய்வம் தனக்கிட கடனையை வாவாக்கும எடுத்ததூர்த்து, தன்னையன்றி வேறெவரும் நாட்டைக் காப்பாற்ற வல்லாலலென பதை வறபுறுத தினா. இதற்கேற்ப, இதற்குள் பின்னும் பாராணசேனை தோலவியுற்றது. கடைசியாக, சேனைத்தலைவனுக்கு இவ ளது வார்த்தைகளில் சிறிது நம்பிக்கை பிறந்தது, சில ராணுவத்தலைவருடன் இவளை அரசனிடம் அனுப்பினான். அரசனும் இவளது மொழிகளை முதலில் நம்பாமல இவ ளுக்குப் பேட்டிக்கொடுக்கச் சமமதிகக்கவில்லை. பிறகு கன னுடைய முகப்படித்தியோகஸ்தரது வேண்டுகோட்கிரங்கி, முந்நாறுபோகண்டுமில் அரசனின்ம யாதாமணியாது சபாமண்டபத்தில் வீற்றிருந்து ஜோனை வரவழைக்க, அவள் அரசுமுனை எளிதில் உணர்ந்து, அவனிடம் தனக் குக் கடிவனிட்ட பணியைக் கூசாது கூறினாள். அரசு

குமரனும் அவளது வராததையின் உண்மையை அறிப
 ிருமபி, அவளுக்கு வெள்ளைக்கவசமும், கரிய கொய்
 யுளைப்பூவியும் ஈந்த, போருக்கெழுந்தன்ன ஜோனும்
 கடவுளிட கடடளைப்படி கொடியொன்றை அமைத்துக்
 கொண்டு, ஓரிடத்தில் புதைக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கட
 வுள் கூறிய கூறாகத்தியைக் கொணர்ச்செய்து, கைக்
 கொண்டு, யுத்தக்கோலமபூண்டு, சேனை பின்வர, வரத்திய
 முழுகக், கொடிகள் துவளச் சென்றாள் இவளது வீரத்
 தையும், தேசபக்தியையும், சாந்தகுணத்தையும் கண்ட
 வீரனைவராகும் மனக்கிளாச்சியுண்டாயிற்று சதருக்கள்.
 மனநடுக்கமுற்றுப் பின்னிடநதனா புறப்பட்ட நான்கு
 தினங்களுக்குள் அப்பெண்மணி சதருக்களை முறியடித்து,
 வடபால ஆங்கிலா முறிய கோட்டைகளை மீட்டு, அரசு
 குமரனையும் அவனது மூதாதைகள் முடிசூடிய இடத்
 திற்கு அழைத்துச்சென்று, அவனுக்கு முடிசூட்டி, தேவ
 னது கட்டளையை இனிதின் நிறைவேற்றினாள் தேவனது
 கட்டளைப்படி தான் ஒருவருஷமே இன்னும் உலகில்
 இருக்கவேண்டுமென்றதல்ல, தன்மூலமாக வேண்டிய
 நன்மைகளை நாடு பெறுவதற்கான நன்முயற்சிகளைத்
 தேடுமபடி அரசனை வேண்டிக்கொண்டாள் அவனும்
 அவவாறே பலநகரங்களையும் ஜோனது உதவியால் மீண்
 டும் கைப்பற்றிக்கொண்டான் கடைசியாக, ஜோன ஆங்கி
 லேயாகையில் சிக்கிக்கொண்டாள் அவர்கள் இவனை
 மாயக்காரியென மதித்துக் கடுஞ்சிறையில் இருத்தவே,
 கடவுளின் ஆஜ்ஞைக்கு விரோதமாக அவள் தப்பியோட
 முயன்றதனால், அவளை ஆங்கிலேயா இரக்கமின்றி இருப்
 புத்தூண்டிற் கட்டிச் சுற்றிலும் நளியெரி மூட்டி அவனைச்
 சுட்டுக் கொன்றனர்.

ஸாக்ரடீஸ் கேட்ட அருள்வாகும இம்மாதிரி
 எழுந்திருத்தலவேண்டுமென்பார சிலா சிந்தனை யிலே
 ஆழ்ந்து உலகத்தை முற்றும் மறந்திருப்பது ஸாக்ர
 டீஸுக்கு வழக்கந்தான். ஒருமுறை அவர் யுத்தகாலத்த
 திருச்சென்றிருந்தபோது, அதிகாலையில குணதிசையை
 ரோகி ஏதோவொன்றைப்பற்றி யோசித்துக்கொண்
 டிருந்தார் நின்றவிடத்தை விட்டு மறுகாடகாலாவரை
 அவர் அசைபவேயிலலை பரிதி உதித்தவுடன் அவரது
 விஷ்ணு கலைத்து அருக்கனை வணங்கிக் குதித்து அவ
 விடமிட்டுப் பெயர்ந்து ஸாக்ரடீஸும் அகன்றார்

இவ்வாறன்றி, தம்காலத்து ஜனங்கள் மூடத்தன
 மாக இருந்தகால முழுநம்பிக்கை வைத்துவந்ததனால்,
 தமது மனத்தைத் திருப்பித் தலவழிப்படுத்த நினைத்தே,
 தம்மிடமும் அவ்விதசகதி இருப்பதுபோல ஸாக்ரடீஸ்
 பாசாங்குசெய்தாரெனச் சில அறிவாளர் கூறுவர்

இங்ஙனம் ஸாக்ரடீஸ் நமைய தெய்வக்குறியைப்
 பற்றிப் பலவாறு கூறுவதெல்லாம் உண்மையினபாற்படிற்
 படுக; ஆன்றி, படாதொழியின ஒழிக ஏதோவோ அபூர்வ
 சக்தி அவரிடம் இருந்ததென்பதும், நயாய அந்யாய
 உணர்ச்சி அவரிடம் சிறந்து காணப்பட்டதென்பதும்
 ஒப்பமுடிந்தவை

9-ஆம் அதிகாரம்

கூரிய அறிவு.

[நீதிவிஷயங்களில் அவர்கொண்ட கருத்து—அறிவே தர்மம்—இத்கொள்கையின் குறைபாடு—அவா அவ்வாறு கொண்டதற்கு நயாயங்கள்—தொழிவுகளோடுள்ள ஒற்றுமை—ராஜாங்க விஷயத்தைப் பற்றி அவா கொண்ட கொள்கைகள்]

முன்னாவது விசேஷமாக ஸாகரமலின கூரிய அறிவைச் செபிதேம முறகூரிய இரண்டு முக்கியமசங்களுக்கும் இதவே அடிப்படையாக உள்ளது தமது அறிவின முதிர்ச்சியால் அவா ஜனங்களைப் புதிததோர் வழியிற் புதுத்தினா தமது ஆராய்ச்சிக்காக அவா எடுத்ததுக்கொண்ட விஷயம் புதியது, அவா காட்டிய வழியும் புதியது, அவா கையாண்ட கொள்கையும் புதியது.

ஆகிகாலத்துள்ள ததவசாஸத்திரிகள் உலகத்தோற்றம், பரம்பொருளின் தன்மை முதலியவற்றை நாடியறிப் முயன்றதோடு, வானசாஸ்தரம், ரோகாகணிதம், இயற்கைசாஸ்தரம் முதலிய பலகலைகளையும் ஒருங்கே கற்றுவந்தார்கள் பின்னாலில் இயற்கைசாஸ்தரத்தைச் செவ்வனே நுணுகி ஆய்ந்த மதிவல்லோர், பலவகையான கொள்கைகளைத் ததமக்குத் தோன்றியவாறு கற்பித்துவந்தனர். ஸோபிஸ்டஸ் என்ற ஞானிகள் இயற்கைதுட்பங்களை நோக்கியறிவதை முற்றிலும் நீக்கி, கணிதம், வானசாஸ்தரம், ரோகாகணிதம் ஆகிய மூன்றையும் தனித்தனியே பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்துவந்தனர் ஸாக்ரடீஸ்காலத்தில் இம்மூன்றும் தனிசாஸ்தரங்களாகப் பாராட்டப்பட்டதனால், அம்மூன்றையும் ஸாக்ரடீஸ் கற்றுத்தேராததால், வாலிபத்தில் ஆர்க்கேலஸ் (Archaulus) என்ற பண்டிதரு

டன் ஆகஸ்தஸ்கரிலிருந்து ஸாமாஸ் (Samos) நகரக்கு ஒரு முறை ஸாக்ரடஸ் சென்றதாக அறியப்படுவதனால், அம் மஹானிடத்தில் இயற்கைசாஸ்தரத்தின் றுட்பங்களை அவர் கற்றதாகக் கொள்ளலாம். பிறகு இவர், ஸீனோ (Zeno) என்பவரிடம் எதிர்மறைமுகத்தால் சம்பாஷித் துத் தீர்ணத தெரிந்துகொண்டார் அக்காலத்தார் உணராதவரை இவர்க்குத் ததவசாஸ்தரத்திலும் நலவு பயிற்சி உண்டு இவர் எதற்கும் சான்றுகள் தேடுப வராதலின், இயற்கைறுட்பங்களை ஆராயவதைச் சிலபேர தில் கைவிட்டு, மனிதர் சாதாரணமாகக் கையாளுகிற நீதிவிஷயங்கள், கடமைகள் முதலியவற்றை ஆராய்ச்சி செய்து, அவற்றின் உண்மைகளைக் கண்டறியத்தலைப் பட்டார்.

ஸாக்ரடஸ்காலத்திற்குமுன் விளங்கிய ஸோபிஸ்டஸ் என்ற ஞானிசனும் நீதிவிஷயங்களையும் ராஜாங்கவிஷயங களையும் ஜனங்களுக்குப் போதித்துள்ளாராயினும், அவரது கொள்கைகள் ஒருவரையறையில் அடங்காமைமையின், அவை சாஸ்தரோக்தமாக நிறுவப்பட்டனவாகா. அக்காலமனிதர் கள் கண்மூடித்தனமாய்ப்பெருமபாலும் நம்பியவைகளை அந்த ஞானிகள் மெய்ப்பொருளுெனக் கருதிவந்தனர். பாரம ஜனங்கள் ஒப்புக்கொண்டவைகளெல்லாம் ஒழுக் கத்திற்கிறதையையாகா என்பதை அவர் ஒருசிறிதும் உண ரக்கூடவில்லை அவ்வாறு உணர்ந்த சிலபெரியோர்களும் அவற்றைத் திருத்த முயற்சியெய்யவில்லை அவர் தமது சிஷ்யர்களை ராஜாங்கவயவஹாரங்களிலும், ஜனசாரம கூட் றெய் முதலிய இதரவிஷயங்களிலும் தோசசிபெறச் செய் வதிலேயே மனம் ஊன்றியவராதலின், தாம் கற்பிக்கும்

கொள்கையிலுள்ள குணத்தையும் குற்றத்தையும் நாடியறிய ஆசையேனும் அவகாசமேனும் அவாகிலில்; “பொருளாசை மேலிட்ட (ஸோபிஸ்ட்ஸ்) ஞானிகளா தாரணஜனசமமதமான கொள்கைகளே ஞானமாத் கத்திற்குத் துணையாகுமெனக் கடைப்பிடித்து, பிறாக்கும் அவறறைக் கற்பிக்கிறார்கள் இவ்வாறு அவர்கள் செய்வது, அரிமா வரிமா முதலிய வனவிலங்குகளுடன் பழகி, அவற்றின் விருப்பு வெறுப்புக்களைக் கண்டறிந்து, பயமின்றி எப்போது அவைகளிடம் நெருங்கலாம், எவ்விதத் தொனி அவைகளுக்குக் கோபத்தை மூட்டுகிறது, எவ்விதம் அவைகளைச் சாந்தப்படுத்தலாம், அவைகளிடம் சபற்கதால் அறியப்படுவன யாவை முதலிய விவரங்களைத் தெரிந்துகொண்ட ஒருவன் தான் கற்றவைகளை முறைப்படுத்திப் பிறாக்கு அவ்விலங்குகளை வயப்படுத்தும் விதத்தைக் கற்பித்தலை ஓசாகும் மிருகங்களுக்கு உவப்பானதைச் சரியானதென்றும், அவை வெறுத்ததைச் சரியானதென்றென்றும் சிறிதேனும் பகுத்தறியாது அவன் சாதிப்பதுபோலவே இந்த ஞானிகளும் பலதலை விலங்காகிய ஜனசமுகத்தின் மனநிலையை நன்றாக உணர்ந்து கொண்டு, அதற்கேற்றவாறு கொள்கைகளைத் திரித்து, அவறறையே நற்போதமெனச் சாதிக்கிறார்கள். தமது கூற்றை நிலைநிறுத்த அவர் கூறும் நபர்புகளின் மிகவும் இழிவானவை யாதலின், அவரை முழுமூடொன்ப புகல்வதற்கு வேறு சான்றுகள் வேண்டா” என இக்கூட்டத்தாரைக் கண்டித்து பனோடோ என்பவரவரைத் துள்ளார

இவ்வாறு நீதிவிஷயங்கள், ராஜாங்கவிஷயங்கள் முதலியவை ஒருவரையறையினறி, தலைதடுமாறி நடைபெறுக காலத்தில், ஸாக்ரடீஸ் தோன்றித் தமது நுண்ணிய அறிவாற்றலால் அவற்றைச் சீர்பெற ஆராய்ந்து, அவற்றைப் பற்றிய உண்மைஞானத்தைப் பலரும் அறியுமவண்ணம் பரப்பினார். ஸோபிஸ்டஸ் என்ற ஞானிகளைப்போலவே, அவர், ததவவாராய்ச்சியை முற்றத்திறந்து, நீதியியல் அரசியல் விஷயங்களே ஆராய்ச்சிக்குச் சிறந்தவையென எடுத்துக்கொண்டார் 'மக்களை உணர்வது மக்களின் கடமை' என்பதை முதன்முதல் தெரிந்து வெளியிட்டவர் இவரே.

அவர் நுதனமாகக் கண்டுபிடித்தது இதுதான். இதைக் கொண்டாடின கிகேரோவென்ற (Cicero) ரோமாபுரிநிபுணர், 'ததவசாஸ்தரத்தை விண்ணுலகினின்றும் மண்ணுலகிற்குக் கொண்டுவந்தார் ஸாக்ரடீஸ்' என்று அவரைப் புகழ்ந்துள்ளார் சாஸ்தரோக்கமாக அத்தாட்சிகண்டறியப்படுவனவற்றிற்கும், மகாபிமானம்பற்றி மூடபக்தியால் முடியப்படுவனவற்றிற்கும் முதன்முதல் வேற்றுமையை விளக்கினவரும் ஸாக்ரடீஸ்தாம் சாஸ்தரம் விட்ட எல்லையை மதசித்தாந்தம் தொடுகிறதென்பதையாவரும் அறிவார்கள் இவ்வண்ம ஆராய்ச்சிக்குரியவல்லவென விலக்கப்பட்ட விஷயங்களுக்குப் பதிலாக ஏராளமான புதிய விஷயங்கள் அவரால் ஆராய்ச்சிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டன. பக்தியென்பது என்ன? பக்தியினமையென்பது என்ன? கீமனம் இழிவு என்றால் என்ன? நயாயம் அநயாயம் என்பன யாவை? தாயம் அல்லது பயம் என்பது யாது? நகரமென்பது எது? நகரவாசிகளுக்கூரிய குணம் எது? மன்தா மேலதிகாரஞ் செலுத்துவதென்ப

தற்குப் பொருள யாது? அவ்வசிகாரத்தைச் செலுத்த பவாகு வேண்டிய முகய குணகுணங்கள் எவை? இவை போன்ற கேள்விகளை ஆராய்ந்து அவாமிதந்த இன்பமும் பயனும் பெற்றா இவற்றைச் சீர்பெற உணராதோரை உயராதோரென்றும், அவ்வனம் உணராதோரை அடிமையினம் இழிந்தோரென்றும் அவா மதித்தா

இப்பொதுச்சொற்களின் உண்மைப்பொருளை அறிய மாட்டாத அநேகா, அந்நாளில் அவைகளை வழக்கில் உபயோகித்துவந்தார்கள் 'உலகில் எது நயாயமானது? எது அநயாயமானது? சதயமானதெது? அசதயமானதெது?' எனப் பவற்றைத் துணிந்து கூறுவதற்கு யாதொருவழியும் இல்லை ஒவ்வொன்றும் அவரவர்களுக்குத் தோன்றுகிற படியே அமையும் என்று ஞானியர் (ஸோபிஸ்ட்ஸ்) கூறிவந்தார்கள். இக்கொள்கையை ஸாக்ரடீஸ் அறவே மறுத்து, ஒவ்வொருவருடைய எண்ணமவே உபபட்டாலும் யாவையும் உற்றுநோக்கினால் பொதுவப்பிராயம் என்பதொன்று அவைகளில் இருப்பதை ஊகித்தறிபவாமென்றும், இவ்வப்பிராயத்தைக்கொண்டு மேற்கூறிய மொழிகளுக்கு மெய்ப்பொருளைக் கற்பித்தல்குமென்றும், ஒவ்வொருவரும் இப்பொதுவுணர்ச்சியை இயற்கையில் அடைந்துள்ளாரென்றும், அவ்வுணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த வேண்டுமாயின் அவரைப் பலகேள்விகள்கேட்டு மடக்கிச் சிந்திக்கச்செய்யவேண்டுமென்றும், இவ்விதம் பலபெயர்களால் வெளிவந்த அபிபிராயங்களை ஒன்றுசேர்த்து உற்றுநோக்கிப் பொதுவான அம்சங்களைத் தெரிந்தெடுத்தால், அச்சொற்களின் உண்மைப்பொருள் முடிவில் விளங்காநிற்குமென்றும் கூறினார். இவ்விதஞ் செய்வதால்

பொதுச்சொற்களின் மெய்ப்பொருள் தெளிவாக்காதோடு, அடையிறத்தில் அடங்குகிற சிறப்புச்சொற்களும் யாவை யெனத் தோன்றுகிறதும் அதாவது, ஒன்றுட பலவற்றையும், பலவற்றுள் ஒன்றையும் நாம் காணலாம்

இவ்வழியே ஸாக்ரடீஸ் புதிதாக ஏற்படுத்தினது. அந்நாளிற் பலபேரகள யாவராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டிருந்த சிறந்தவிளங்கியதனால், அனகோ பேரகநகரிகளாயினா; தாமறியாதது ஒன்றுமில்லையென எண்ணினார்கள். அவர்களை ஸாக்ரடீஸ் நயாயமென்றென்ன முதலிய பல கேள்விகள் கேட்பார. உடனே அவர்கள் தடையின்றி விடைகூறுவார்கள் அவர்கள் கூறிய பொருளிலுள்ள குறைவை ஸாக்ரடீஸ் எடுத்துக்காட்டினால், அவர்கள் அதைச் சற்று மாற்றிக்கூறுவார்கள் மறுபடியும் அப்பொருளின் சிறப்பினையை ஸாக்ரடீஸ் எடுத்தோதுவார் திருமபவும் அவர்கள் அதன் பொருளைச் சிறிது மாற்றியுரைப்பார்கள் இவ்விதமாகப் பலமுறை கேள்விகள் கேட்டு மடக்கி, அவர்கள் அஞ்ஞானத்தை வெளிப்படுத்தி, அவர்களைச் சிந்திக்கச்செய்து, அவர்கள் அந்நதையை ஒடுக்கிவிடுவார் ஸாக்ரடீஸ் இவ்வண்ணம் சற்று வழிகளால் ஒருமொழியின் பொருளைத் தொடைவிடை முடிமகண்டறிவதை ஸாக்ரடீஸ்வழி (Socratic Method) பெய்ந்து உரைப்பா மேலோர் * இவ்வழி அவராலேயே சிறப்பாக எடுத்தாளப்பட்டது அவர்க்கு முன்னுள்ளோர் இந்நவழியை அறிபார் அவர்க்குப் பின்வந்தவர்களுள் பளேடோவைத்தவிர வேறெவரும் அதை விசேஷமாகக் கையாளவில்லை

ஸாக்ரடீஸ் கேளவிகேட்குமபோது மனிதருடைய போகயதைக்குத் தக்கவாறு தமது வினாக்களை மாற்றிக் கொள்வாரா தாம் ஒன்றும் அறியாதவாபோலவும், பிறரிடத்திற் பலவற்றைத் தாம் கேட்டறிந்துகொள்ள விரும்ப முடையவாபோலவும் நடித்து, “உடையாரமுன் இல்லார் போல ஏககற்று” * மெனமையாக வாதாடுவாரா. ‘இவர் அறியாதவாபோல நடித்துக் கேட்பது பிறரைத்திணைக்கச் செய்து தாம் களித்தற்குப்போலும்’ எனப் பாரததேவராகுத் தோற்றினாலும், ஸ்வபாவத்திற் பிறரை வினாவுவதற்குச் காரணமொன்றை வேண்டியே அவர் அந்நவனஞ் செய்தாரென விளங்குகின்றது. எதிர்மறைமுகத்தால் இவ்வாறு சுற்றுவழியாக ஜனங்களுக்குக் கற்பித்ததைப் பள்ளோடோ விரித்துவிளக்கி, ஸாகரடீஸுக்கு ஓர் புகழுடம்பைக் கொடுத்திருக்கிறார் கேளவிகளால் மடக்கி அவரது அறியாமையைப் புலப்படுத்தினபிறகு, திகைத்துநின்றவாக்கு உபயோகமான செவ்விய கருத்துக்களை மிகவும் எளிதாக நோவழியும் ஸாகரடீஸ் போதிப்பாரா என்று ஸெனோபன் கூறுகிறார் இஃது உண்மையாக இருக்கலாமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை ஆயினும், ஸாகரடீஸுக்கு இதனால் பெருமை யாதொன்றும் ஏற்படுகிறதில்லை நீதிசாஸ்திரத்தை ஒழுங்குபடுத்திப் பாகுபாடுசெய்ததிலும், சுற்று வழிகளால் பிறருடைய கருத்தை எழுப்பி நீதிவிஷயங்களை ஆராய்ச்சிசெய்வதில் அதை ஊக்கிச்செல்லுமாறு தூண்டியதிலும் ஸாகரடீஸின் பெருமை ஒளிருகின்றது. எவ்விஷயத்தை எடுப்பினும், எக்கேளவியைக் கேட்பினும்

*குறள் 395—செல்வாமுன் கலகாதார கீற்குமாறுபோல ஆசையால் தழுத்து என்பது இதன் பொருள்.

அவரது நோக்கமொன்றே அது மனிதரின நன்மை, இன்பம், அறிவு முதலியவற்றைப் பெருக்கவேண்டுமென்பது அவர்தம் போதனா முறையில் நோவழியாக ஒன்றைக் கற்பித்தல் அருமையே அவ்வாறு செய்யினும் விளையும் பயன் மிகச்சிறிதளவேயாகும் விஷயங்களின் துணைமையாகாடி அறிவதில், பிறருடைய மனதைப் பயிற்றுவதுதான் அவரது முதன்மையான கருத்து பாசுவேதனியில் மகப் பேரறை எளிதாகச் செய்யவல்ல தமது தாயைப்போலத் தாமும் பிறாமனதில் உதிகின்ற கொள்கைகளை எளிதாகப் பிறப்பிக்கும் மருத்துவனென அவர் கூறினார்.

கிரீஸ்தேசத்தில் இதுவரை நிகழாத ஒருகிளாச்சியை ஸாக்ரடீஸ் நிறுப்பி, தவ்வாராய்ச்சியை வளர்த்தார் இவரைப்பினபற்றிப் பலபண்டிதர்களால் விதக்கொள்கைகளை ஸ்தாபித்துச் சீடர்பலருடன் புகழ்பெறப் பின்னாளில் விளங்கினாராயினும், ஸாக்ரடீஸைப்போல பிறருடைய மனதைக் கவராத அறிவைப் பெருந்தேனா எவருயிலும் எனலாம் அவர்காலந்தொட்டு நீதிசாஸ்திரமென்பது தத்வசாஸ்திரத்தின் ஓர்பகுதியாகத் தனியே பாராட்டப்படவிருக்கின்றது.

ஸாக்ரடீஸ் ஸ்திரமாக யாதொருகொள்கையையும் கற்பிக்கவில்லையாயினும், அவரது அமுதவாக்யங்களை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பலபண்டிதர்கள் பலமதங்களை ஸ்தாபித்தனர் அவைகளில் முக்யமானவை காண்கு.

முதலாவது மதம் — இது மகாராக்ரதது யூக்ளிடிஸ் (Euclides of Magara) எனப் பவராலரிடமிருவப்பட்டது. இவர்

தர்க்கசாஸ்திரத்தையே முதன்மையானதெனக் கருதிப் பிறிஷ்டியந்தனைப் பாராட்டாமல் விட்டுவிட்டார், உலகின் பொருள்களின் தோற்றம் வேறு, உண்மை வேறெனக் கொண்டனர் இவர எதையும் எளிதில் நம்புகிறதில்லை; எதற்குங் குறைகூறுவார இவரது வழிபைப்பற்றி நடந் தோரை நம்பிக்கையற்றவரென (Sceptics) ஜனங்கள் உரைத்தார்கள் ஒருகொள்கையை நிலைநிறுத்த எவ்வளவு காரணங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு காரணங்களை அககொள்கைபைச் சிதைப்பதற்கும் இருக்கின்றனவாத லின், யாவும் அவரவரது அபிப்பிராயத்தை ஒட்டியிருக்கு மென்பதை நம்பி, மனத்தடுமாற்றமின்றி ஒருவழித்தாய் நிற்பதே சரியான மாரககமென்ப புணர்ணர்.

இரண்டாவது மதம் — ஆண்டிஸ்தீனிஸ் (Antis-thenes) எனப்பவா ஸ்காபித்தது இமமத்ததைத் தழுவி னோரை ஒழுககவாதிகளெனலாம இவர்கள் அறிவைப் பெருக்குவதில் விசேஷக்கருத்தை வைக்காதவர். இவர் ஸ்டோயிகஸ் (Stoics) என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

மூன்றாவது மதம் — இது கைரினி நகரத்து அரிஸ் டிப்பஸ் எனப்பவா ஏற்படுத்தியது இமமத்ததின் குறு கிய கருத்தைக் கொண்டவர், உலகவின்பத்தையே முக்ய மாக நாடுபவர்; ஊனை வாட்டாது பெருக்குவதில் நன் ணுடையவர்

மேற்கூறிய மூன்றுமத்ததின்ரும் ஸாக்ரடீஸ்வழிகளை அரைகுறையாக அறிந்த இடரப்பட்டவர்.

நான்காவது மதம் — ஸாக்ரடீஸின் அநுதாங்ககண்ப ராகிய பளேடோவென்பார் நாட்டியது. இவர்மத்திடி

மிகச்சிறந்தது. ஒழுங்காக நடைபெற்றதும், சாஸ்த்ரோகதகூர்ந்தும், யாவராலும் கொண்டாடப்பட்டதும் இதிலே. இதைப் பின்வந்த அரிஸ்டாட்டில் என்ற நிரூபணாசிரியருக்குச் சிறக்கச்செய்தார்.

10-ஆம் அதிகாரம்

ஸாக்ரடீஸ் கொள்கைகள்.

[அவரைக் குற்றஞ்சாட்டியது—அவர செய்கையில் ஜனங்கள் வெறுப்புக்கொண்டது—அன்டஸு என்பானது கோபம்—ஆல்கீபியாடிஸ், கீரியஸ் என்ற இருவருக்கும் அவர்களுள்ள சம்பந்தத்தைப்பற்றிய தபபெண்ணங்கள்—கவிவாணரும் பிரசங்கவல்லாரும் ஸாக்ரடீஸ்மீது காட்டிய விரோதம்]

தாமம் அதாமம் என்பனவற்றை முதன்முதல் நன்றாக விளக்கி அவற்றின் பொதுவான அபிபிராயத்தை கிடைத்துத்தின்வா ஸாக்ரடீஸென்று முன்னதாக கூறினோம். அறிவு அல்லது ஞானமே தாமமென்றும், அறிவினமை அல்லது அஞ்ஞானம் அதாமமென்றும் அவர் கருதினார். நல்வழியில் நடப்பதனால் யாவரும் இன்பத்தை அடையலாம். அவ்வின்பத்தை அடைவதற்கே எல்லோரும் காரணங்களைச் செய்கிறார்கள் ஆயினும், பலர தமது அறிவின் மையால் நன்னெறியை உணராத தீவெறியிற் புகுப்பழியொடு பட்டவைகளைச் செய்கின்றனர். மிகவறியினாக்கும் எப்போதும் நல்வழியில் தவறாது செல்வதென்பது சாத்யமாகாது. ஒருவன் தனக்குத்தானே விரோதினாகமாட்டான். ஆதலால், வேண்டுமென்றே கெடுதலை

எவனுஞ் செய்யான. யாதேனுங் கெடுதியை ஒருவன் செய்வானானில், அவனைச் செய்வீனையின் விளைவறியாச் சிறியோனென ஓர்நது, அவனுக்கு அவனினையை அறிய வல்ல புத்திநுட்பத்தைக் கற்பிக்கவேண்டும் அப்பொழுது தான் அவன் திருநதுவான். அவ்வாறு கற்பிப்பதற்குமுன் அஞ்ஞானத்திற்கும் அகம்பாவத்திற்கும் காரணமாகிய அவனது தன்மையை அவனுக்குப் புலப்படுத்தவேண்டும்.

தான் சாவஜனுன்னு ஒருவன் நினைப்பானாயின் அவன் ஒருபோதும் திருந்தான் தனது அறிவினமையை அறிந்துகொண்ட ஒருவன் நன்மைநீமை ஈதென முதலில் தெரிந்து தனது காரியங்களை நடத்தாவிடினும், சிறிது சிறிதாக நலவழிககு நாளடைவில் வந்துவிடுவான் ஆதலின், மக்களின் பகுத்தறிவைப் பெருக்குவதே மேலான காமமென்று ஸாக்ரடீஸ் எண்ணினார்.

இக்கொள்கை யாவாகும் ஒப்பமுடிந்ததொன்று மனிதருடைய ஆசை, பரிதி, புகழ், பயம் முதலிய மன நிலைகளும் தாம்மராகத்திற்குச் சாதனமாவதை இதில் காண்கின்றிலமென்று குறைகூறுவாசிலா. அவ்வன்ம கூறு பவா ஸாக்ரடீஸ்கருத்தை நன்கறிபாரென்பா வேறுசிலர். 'தாம் செய்யும் காமம் எத்தகையது? அதனால் விளையும் பயன் என்ன?' எனப்பதைணராது தொழில்புரியும் மரக களைத்தான் அவர் திருந்துவதற்குக் கங்கணங்கடிக் கொண்டார் அவ்விதமாக அவரது பகுத்தறிவை வளரத் தாலன்றி, அவரைச் சீர்திருந்துவது ஒருபோதும் இயலாதேன்பதை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதே.

ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கார்யங்களைச் சிறக்கச் செய்வதையே தம்முகயநோக்கமாகக் கொள்ளவேண்டு

மென்று ஸாக்ரடஸ் கூறுவார். சிறக்கச்செய்தலென்பது ஒருவிஷயத்தை நனரூபறிந்து திடமாக அதைச் செய்வ தென்பர். குடிதனத்தொழிலச்சிறக்கச்செய்யவேண்டும குடிவாணவன் மருத்துவன் வைத்தியத்தைச் சரிவரச் செய்தலேவேண்டும் நாடாடிற்கும பிறாக்கும தான செய்ய வேண்டிய கடமைகளை நகரவாசி நாடிச் செய்தலேயண் டும் இவ்வாறு செய்வோரே சிறந்தோராவா கடவுள் அனாக்கே அனாஸ்காப்பா இவ்விதம் தமது காரியங்க ளைச் சிறக்கச்செய்யாத மாக்களைப் பதிகளென்றே அழைக்கவேண்டும் கடவுளின் கருணைக்கு அவர் இலக் காகார் இவ்வாறு நலவாழ்க்கைகாரணமாக மனிதர் தமது தொழில்களைச் சிறக்கச்செய்யவேண்டுமென்பதி லேயே ஸாக்ரடஸ்மதோபதேசமும் தாமோபதேசமும் சென்றன.

மேற்கூறியபடி மனிகரின நலவாழ்ச்சைகளுக்கு காரண மானவைகளேயே முக்கியமாய ஸாக்ரடஸ் உபதேசித்தா னாம், சிறந்தையைப் புலன்களிற புகவிடாது அடக்கி நன் னாடக்கைகளைக் கடைப்பிடித்து நன்னெறியில ஒழுங்குவத னால் எழுஞ்சிறப்பை அவர் எடுத்ததுரையாமற்போகவில்லை. மனிதர் தங்கள் சௌகரியங்களைக் கூடியவரை குறைத்துக் கொள்ளவேண்டுமெனவும், உணவு முதலியவற்றுள் மித மாக இருத்தல அவசியமெனவும், தமக்குப் பாதுகாநீரிடினும் அதைக்கவனிப்பாமல், பிறருடைய விருப்பு வெறுப்பையும் பாராட்டாமல், தமது கடமைகளைச் செய்தோமென்ற திருப்தியையும் மனமகிழ்ச்சியையும் அடைதலே தலையாய அறமெனவும் பலமுறை ஸாக்ரடஸ் கூறியிருக்கின்றார்.

இராஜாங்கவிஷயங்களைப்பற்றி அவர்கொண்ட அபிப்பிராயங்களும் மேலோதிப நீதிசாஸ்தா அபிப்பிராயங் களை ஒட்டியவைதாம். அரசியல்முறைகளை நடத்துபவர்

ஜனங்களின் சௌகரியத்தையும் நன்மையையும் நரிக் காரியங்களைச் செய்யுந் திறமை வாய்ந்துள்ளவராதல் வேண்டுமென்பது அவரது துணிபு செவகோலை கையிற் பிடித்த ஒவ்வொருவரும் அரசனும் அதிகாரியுமாகா; கீழாரால அவையாபதங்களுத் தோந்தெடுக்கப்பட்டவ னும், அதருஷ்டவசத்தால் அநிலைமையைப்பெற்றவனும், வலிதாகவும் வஞ்சனையாகவும் அப்பதவியைக் கவர்து கொண்டவனும் அதிகாரிகளாகா, எவன்நீதியைச் செவ வனே நடத்துகின்றானோ, அவனே அப்பதவிக்கு உரியவ னாவான் கப்பல ஓடுமேபோது மாலுமிகுப் பணிநது பிர யாணிகள் நடக்கிறார்கள். கோயாளிகளவீட்டில் மருத்து வனே யஜமானனாகிறான். இதுபோலவே, அரசியலை நன் குணநுந் திசிலோனே ராஜாங்கத்தில தலைமைவகித்தறகுத் தகுதியுடையவனாவான். அவவாறன்றி, அதீனியா செய்வது போலச் சீட்டுப்போட்டுப்பார்த்து அதருஷ்டவசத்தால் பெற்றவர்களுக்கு உபார்த உத்தியோகங்களைக் கொடுப் பதும், தமது கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்வாொன்று அவர்களை எதிர்பார்ப்பதும் அறிபாமைப்பின்பாற்படும். மாலுமித்தொழிலைக் கனவிலுவ கண்டறிபாத ஒருவனை நமபிக கப்பற்பிரயாணம் எவ ஓ ர னு கு செய்வாரோ? கண்டபோகத்தை தச்சாராகவும் பாடகாராகவும் நியமிப் பார்களுமா? அவவத்தொழில்களிற கைதேர்ந்தோரோ அவ வததுறைகளில தலைமைவகிப்பதற்கு உரியாவார்.

இவ்வப்பிரயததை எவகிதம் அனுபவத்திற்குக் கொண்டுவதென்பதைப்பற்றி ஸாக் கடிஸ் விரிவாக விளக் கிக்கூறவில்லை. உத்தியோகம்பெறுவதற்குத் தகுதியுடைய வன் எவனெனக் காண்பதற்கும், தகுதிபற்ற உத்தியோகம் தரக்கூ னீக்குவதற்கும், ஒருவன் உத்தியோகத்தில அமர்க்

திருக்கையில் அவனினுஞ் சிறந்த ஒருவன் கிளம்பினால்
 பாதுசெய்வதெனபதற்கும் அவர் வழிகுறினிலை.
 மாணியி, மருத்துவன், தொழிலாளிகள் முதலியோரை
 ஒப்பிட்டதைக் கவனித்தால், ஜனங்களை ராஜாங்க உத்
 யோகஸ்தாக்களைத் தெரிந்தெடுக்க வேண்டுமென்பதும்,
 சிறிதுகாலஞ் சென்றபின் வேறு உத்தியோகஸ்தாக்களை
 முன்போலவே தெரிந்தெடுப்பது அவசயமென்பதும் அவ
 ரது கருத்துக்களென ஒருவாறு கொள்ளலாம் எவ்வா
 றெனின், தொழிலாளிகளை ஜனங்கள் சதாகாலம் அபிமா
 னிப்பதில்லை சிலரைச் சிலகாலங் கொண்டாடுகிறார்கள்.
 வேறு சிறந்த தொழிலாளிகள் கிளம்பினால், அவர்களிடத்
 திவ அதிகமதிப்புவைத்து முன்னுள்ளோரை நீக்கிவிடு
 கிறார்கள்.

மேற்கூறியவாற்றால் நாம் அறியக்கிடப்பதுயாதெனில்,
 ஸாக்ரடீஸ் அரசியலைப்பற்றிக் கொண்ட அபிபிராயங்
 களும், நீதிமாரகங்களைப்பற்றி அவர் கொண்ட அபிபிரா
 யங்களைப்போலவே குறைபாடுடையன எனப்பதேயாம்.
 ராஜாங்க உத்தியோகம் வகிப்போர்க்கு அறிவுமட்டுமே
 நிறைந்திருந்தால் போதுமென அவர் கருதியது உண்மை
 முழுவதையுங் கூறியதாகாது எதிர்ப்பறைமுகத்தாலுஞ் சில
 அபிபிராயங்களை அவர் வெளியிட்டிருக்கிறார் குடியரசும்
 செல்வர்களரசும் நன்மைபயக்கொண்ட அவர் எண்ணவே
 யில்லை ஆதனஸநகரத்தினது அரசியன்முறையில் அவர் அபி
 பிராயமேனும் நம்பிக்கையேனும் வைக்கவில்லை. அது
 போலவே, செல்வா நானூற்றாவரும், முப்பதின்மரும்
 முறையே ஆதனஸநகரை வலிதிற்கையகப்படுத்தி ஆண்டு
 வந்தபோதும், அவர்களை இவர் இறையும் மதிக்காமல்
 வெளிப்படையாக வெறுத்ததைத்தான்.

11-ஆம் அதிகாரம் குற்றஞ்சாட்டினோர்.

[மூன்று குற்றங்களின் ஆராய்ச்சி—“மேகங்கள்” என்ற நாடகத்தைப்பார்த்து ஸாக்ரடீஸுக்கு ஜனங்கள் தவறான எண்ணம் கொண்டது—தீயவழியிற் புகுதலினால் என்ற குற்றம் ராஜாவை வியவஹாரவிஷயமாக ஏற்பட்டது—அவரது போதனைகளின் குறைபாட்டினால் குற்றங்கள் ஏற்பட்டன]

இவ்வண்ணம் நீண்டகாலமாக ஸாக்ரடீஸ் தாமஸுக்குக் கொண்ட காமத்தைக் கைவிடாது நடத்திவந்தார். அரிஸ்டோபானஸ் நாடகமவரைந்த காலத்திலேயே இவர் “நுணமாணுழைபுலமை” * வாய்நதவொன்றுயாவரனும் நன்குமதிக்கப்பட்டவராகத் தெரிதலான், சமரூ முப்பது வருஷங்களாக இவரையாவரையும் பரீட்சித்து அறிவைப் பெருக்கிவந்தாரென்று கூசாமற் கூறலாம். கிமு 399-இல் மேலீடஸ் (Meletus) எனபவர, அனீடஸ் (Anytus) லைகான் (Lykon) என்ற இருவரின உதவியைக்கொண்டு, ஸாக்ரடீஸுக்கு மூன்று குற்றங்களை ஏற்படுத்தி, சகலரும் அக்குற்றங்களை அறியுமாறு வரைந்து, வழக்கப்படி நயாயஸ்தலத்தின் வாசலில் நாலவிட்டாரா அவர் சாட்டிய குற்றங்களாவன —

1 ஸாக்ரடீஸ் தமது முனோர் தொழுத தெய்வங்களைப் போற்றவில்லை.

2. அவரவேறு புதிய தெய்வங்களைக் கற்பித்திருக்கின்றார்

3 அவர் சூதனஸ்வாலிபர்களைத் தீய வழிகளிற புகுத்திக் கெடுத்துவிடுகிறார்.

* நுண்ணியதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பலதூய்மையினஞ் சென்ற அறிவு என்பது இதன் பொருள்.

இக்குற்றங்களுக்கு மாணதண்டனையே ஏற்றது

சேன்ற முப்பது வருஷகாலமாக ஸாக்ரடீஸ் பிறகுடன் சம்பாஷிததுவந்திருந்தும், அவரது 70-வது வயதில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது மிகவும் வியக்கதக்கதே. இவரது சம்பாஷணையினைத் தாமதொடங்கினது முதலிது வரை ஒருவழிதகாகவே இருந்தது எத்தனையோ பெயர்கள் அவரது சம்பாஷணையைக் கேட்டு உயர்நிலையை அடைந்திருந்தும், அதைச் சுற்றமுபராட்டாமல் இவர்களுக்குக் கொலைதண்டனையை விதித்ததற்காக இவரது நண்பராகிய ஸோனாபன், அதீனியரைச் செயநன்றிகொன்ற சிறியோரென இகழுவதுபேசுகிறார். இவ்வளவுகாலத்திற்குப்பிறகு குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது ஆச்சரியமானதன்று. 70-ஆம் ஆண்டுவரை அதீனியர்கள் அவரைக் குற்றஞ்சாட்டாமல் பகிங்கமாய்த் தடையினறிச் சம்பாஷிக்கும் படிவிட்டதுதான் அதிசயமானது இதனை நன்கு விளக்குதும்.

ஸாக்ரடீஸ் கைக்கொண்ட கராயம் சாதாரணமானதன்று எவ்விதத்திலும் அது பகைமையை விளைவிக்கக் கூடியதே. சீருஞ் சிறப்புமுற்று அறிகிறகுத தாமே எல்லையென்று அகந்தைகொண்டிருந்தோரைப் பலவினாக்கள் வினாவி, அவரை ஒன்றுமறிபா முழுமூடெனகிருபித்தால், அதிகாரமும் சொல்வன்மையும் செல்வமும் நிரம்பிய அக்கர்கள் ஸாக்ரடீஸைச் சும்மா விடுவார்களோ? நாளடைவில் நகரெங்கும் அவர்க்குப் பகைவாளிகள் நிறைந்திருந்தனர், இனியே அவரை வழிபட்டுக் கொண்டாடினர். இங்ஙனம் பகைவா நிறைந்த ஊரில் முப்பது வருஷகாலமாக

இவர் தமதிஷ்டப்படி சம்பாஷிததவரத்த லியக்கத தருந்ததனோ? வேறொருநகரிலும் இவ்வண்ணஞ் செய்வது சாத்யமாகாது இதுகாறும் ஒருவரும் அவரைக் குற்றங்கூறுவ வாளா இருந்ததற்கு ஆதன்ஸ் நகரத்தின் பெருமையே காரணமாகும். அநகரில் தமது அபிப்பிராயத்தை எவருந் துணிவுடன் எடுத்தபேசலாம். பிறர் கூறுககளைக் கூசாது எவருந் கண்டிக்கலாம். உண்மையைத் துருவிநாடுவதில் ஜனங்களுக்கது லிருப்பமதிகம தம்மைப் பிறா கண்டித்துப்பேசினால், பெறுகமபுடன, அதை ஜனங்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். குடியரசுநாடுகளில் இவ்விதவுரிமையைப் பெற்றது ஆதன்ஸ் ஒன்றே. பிறருடன சம்பாஷிப்பதிலேயே தமதுவாண்புமுமுவுகையுங் கழித்தவர நமக்குத் தெரிந்தவரை ஸாக்ரடீஸ் ஒருவர்தாம். அவர் இதுவரை குற்றஞ்சாட்டப்படாமல் தமது 70-ம் ஆண்டில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டதற்குக் காரணங்கள் வேறுள்ளனவென்பது இதனால் ஏற்படுகின்றது. அவர்களைக் கண்டறிய இனி முயலவேண்டும்.

அஜீனடஸ் எனபானுக்கும் ஸாக்ரடீஸ்க்குஞ் சில காரணங்களினால் மனஸ்தாபமேற்பட்டது. அஜீனடஸ் என்பவன் ஓர் தோலவயாபாரி அவனது மகன் ஸாக்ரடீஸ் சம்பாஷணையில் ஈடுபட்டு, அவரைப்போற்றிப் பணிந்து வந்தான் அவனது அறிவின் முதிர்ச்சியைக் கண்ட ஸாக்ரடீஸ், அவனை நல்வழிப்படுத்த எண்ணி, குடும்பத்தொழிலாகிய சர்மவ்யாபாரத்தில் அவனை துழைக்காமல், அவனது அறிவிற்கேற்ப ஒத்தொழிலை நாடுமபடி அவன்தகப்பனை வேண்டினார். ஸாக்ரடீஸ் முக்யமாக யாஸீபாக்களுடன் சம்பாஷித்துவந்ததனால், அய்னாலிபர்கள் தாம் துதனமாக உணர்ந்துகொண்ட கொள்கைகளையும் அபிப்பிராயத்தையும்

ராயகங்களையும் தமது பெற்றோர் உற்றோர் உறவினாக்கும் போதிப்பாராயினர் அவையாவும் புதியவைபாக இருந்தமையால், அன்றோ அவற்றை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை; தவிரவும், ஸாக்ரடீஸ் வாலிபர்களைத் தீவழிப்படுத்தித் கொடியோரென்று அவர்கள் கருதினார்கள் அண்டஸ் எனபானும் ஸாக்ரடீஸைப்பற்றி அவ்விதமமாறான எண்ணங் கொண்டான்.

அண்டஸ் எனபான் மிகக் செல்வம்படைத்த ஓர் வணிகன், ராஜாங்கத்தில் தலைமைபெற்றவருள்ளும் ஒருவன், நகரத்தில் அதிகச்செல்வாகருடையவன், ஆதனஸை வலிதாகக் கைக்கொண்டு ஆண்டுவந்த முப்பாள் செல்வரைத் தூரத்துவதில் உதவிசெய்து தனது தேசாபிமானத்தை வெளிப்படுத்தினான், முப்பாள் செல்வரது ஆட்சியில் டலா இழந்ததுபோலவே, தனது சொத்துக்களையெல்லாம் ஒருங்கே இழக்கப்பெற்றவன், குடியரசுமறுபடியும் நிறுவப்பட்டவுடன், தனது வயாபாரத்தை வருத்திசெய்து, தானிழந்த செல்வத்தை மீளவும் அடைவதில் கருத்தூன்றியவன், புதிதாகத் தன் காலத்தில் போதிக்கப்படுகின்ற கொள்கைகளில் சிறிதும் நம்பிக்கையற்றவன், ஸோபிஸ்டீஸ் எனபாரையும் ஸாக்ரடீஸையும் ஒருங்கே வெறுத்தவன், தன்மகன் ஓர் வணிகனைக் கைவிட்டு வேறொருதொழிலைக் கைக்கொள்ளவேண்டுமென்பதைக் கேட்ட அண்டஸின் மனநிலை எவ்விதமிருக்குமென்பதை யாவரும் நன்குணரலாகும். தன்மகன் தன்னிடத்தில் வைத்ததைவிட அதிகமாகவே ஸாக்ரடீஸிடத்தில் அன்பும் மதிப்பும் வைத்துவந்ததனால், தன்மகனைத் தீவழியிற் புகுத்தியதாக ஸாக்ரடீஸுமீது அவன் குற்றஞ்சாட்டினான். இதுவே அணிததான காரணம். இது நிற்க.

ஆதன்னநகரில் ஸாகரமணிகாலத்தில் ஆல்கிபியாடிஸ் (Alkibiades), க்ரீடியஸ் (Kritias) என்ற கொடிய பாதக ரிருவர் வசித்தனர் அவ்விருவரையும் கரீஸசரிதரம் படிப பேரா ஒவ்வொருவரும் நன்றாயறிவர். இவ்ருள் முன்னவன் வன்னெஞ்சன், காழ்கன், தீயவொழுகினன், நகரத்தின் நன்மையைச் சிறிதும் நாடாதவன், நகரத்தோரகியென்றே யாவராலும் நிர்த்திக்கப்பட்டவன் அவனது தீயவொழுக கத்தை வெறுத்த ஜனங்கள், அவனை நகரத்தினின்றும் தூரத்திவிட்டமையால், அந்நகரத்தில் தனது அந்நய ணலத்தைக் கழித்து இறந்தான்

க்ரீடியஸ் எனபவன் முப்பானசெலவரின் கொடுமை கட்டு மூலாதாரமாயிருந்தவன் இவனுடைய ஏவலால் பலா தமது உயிரை இழந்தனர் அதுபற்றி இவனைச் சாய ஜனங்களும் தெழித்தார்கள்

இவ்விருவரும் தமது இளமையில் ஸாகரமணிகாலை அணுகி, பயப்பகதியுடன் அவர்களுடைய கொண்டுபூண்டொ முகி, அவருடன் சம்பாஷித்துவந்தார்கள் எவ்வளவுகாலம் அவர்கள் அவ்விதம் பழகிவந்தார்களென்பது நமக்கு வெளியாகவில்லை ஸாகரமணிகாலை பழகிவந்தால் நன்று கத தாக்கிக்கவும், இராஜாங்கவிஷயங்களை நன்குநடத்த வும் கற்றுக்கொள்ளலாமென்ற எண்ணத்துடன், அவ்விரு வரும் கொஞ்சகாலம் ஸாகரமணிகாலை அடுத்தபுறம் பின்னு வந்தனரென்பதும், அக்காலங்களில் ஸாகரமணிகாலை அவா களது தீயவொழுககங்களைக் கண்டித்துவந்தாரென்பதும், சிறிதுகாலம் அவ்வாறு அடங்கியொழுகிக் கற்றபிறகு அவ ன்விருவரும் நீங்கியாரென்பதும் ஸெனாபுனது கூற்றுகள், அவ்விருவரும் நீண்டகாலமாக ஸாகரமணிகாலை சம்பா

வித்துவந்தனரெனவும், அவருள் ஆல்கிபியாடினை அதிக பிரியத்துடன் ஸாக்ரடீஸ பாராட்டிவந்தாரெனவும் ப்ளேடோ எழுதியுள்ளார். ஆல்கிபியாடினை மன்மதமேனீ படைத்தவன் கரீஸவாசிகள் ஆடவரழகைப் பெரிதும் மதித்துவந்தனரேயன்றிப் பெணடூது எழிலையும் அத்துணைப் பேணுவதில்லை ஸாகரடீஸும் முக்கியமாய் ஆடவரது வடிவழகையே ஆரவரத்துடன் மெச்சிவந்ததனால், அழகிற சிறந்த ஆல்கிபியாடினை அன்புடன் பாராட்டிவந்தாரென்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஒருமுறை பேராசுகளத்தில இவனதுஉயிரைக் காப்பாற்றி வெற்றிப்புகழையும் ஸாகரடீஸ அவற்கு ஈந்தாரென்று முன்னாக்கூறினோம் கி மு 420-இல் ஆல்கிபியாடினை ராஜாங்ககாரயத்தில தலைமைவகித்து நடத்தத் தலைப்பட்டான் கி மு 415-இல் இவனை ஜனங்கள் நகரினினறும் ஓட்டிவிட்டதனால், நெடுங்காலமாக இவன் ஸாகரடீஸுடன் பழகிவந்தானென்றுசொல்வதற்கு இடமில்லை. க்ரீடிய ஸென்பான் ப்ளேடோவின பந்து; சிறந்த ஞானவான், பலனுல்களிற் பயின்று தோச்சிபெற்றவன் ஆதலின், இவன் ஸாகரடீஸுடன் நெடுங்காலம் பழகியிருக்கலா மென்பது ஒருதலை

இவ்விருவரையும் ஸாக்ரடீஸிஷ்யர்களென ஜனங்கள் விபரிதமாகக்கொண்டு, அவர்களிடத்திற்கண்ட தீக் குணங்களை ஸாகரடீஸமேல் ஏற்றிவிட்டார்கள் முப்பாள் செல்வரது ஆட்சி முடிந்தபிறகு, ஸாகரடீஸமேல் ஜனங்கட்கு விரோதம் அதிகரித்துவிட்டது க்ரீடியஸ் தானபவனது ஞானாசிரியா ஸாகரடீஸ என்ற தப்பான் எண்ணமானது, முன்னமேயே ஸாக்ரடீஸமேல் அழைதல் கொண்ட கோபத்தைப் பனமடங்கு பெருக்கியது.

அவரமீது குறறஞ்சாட்டிய மற்றைய இருவருள, மெலீடஸு எனபவா ஓர் கவிவாணர் லைகான் எனபவா ஒரு பரஸங்கபேராதகர் இவ்விருவகுப்பினரும் முன்னமே ஸாகரடஸு கேட்ட கேளவிகளால் மடக்கப்பட்டுப் பங்க மடைநதுள்ளாராகள, எவ்வாறெனில், உததமக்கிகென்று பெயர்பெற்று விளங்கிய சிலர், ஸாகரடஸால் பரீக்ஷிக்கப் பட்டுத் தாங்கள் எழுதிய கவிகட்கே உண்மைபுரைகாண முடியவில்லை வேறுவிஷயங்களிலும் தமக்குத் தெரியாத தொன்றிலையென அவர்கள் கொண்டசெருக்கை அடக்கி அவர்களைப் பலமுறை மூங்கையராககிவிட்டார் ஸாக்ர டஸு. இவ்வாறே, பரசங்கபேராதகரையும் பலமுறை ஸாக்ர டஸு கேளவிகளால் மடக்கி, அவர்களது அறிவீனத்தைத் துலக்கினார் அவ்வவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் ஸாக்ரடஸு மீது வைரங்கொண்டு, அவரை அடக்குவதற்குச் சமயம் பார்த்திருந்தனா அது இப்போது அவர்களுக்கு வாயத் தது. மெலீடஸு, லைகான் இருவரும், அண்டஸுடன் சேர்ந்துகொண்டு, தங்கள் கூட்டகதாரை மாண்பங்களு செய்த ஸாக்ரடஸுக்கு விரோதமாகக் காரயங்களை நடத்தினார்கள்

12-ஆம் அதிகாரம் முனைய குற்றங்கள்.

[ஸாக்ரடீஸ்செய்த எதிர்வாதம்—யதனமின்றியிருந்தது—
குற்றவாளியெனத் தீர்மானித்தது—அதினியா தண்டிக்கும்
முறை—ஸாக்ரடீஸ நியமித்த பிரதிதண்டனை—அவா நடத்தை
யால் ஜனங்களுக்கேற்பங்கொண்டது—மரண தண்டனையை அவா
தாமேவரவழைத்துக்கொண்டது—ஸாக்ரடீஸ அடைந்த தருபதி]

நயாயசபைமுன் உபயவாதிகளும் எடுக்கரைத்த
மரற்றவகள் இவையெனக் கண்டறிவது இப்போது இய
லாது பிள்ளையா, ஸெனாபன் எனப்போ எழுதிய நூல்
களிலிருந்துசிலப்பகுதிகளை மட்டும ஊகித்தறியலாம் ஸாக்ர
டீஸமீது ஏற்படுத்திய குற்றங்கள் முறக்கறியப்படி முனறே
அவற்றை இரண்டாவதாகிய 'வேறு புதிய தெய்வங்களைக்
கற்பிக்கிறார்' எனப்பதை நினைந்துத்துவது வாதிகளுக்கு
எரிதாகிவிட்டது ஏனெனில், அசரீரி முதலிய அபூதத்
தீதரற்றவகள் தமமைகவழிப்படுத்திவந்ததாகப்பலமுறை
ஸாக்ரடீஸ கூறியிருக்கிறார் அதுபற்றி அவர் அதை மறுத்
துரைக்கவில்லை 'தமது முனறேனா தொழுதுவருந் தெய
வங்களை இவா போற்றுவதில்லை' எனப்பது முதலாவது
குற்றம் இதை ஸாக்ரடீஸ முற்றிலும் மறுத்துரைத்து, தம்
மைக் குற்றஞ்சாட்டும் மெலீடஸைச் சபையிலேயேகண்
டித்தபி பேசினார் மற்றவர்களைப்போலவே தாமும்
தமது வாழ்நாளமுழுதும் மதவிஷயமான கடமைகளைச்
செய்துவந்தாராயினும், அரிஸ்டோடாபானஸ் ஸாக்ரடீஸைப்
பற்றி அவதூறுகள்கூறிய நானமுதல் ஜனங்கள் அம்ம
'ஹானைப்பற்றி விபரீதமான எண்ணங்கள் கொண்டே, அவ

ரைத தூற்றிவந்தனா இப்போது குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட
வுடன், ஜனங்கள் முன்கொண்ட தாபிராயங்களுக்கு
ஸாகரமஸ அஞ்சினுரேயன்றி, குற்றஞ்சாட்டினுரை கட்
டுரைக்கு அவர் அணுவளவும் அஞ்சவில்லை பழைய அவ
தூறுகள் மறுபடியும் கிளம்பி ஜனங்களால் ஆகரிக்கப்
படப்போகின்றன நியமென்று அஞ்சி, சபையிலுள்ளாரை
நோக்கி, 'அதமான கொள்கைகளை எப்பொழுதேனும்
பிரதரஞ்சு ^{பிரதர} போதித்ததை எவரேனும் கேட்ட
துண்டோ?' என்று வினாவி, அக்குற்றத்தை வலியுறுதப்படி
செய்து, வாதிக்கப்பலவிதமாகக் கண்டித்துப்பேசினார்.

புனராவது குற்றமாகிய 'ஆகஸ்தை வரலிபாகளைத்
தம் தாட்போகளைப்பால் தீயவழிகளில் புகுத்திக் கெடுத்த
துவிடுகிறார்' என்பது முதற்குற்றகூடான சோக்கப்பட்ட
து வைதிகவிரோதமான கொள்கைகளைப் போதித்து
வரலிபரது மனத்தைக் கெடுத்துவிட்டாரென்று ஸாகர
மஸைக் குறைகூறியதோடு அமையாது, எதிரிகள் வேறுபல
குற்றங்களையும் அவாமேல சமத்தினராகப் பெற்றேரரை
மதிப்பாதிருக்கவும், நாட்டின் சட்டங்களை உட்படசெய
யவும், தம்மை மதிவல்லாரென எண்ணிக் காவமடைய
வும், உற்றுநுற்றினரை அலக்ஷயஞ்செய்யவும், பண்டைப்
பேராசிரியரின் அமுதவாக்யங்களுக்கு வலிந்து விபரீதப்
பொருள்களைக் கூறவும் கற்பித்து, வரலிபாகளை நற்குண
மற்ற கன்னொஞ்சாராகிக் கெடுத்துவிட்டார் ஸாக்ர
மஸென்று ஜனங்கள் கூறினார்கள்.

ஸாகரமஸகொள்கைகளையும் அவரது நடத்தையையும் சீர்தூக்கி ஆராய்ந்தோர்க்கு, மேற்கூறியவையெல்லாம்

பொய்பொதி கட்டுரையாமென்பதும், அவரது விரோதி
களின் கட்டுப்பாட்டால் ஏற்பட்டவையென்பதும் வெளி
யாகும் அக்காலத்தார்களுள் ஞானதீபம்போல விளங்கின
ஸாக்ஷியின் அறிவுமுதிர்ச்சியையும், அவரது கொள்கை
களையும் உண்மையாகப் பாமரஜனங்கள் உணரக்கூட
வில்லை பலாத்மகருத் தோன்றியவாறு அவரைப்பற்றித்
தப்பான அபிபிராயங்களைக் கொண்டார்கள. சிலர் அவ
ரது விரோதிகள் எழுதிவைத்த கூற்றுக்களை நம்பினார்கள்.
சிலர் நாடகத்தில் நடித்துக்காட்டியதை மெய்யென நம்பி,
அவரிடத்தில் வீணாக வெறுப்புக்காட்டினர். ஸமயோசித
மாக அவர் கூறிய மொழிகளைத் திரித்து, சிறிதுமொவ
வரத் கருத்துக்களை அவர் வெளியிட்டதாகக் கூறினர்
சிலர். சூழ்கூறியபடி, தாமதமாகத்திறகு ஞானமே முக்ய
ஸாதனமென்று ஸாக்ஷி நினைத்து, மறறைய மனநிலை
களை அவனமை வற்புறுத்தாது விட்டமையால், அவற்றை
அவர முற்றிலும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென அவரது
விரோதிகள் தீர்மானித்தார்கள் இதுபோலவே, அவர்
குடியரசைப்பற்றிக் கூறிய சிலமொழிகளைக்கொண்டு,
அவர அக்குடியரசையே பழித்துரைத்தாரெனப் பலர்
கருதினார்கள். இவ்வாறு காரணமின்றிப் பிறரைக் குறை
கூறுவது மிகவும் அசம்பாவிதமாகும் இவரைப்போலச்
சட்டதிட்டங்களுக்குப் பணிநடந்தவர்தவர ஆதனஸநகரில்
எவருமில்லையென்னலாம். நகரின் நன்மையையும் மேன்
மையையும் கவனியாமல் கலாமகிளைத்தாக குடியரசை நிலை
குலைத்தவாறறிய செலவருடன் இவர சிறிதும் உறவாட
வில்லை. முப்பானசெலவா நகரை வலிதிறகவாநதுகொண்ட
காலத்தில், அவருடைய ஒழுக்கத்தைப்பற்றித் தூஷித்
துரைத்ததற்காக அச்செலவர்கள் அவரை வெருட்டி, தம்

கொள்கைகளை எவராகும் போதிக்கக்கூடாதென்று தடைசெய்தார்கள். அப்படிச் செய்தால், அவருடைய உயிரை வாங்கிவிடுவதாகவும் அச்சுறுத்தினார்கள், உயிரினுஞ்சிறந்த அவரது நண்பராகிய கேரீபாளை (Chaerephon) நகரினின்றும் தூரத்தினார்கள். இதுநிந்த

மேற்கூறிய ஜனவிரோதமுதலியவை ஸாக்ரடீஸ் தண்டனையடைவதற்குக் காரணங்களாகக் கருகப்படினும், வேழம் வெண்புழுதியை மேற்பெய்துகொண்டு அனைவது போலவும், குளிக்கப்போய்ச் சேறறைப் பூசிகொண்டது போலவும், தாமே அததண்டனையை வருவித்துக்கொண்டாரென்று ஒருவாறு சொல்வதற்கு இடமிருக்கின்றது. ஆதலின், பரோபகாரமே பெரிதென்று நினைத்தது தாம் எண்ணியவண்ணம் கடமைகளைக் கழித்துவந்த ஸாக்ரடீஸை, தள்ளாத வயதென்று சிறிதும் இரங்காது, அநீனியா அநீதமாய்க் கொலைபுரிந்தாரென்று ஸொஸ்பன் பழிகூறுவது நிலைபெறுததாகும் இதை இனி விளக்குவோம்.

13-ஆம் அதிகாரம்

எதிர்வாதம்.

[சிறைச்சாலையாசனம்—அப்பாலோ உதஸவம்—ஸம்பாஷணை—ஸாக்ரடீஸ் மனநிலை—தப்பியோட உபாயம்தேடியது—வாக்ரடீஸ் அதை ஏற்காதது]

ஸாக்ரடீஸ் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டபோது தம்மை விடுவித்துக்கொள்வதற்காகத் தாம் சொல்லுவதெல்லாம்

எதிரவாதத்தைப்பற்றி இறையும் சிந்திக்கவில்லை அவர்தான்
நண்பர் ஹெர்மோஜீனியஸ் (Hermogenes) என்பவராவது அவ
விதம் வாளாவிருப்பதனால் விளையும் கெடுதியை அவர்களுக்கு
எடுத்துக்காட்டியபோது, ஸாக்ரடீஸ் பின்வருமாறு கூறி
னார் —

“எனது தீகற்ற வாழ்வே நான் கூறும் தகுந்த எதிர்
வாதமாகும் யானயாதுசொல்லவதென்பதைப்பற்றிச் சற்று
நினைத்தால், அசரீரி என்னைத் தடைசெய்கின்றது இத்
னால், நான் இறந்துபடுவது கடவுளுக்குச் சமம்தந்தர
னென்பது வெளியாகின்றது இதகாலம், குணத்திலும்,
அறிவிலும், ஒழுகத்திலுஞ் சிறந்து, நண்பர்பலராலும்
போற்றப்பட்டு தருபதியுடனே காலத்தைக் கழித்துவந்
தேன் எனது ஆயுள் இன்னும் பெருகும்படியின, யான மூட
படைந்து, பாவை குன்றி, காது கேளாது, அறிவு கெட்
டுப்போய், எனது வாழ்க்கையையே வெறுத்துரைக்க
வேரிடும் எதிரிகள் வேண்டுகிறபடி மரணத்தண்டனையை
எனக்கு விதித்தாராகளேயாயின, அதனால் எனக்கு அவ
மானமொன்றும் ஏற்படாது, நயரயாதிபதிகளுக்கே அவ
மானம் ஏற்படும் நான் இறந்தபின் என்னை அறிவை
வளராதத பெரியோனென ஜனங்கள் முன்னிலும் முமமடி
கொண்டாடிக் கணப்படுத்துவார்கள்.”

இவ்வாறு, எதிர்வாதம் யாதுசொல்லவதென்பதைச்
சற்றும் சிந்திக்காமலும், பிறரை மதிக்காமலும், நயரய
கபைமுன்னே யாதொருகவலையுமின்றி எழுந்தறின்று,
தமக்குத் தோன்றியவாறு கமரீரமாக ஸாக்ரடீஸ் பதி
துரைப்பதுதருப புருந்தார், சபையோரை வயப்படுத்தித்

தாம் உயிரவாழவேண்டுமென்ற எண்ணம் அவரிடம் அன்று வளவுமில்லை. அரிஸ்டோபானஸ்காலமுதல் தம்மீது ஜனங்கள் கொண்ட கெட்டவெண்ணங்களை அவர் முதலிற கண்டித்துக்கூறி, பின்னர் தாம் உலகிலே தோன்றியதன் காரணத்தையும், தம்மையும் பிறரையும் பரீட்சித்து அறிவை வளாகருமபடி கடவுள் தம்மைப்பணித்ததையும், கிருபபு வெறுப்பினறித் தாம் அதொழிபு இதுகாறும் நடாத்தி வந்ததையும், விரிகலைபெற்றாலும் அவ்விதமே இனியுஞ் செய்ய உத்தேசித்திருப்பதையும், தம்மைத் தண்டித்தால் கடவுளையே பழித்ததாகுமென்பதையும், தமக்கென வாழாது பிறரொருடடே வாழ்நான்கு கழித்துவரும் தம்மைப்போல வேறொருவரையும் காண்பது அரிதென்பதையும், தாம் வாலிபர்களைத் தீய வழியிற் புத்ததிய தாகக் கூறுவதற்குப் பேரதிய சான்றுகள் கிடையாவென்பதையும், தாம் இதுவரை ஜனங்களுக்கு உபதேசித்தவை யெல்லாம் நற்போதமென நிலைநிறுத்துவதற்கு அநேகர் தமக்குப்பின் வெளிவருவாரென பதைபுதம், விஸ்தரமாக எடுத்தொழுகுதல்களையென்பபிரஸங்கமாரிபொழிந்தார் குற்றவாளிகள் பணிவுடன் பேசுவதையும், மனநுடிககேட்டுச் சபையோரது மனத்தைப் பலவழியாகத் திருப்புவதையும் பாரததோரக்கு, ஸாகரமணசெய்கை வியப்பையும் வெகுளியையும் தந்தது. அவரது பாஷை கத்தைக் கேட்ட நண்பர்கள், மனநொந்து மிகவுந்துகித்தனர், அவரது பகைவர்களே, கழிபேருவகை பூதனரை அங்குக் குழுமியிருந்த பலரும், சபையினது தீரமானம் ஈதாருமெனத் தெளிவாக உணர்ந்தனர் தம்மை ஸாகரமண அவமதித்ததாகச் சபையோரனைவரும் எண்ணினர்

கொண்டனா விசாரணை முடிந்தது சபையோரது அபிபிராயம்கேட்கப்பட்டது 276 பெயர்கள் * ஸாக்ரடஸுக்கு அதுகூலமாயும், 281 பெயர்கள் அவர்க்கு பரதிகூலமாயும் தீர்மானித்தாராக அநிகமாகவுள்ள ஐவாதீர்மானத்தைக் கொண்டு, ஸாக்ரடஸ் குற்றவாளியென அறுதியிடப்பட்டது. இவ்விதம், சபையோருள் ஸாக்ரடஸுக்கு அனுகூலமாயுள்ளவர்களும் விரோதியாகவுள்ளவர்களும் ஏறக்குறையத் தொகையில் சமமாக இருந்தது வியப்பினும் வியப்பே

குற்றவாளியெனத் தீர்மானித்த சிறகு எவ்விததண்டனையை விதிப்பது தகுதியாகுமென்பதை நயாயசபையார் நிர்ணயஞ்செய்வதுண்டு வாதிகள், தமக்குத் தகுதியாகத் தேர்னமும் ஒருதண்டனையைக் குற்றவாளிக்கு விதிக்கும்படி சபையோரைக் கேட்டுக்கொள்வாராக குற்றவாளி, அதற்குக் குற்றவான் ஒருதண்டனையைத் தனக்கு விதிக்குமபடி இரந்து வேண்டுவான் பின்னர் நயாயசபையார் அவ்விண்ணுவேண்டுமேகாளில் யாகேசனுமொன்றை உறுதிப்படுத்துவது வழக்கம் சபையார் அங்கீகரிக்கும்படி கூடியவரை தக்க தண்டனையைத் தான் குற்றவாளி பரதியாக விதிக்குமபடி கேட்பான் அம்முறையையொட்டியே ஸாக்ரடஸுக்கு மாணத்தண்டனையை விதிக்குமபடி வாதிக்கக் கேட்டுக்கொண்டனா அதத்தண்டனைக்குப் பதிலாக

* 281 to 220 acc to F J Church சபையார் 500 போர்கள் என்றும், 501 போர்கள் என்றும், 667 போர்கள் என்றும், பலவாறு கூறுவதோடு, பரதிகூலமாக உள்ளவாக்களின் தொகை அனுகூலமாயிருக்கவாக்களின் தொகையைக்காட்டிலும் 3 அதிகமானதென்றும், 30 அதிகமானதென்றும் கூறுவர்.

அபராதம், சிறைக்காவல், நாடுதிறத்தல், ஸ்வதந்தரம் முதலான முதலிய தாழ்ந்த தண்டனைகளில் யாதேதனுமொன்றை ஸாகரண வேண்டுவாரென்று சபையோரின்வரும் எதிர்பாராதாரகன் அவ்விதம் ஸாகரண வேண்டியிருந்தால், அவரது வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி, சிறிய தண்டனை யொன்றை அவர் விரும்பியபடியே சபையோர் விதித்திருப்பாரகன் ஆனால், அவ்விதக்குறைவான தண்டனையை அவர் பணிந்திருக்கவில்லை குற்றவாளியெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டு, வாதிகள் வேண்டிய தண்டனையைக் கேட்டவுடன், அவரது மனம் அமுன்றெழுந்தது அவ்வித தண்டனைக்குள்ளாவதற்குச் சமமகமாவென்று சபையோர் கேட்டபோது, அவர் சீற்றங்கொண்டு சிலமாரற்றங்கள் பகர்தார அமமொழிகள், எதிரவாதஞ்செய்யும்போது அவர் கூறியவற்றினும் மிகக்கொடுமையாக எழுந்தன

“மேலீடஸ் விதிக்க தண்டனைக்கு பாதியாக நான் எதை வேண்டுவது? உங்களுடத்தில் நான் பெறக்கூடிய தகுந்த மரியாதையைக் குறிக்கவேண்டுமா? ஆயின, கூறுவேன் நகரப்பொதுமாளிசையில் (Prytaneum) என்கிற வைத்திக் கௌரவப்படுத்தி, நகரப்பொதுச்செல்லில் என்கிற பீபோஷித்துவரவேண்டுமென்பதே என்கோரிக்கை. குடுமபக்கவலையை அறவே ஒழித்து, வறுமையை விரும்பியேற்று, நீலர் ஒவ்வொருவரும் மனத்தூய்மையும், குணமேனமையும் பெறுவது அவசயமென்று போதித்து, பொதுநன்மைக்காகவே பாடுபடுவதென்கது, அகதகைய சமமானமே ஏற்றது நீலர் எள்ளளவும் எனக்குத் தீங்குவிளைக்குமபடி நான் நடந்துகொண்டேனென்பதை ஒருநாளும் ஒப்பமாட்டேன் மரணத்தண்டனையை

நீங்கள் விதிப்பார்களாயின், அது ஒருபோதும் எனக்குக் கெடுதலை விளைக்காது. அதற்குப்பதிலாக நாட்டைத் துறத்தல், சிறைப்படுகல் முதலிய தண்டனைகளுக்கு உள்ளாவதாக நான் கூறுவது சரியன்று உண்மையில் பலநீமைகளையும் இவையே எனக்கு விளைவிக்கும் அபராதத்தண்டனையை விதிக்கும்படி ஒருவேளை நான் கேட்டுக்கொள்ளலாம். அஃது எனக்கு அததனைக்கெடுதியைத் தராது. ஆனால் யான் வறியவன் எனினிடம் பொருள் அதிகமாகக் கிடையாது எனினிடம் இருப்பதெல்லாம் ஒருமைனா * வெள்ளிதான் ஆகலால், ஒருமைனா அபராதம் விதிக்கும்படி நான் கேட்பேன் என்னருளுள்ளபளேடோ முதலிய என்னு ண்பர்கள் இவ்வபராதத்தொகையை முப்பது மைனாவாக உபாத்தம்படி என்னை வேண்டுகின்றார்கள், அவர்களே அந்தத்தொகையைச் செலுத்துவதாகவும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகலின், 30 மைனா அபராதத்தை மாணத்தண்டனைக்கு பரதியாகக் கூறி, உங்களுடைய தீர்மானத்திற்கு அதை விட்டுவிடுகிறேன்.” என்று வெண்கலக்கடையில் மதயானை புகுந்ததுபோல வாயகூசாது தட்டதவென்று ஸாகரடீஸ பேசினார்

இவ்வசனங்களைக் கேட்டதும், சபையோருக்குக் கோபத்தீ மூண்டது நகரத்திற்குச் சிறந்த நன்மைகளைச் செய்தோர்க்கு, ஆதனவைசிகள் தமது நன்றியறிதலைக் காட்டுமபொருட்டு, அவரை நகரப்பொதுமாளிகையில் வசிக்கச்செய்து, நகரப் பொதுச்சாக்கறையிலிருந்து அவருக்கு வேண்டிய பொருள்களைக் செலவிற்கு அளிப்ப

* Mina=A Greek unit of value equivalent to 100 drachmas or 100 Shillings=Rs 75

தண்டு ஸாகரடிஸ குறறவா னியென்று தீர்மானிக்கப்பட்டும், பணிவுடன் தமது தண்டனையைக் குறைசுகுமபடி மன்றாடிக் கேளாமல், நகரத்துக்கு நனமைசெய்தவருள் ஒருவராகத் தமமை மதித்து இவ்வாறு புகன்றது, சபையோர்க்கு அடாத சாராயமாகத் தோற்றியது. காவல்கொண்டு ஸாகரடிஸ நயாயசபையை நிரதித்ததாகச் சபையோர் எண்ணவகொண்டனர் ஸாகரடிஸ உரைத்தமாத் தற்கள், பனோடோ, கரைடோ முதலிய நண்பர்களுக்காதிஸ நாராசம்பேரல் படவே, புணமேல் வெநதீ நுழையத் துடிக்கின்றவர்போல் துடித்தனா, மனம் பதைபதைத்தனா, ஆறத்தையாகக் கட்டலுள் அழுந்தினா, சதருவலையில ஸாகரடிஸ தாமே போய்ச்சிக்கிக்கொண்டாரென்று பரிதபித்தாராகத் தமமை உயர்த்திக்கூறுது, யாதொருபிடி கையுமின்றி, 30 மைனா அபராததண்டனையை அடைவதாக ஸாகரடிஸ ஒப்புக்கொண்டிருந்தால, சபையோர் அதை அங்கீகாரஞ்செய்திருப்பார்களென்பதற்குத் தடையிலலை. சபையோரைச் சிறிதும் மதிக்காது, தாம்கொண்ட கருத்தைக் கூசாமல் ஸாகரடிஸ வெளியிட்டபடியால், மரண தண்டனையைத் தாமே வரவழைத்துக்கொண்டார் என்று கூறுவது சாலவும் பொருந்தும்

வாதிகள் கேட்டுக்கொண்டபடி மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டது முன்னிலும் எண்பதுபெயர்கள் அதிகமாகவே இததீர்மானத்தை ஆமோதித்தார்கள். விதிக்கப்பட்ட தண்டனையைக் கேட்ட ஸாதரடிஸ, தமது தன்மையில சிறிதும் மாறவில்லை சபைமுன்பாக முன்னாக கூறிய மொழிகளுக்காக ஒருசிறிதும் அவர் மனவருத்தமடைய வில்லை சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டுவரப்படுதற்குமுன்

சபையோரை நோக்கி அவர் ஒரு சிறிய உபநயாஸம் செய்கார் அவர் அருளிச்செய்ததாவது —

“நான் இதுகாறும் நடந்துகொண்டவிதமும, அதன விளைவும் எனக்குப் பூரண தருபதியைக் கொடுத்தன. நான் காரயங்களை எண்ணிக் கண்ணித்து செய்யுமபோதும், யாதேதனும் ஒன்றைப்பற்றிப் பேசப்புகுமபோதும் நயாய வழியை விலகிச்சென்றால், அசரீரி அறப்பலிஷயங்களிலும் என்னை இதுவரை தடுக்கிருக்க, இன்று நான் இச்சபைக்கு வந்ததுமுதல் நான் பேசிமுடித்ததுவரை, ஒருகடைவை யேனும் அது என்னைத் தடைசெய்யவில்லை இதுவரை என்னைத் தவறுகள் செய்யவிடாது, நலவழிப்படுத்தி, எனக்கு வழிகாட்டிபோல நின்ற அது, யாதொன்றுஞ்செய்யாமல், இன்று என்னை விடுத்ததை உற்றுநோக்கினால், நான் சபையோரமுன் சொன்னவையாவும் சரியானவை என்பதும், எனக்கு விதித்த மரணத்தண்டனை எனக்கு நன்மையேயாககுமென்பதும் வெளியாகின்றன தற்காலத்தில இறப்பே எனக்கு யாவற்றினும் மேனமையைத் தரக் கூடியது இறப்பென்பதைக் கனவற்ற அறிதியிலுக்கு ஸ்மானமாகக் கொண்டால், அது கிடைப்பதால் எனக்கு லாபமேதகிர நஷ்டமில்லை, அவ்வாறன்றி, புராணத்தைக் கூறுகிறபடி, இறப்புப் புதியதோர் உலகில் (Hades) * புதியதோர் வாழ்வைத் தருகின்றதென்பதே உண்மை

* Hades—the abode of the dead conceived either as a dark and gloomy subterranean realm or as a remote island beyond the western ocean. At its entrance was the three headed watch dog Cerberus, beyond was the stink, across which Charon the dark ferryman conducted the souls of those who had been buried with due rites, while yet other rivers were Acheson, the river of woe, Phlegethon, the river of fire, Coeytus, of wailing, and in later myth, Lethe, the stream of forgetfulness. Hades and persephone presided over this realm, while Hermes acted as conductor thither of the souls of the dead

யாயின, அவவுலகிலுள்ள பேராவீரர்களுடனுமபிறமேன
மககளுடனும கூடிப் பழகி, நீதிசாஸ்தரங்களைப்பற்றி ஒரு
வரையொருவர உசாவித் தொடைவிடைகளால் ஆராய்ச்சி
செய்யலாம் '.

மரணதண்டனையைப்பற்றி ஸாகரடஸ்கொண்ட கரு
தது இதுகாண் அவரை இழக்கேநாந்த தருணத்தில், அவ
ரது நண்பர்களுக்கு அங்ஙனம் புலப்படாததேபாதினும்,
பிறகு அவ்வாறே அவரகட்கும் கோற்றியது விளையும்
பயனை அறிந்துகொண்டே ஸாகரடஸ அவ்வண்ணம் பரதி
வாதம்செய்கார கடவுள் தம்மை இவவுலகில் ஸ்ருஷ்டித்த
தன் காரணத்தைபுகழ், அஞ்சாமை, நெஞ்சுறுதி முதலிய
தமது சிறந்த குணங்களுமும் உலகத்தாராக்குத் கண்கூடா
கக் காட்டுவதற்குத் தகுந்த இடமும் காலமும் அன்று
அவராகு வாய்க்கண் அந்நாளவரை அதீனியாமகதியில்
ஞானசகடாபோல விளங்கிக் கமவாழ்நாளமுழுவதையும்
அவராகு நற்போகணையை அளிப்பதினேயே கழிகதவா,
அன்று மரிக்கற்கஞ்சிப் பின்னிடையகால், அவரையாரே
னும் மகிப்பாரோ? அபாயம் வருங்காலத்திலன்றோ பெரி
போதா தாம் கூறுவதைக் கதிசகாட்டிப் பிறருடைய
வியப்பையும் மதிப்பையும் பெறுகவேண்டும் அப்பொழு
தன்றே, அப்பெரியாரது குணங்கள் மாசுநீங்கிய மணி
போல, யாவராலும் போற்றப்பட்டுச் சிறந்த ஒளிநும்!
காண்போ கண்கூச வெஞ்சடாவிசி என்கும் ஒளிபரப்பிய
கதிரவன், ஒருகணத்திலே குடகிசைகுளித்தது மறைந்தாற
போல, சென்ற முப்பதாண்டுகளாகக் கூர்றிவாலும்
மனததூய்மையாலும் ஆதனஸ்கரில் தமது புகழைப்
பரப்பிநின்று நிலவிய ஸாகரடஸ, யாவரும் விசனிக்கத்
தக்கவிதமாக, “கருங்கொணமு வாயதிறந்த மின்னலின்”
கடிதாகத் திடெனென்று தண்டிக்கப்பட்டு மறைந்தாரா.

14-ஆம் அதிகாரம்

சிறைச்சாலை.

[க்ரைடோவுக்கும் ஸாக்ரடீஸுக்கும் சிறைக்கோட்டத்தில் நடந்த சம்பாஷணை]

மரணதண்டனை விதிக்கப்பட்டபிறகு, வழக்கப்படி சிறைச்சாலையில், மறுநாளே, ஸாக்ரடீஸ், விஷத்தை அருந்தி இறந்திருக்கவேண்டும் திருவிழாவொன்று குறுக்கிட்டதனால், தண்டனையை நிறைவேற்றுவதற்கு முப்பதுநாட்கள் ஆபின் அவ்விழா, வருஷத்திற்கோ முறை வெகுநிபுடனும் ஆடம்பரத்துடனும் அப்பாலோ (Appollo) என்ற தெய்வத்தை உதேசித்து, ஆதனஸ்கரில் கொண்டாடப்பட்டது அச்சமயத்தில், அதீனியர்கள் ஒருவகத்தை அலங்கரித்துச் சில சடங்குகளை நடத்தி, டீலாஸ் (Delos) என்ற நகரத்திற்கு யாத திரைபோயவருமபடி சில முகயஸ்சாகளை அனுப்புவார்கள் அவர்கள் திருமயிவர ஒருமதிசெல்லும் இதனமத்தியில் நகரில் மரணதண்டனைகளை நிறைவேற்றுவது பெருமபாவமென்று ஜனங்கள் கருதினார்கள் அதுபற்றி, ஸாக்ரடீஸ் திங்கள்ஒன்று சிறையில் இருக்கவேண்டியதாயிற்று பாரதேதரது மனம்புண்படுமாறு, அவரதுகாலில் விலங்கிட்டு அவரைக் கடுங்காவலில் வைத்தனர் அவரது ரணமுறிபலா, சிறையில் அவருடன்கூடவே இருந்து காலங்கழித்துவந்தார்கள் தப்பியோடி அயலதேசம்போய்ப்பிழைக்கும்படி நண்பர்கள் பன்முறை இவரை வேண்டினார்கள். அவரது உயிராதேதாழாகிய கரைடோ, சிறைக்

காவலருக்கு வேண்டிய பொருளளித்தது ஸாக்ரடனைத் தப
புவிக்க ஏற்பாடுசெய்துமுடிந்ததா. அவ்வடாத கார்வத்
தைச் செய்வது தமக்கு அமிககாதென்று ஸாக்ரடனை பிடி
வாதமாய்ச் சொல்லிவிட்டாராதலால், அது நிறைவேறு
வதற்கு வழியிலலாமறபேரயிறறு. நயாயசபையோமுன
பலவாறுகத் தமமை மீக்கூறித் தமமினும சிறந்த நயாய
வான்கள் எவருமிலையென்று நிலைசிறுகதிய ஸாக்ரடனை,
நினைக்ககிடமாதும் அப்புனதொழிலைச் செய்து தமக்கு
இரவிமதியுள்ளவரும் இழிவையும் பழிப்பையும் விளைவித்
துக்கொளவாரோ?

பன்னெடுகளாய அவாகது இன்பமும் ஊக்கமும்
அளித்தது, ஐனசமூகத்திற்குரிய விஷயங்களைபும் நீதிவிஷ
யங்களைபும்பற்றிய ஆராயவல்லவா? அவ்விதஆராய்ச்சி
யிலேயே, இவா சிறைசிறுக்க நோந்த முப்பநூள
களும் சுழிந்தன ஒவ்வொருநாடகாலையிலும் அவரது
மனைவி புகுதிரா நண்பா முகலியோர் அங்குக்கூடிப் பல
விஷயங்களைப்பற்றி ஸம்பாஷித்துவருகனர். சிறைபில தாம
தனியாயிருந்த காலங்களில் தெய்வத்தினமேல (Apollō)
தோத்திரப்பாக்கள்கட்டியும், ஏஸாபஸ் (ÆSops) எழுதிய
கற்பித்தகதைகளைச் செய்யுட்படுத்தியும் வினோதமாகப்
பொழுதுபோக்கினார் அதுவரை அவர் செய்யுளமைக்கப்
பயிலவேயில்லை; இத்தருணத்தான அவர் முதன்முதல
பயின்றார் அதுவே அவரது கடைசிப்பத்தியாகவும் ஆகி
விட்டது. ஆதமாவின் நிதயத்தைப் பற்றி ஸாக்ர
டனாகளும் ஸிம்மியஸ் (Simmias), கேபீஸ் (Kebes),
பேடோன் (Phaedon) முதலியோராகளும் சிறைச்சாலையில
சம்பாஷனை நடந்ததாக பளேடோ தமது புதைகத்தில்

கூறுகிறா. அஃது, உண்மையாக ப்ளேடோ கூறுவது போல நடந்ததோ அன்றோ நமக்குத் தெரியாது அதிற் காணப்படுகிற விஷயங்களும் கொள்கைகளும் பெரும்பாலும் ப்ளேடோவுடையவை என்ப பலர சாதிகிறார்கள் அஃது எவ்வாறுபின்னுமாகுந் ஸாக்ரடீஸ் தமது மரண தசையில் காட்டிய மனவமைதியும், மனவுற்றாகமும் ப்ளேடோவைப் படிப்போர் ஒவ்வொருவராகும் நினைக்குநோறும் நெஞ்சிலெழும் அவா காலில் தளையுண்டு கிடப்பதும், அழுத கண்ணும், சிரதிய மூக்கும், புண்பட்ட நெஞ்சமும் பொருந்திய நண்பர்பலர், அவரை நிழல போல தொடர்ந்து குழந்து அரற்றுவதும், மகாசாந்தகுண சீலராயப் பொறுமையுடன் யாவற்றையும் அடக்கிக் கொண்டு பற்றற்ற மனத்துடனும் மந்தஹாஸ் முகத்துடனும்; அரற்றுகின்ற நண்பரைத் தேற்றி, இதுவரை நடந்தவையெல்லாம் நயராயமான்வை என்றும், மரணதண்டனை தமக்கு நன்மையையே பயக்கின்றதென்றும் அவர் எடுத்திப்புகலவதும், சாந்தனையும் மணிதரின அபிவருத்திக் குரியவைகளில் அவர் தமது அவாவைக் காட்டுவதும், அம்மகானிடத்தில்பகதிபூண்ட ஒவ்வொருவரது மனதுமளழாநின்று உள்ளுதொறுள்ளுதொறுள்ளமுருக்கும் இவ்விதமாக ஸாக்ரடீஸ் தமது மீதிககாலத்தைச் சிறைச் சாலையில் கழித்தார். நாட்செல்லச்செல்ல, அவரது நண்பர்களின் துயரம், “அலகுநிழற்போலக் அகன்றகன்று” ழுடிற்று. க்ரைடோவின் துக்கத்திற்கோ அளவில்லை தப்பி யோடி உயிர் பிழைக்குமாறு ஸாக்ரடீஸை அவர் மீண்டும் மீண்டும் மனறுடிக் கேட்டுக்கொண்டாலும், அவர் அதற்கு

உடனபடவிலை கடைசிமுறை இருவாகும் தப்பியோடு வதைப்பற்றி ஒருசமபாஷ்ணை நடந்தது அதைப்படிப்ப வாகது, ஸாகரடவின் குணங்கள் நனகு விளங்குமி. ஆதலின், அதை நண்டு எழுதுவேராம்.

சிறைச்சாஷியில் ஸாகரடவனாகும், க்ரைடோவுக்கும் நடந்த சமபாஷ்ணை.

ஸாகரடஸ் — இவவேளை ஏன் இங்கு வந்தாய்? க்ரைடோ! இப்போது அதிகாலையல்லவா?

க்ரைடோ — ஆம், அதிகாலையான

ஸாக — இப்போது உத்தேசமாய் மணி என்ன இருக்கும்?

க்ரை. — விடிகிற சமயந்தான்.

ஸாக் — நீ உள்ளே வருவதற்குச் சிறைக்காவலன் உடனபட்டது மிக்க வியப்பைத் தருகின்றது

க்ரை — நான் பலமுறை இங்கு வருவதனால் என்னை அவன் நன்றாயறிவான், இதுவன்றி, அவனுக்கு ஒருதலையும் செய்துள்ளேன்.

ஸாக் — நீ வந்து நாழிகையாகிவிட்டதோ?

க்ரை. — ஆம், சிறிதுநேரமாயிற்று

ஸாக் — ஆயின், ஏன் பேசாது வீற்றிருந்தாய்? ஏன் என்னை உடனே எழுப்பலாகாது?

க்ரை.—ஸாக்ரடீஸ், உண்மையாகவே யான். இப்பொழுது அடைந்திருக்கும் துயிலின்மையையும், துக்கத்தையும் ஒழித்தல் எனக்கு விரும்பமே ஆயினும், தாங்கள் எவ்வளவு அமைதியுடன் துயிலுகின்றீர்களென்பதை உற்றுநோக்கி வியந்துகொண்டிருந்தேன். தங்கள் துக்கத்தைக் கெடுக்க மனமின்றித் தங்களை எழுப்பாது வாளா இருந்தேன். தங்கட்கு வாழ்நாளமுழுவதும் மனவமைதி நீர்க்கமாயுள்ளதென்பதை இதற்குமுன்பும் பனமுறை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். இப்போது தங்களுக்கு நேரிட முருகுகிற கொடுமையை எவ்வளவு இலேசாயும் அமைதியுடனும் தாங்குகிறீரென்பதைப் பாரக்க, முன்னிலும் அதிகமாகத் தங்களை மதிக்கிறேன்.

ஸாக் — அப்படியில்லை! கரோடோ! என்னுடைய வயதில் சாவதற்கு வருத்தினால் மிகவும் கேவலமாயிருக்கும்.

க்ரை.—ஸாக்ரடீஸ்! உமமைப்பேரால் முதியவர்கள் கேடடை அடைந்ததுண்டு, ஆயினும், அவரது முதுமை, (சாவுக்கு வருத்தி) விதியைக் கடிந்துகூறுதலினின்றும் அவரைத் தடுக்கவில்லை.

ஸாக் — அது வாஸ்தவந்தான், நீ ஏன் இவ்வளவுசீக்கிரம் இங்கு வந்தாய்? சொல்.

க்ரை.—நான் ஒரு துக்ககரமான செய்தியைக் கொணர்ந்திருக்கிறேன். உமக்கு அது துக்ககரமாகத் தோற்றது எனக்கும் உமமுடைய நண்பரனைவருக்கும் அது மிகுந்த துக்கத்தையும் மனவருத்தத்தையும் தருகின்

றது எனக்குக் கொடுப்பதுபோல மற்றவர்க்கும் மிகுந்த வருத்தத்தை அது கொடாதென்பது என துணிபு.

ஸாக்.—அதுஎன்ன? டீலாஸ் (Delos) நகரத்தி லிருந்து கப்பல் வந்ததும நான் இறக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்களே, அது வந்துவிட்டதோ?

க்ரை —இல்லை, அது இன்னும் இங்கு வந்துசேர வில்லை சுனியம் (Sunium) என்ற நகரில் அக்கப்பலில் விட்டு வந்த சிலரது கூற்றால், அது இன்று வருமென்று எண்ணுகிறேன். அவாமொழியால், அது இன்று இங்கு வந்துசேருவது நிச்சயம் என்று தெரிகிறது நாளை உமது ஆயுள் முடியவேண்டிவரும்.

ஸாக் —சரி, க்ரைடோ! தெய்வானுகூலத்தால் முடியட்டும். தெய்வங்கட்கு மனதிருந்தால் அப்படியே நடக்கட்டும் ஆயினும், கப்பல் இன்று இங்கு வருமென்று எனக்குத் தோற்றவில்லை

க்ரை —ஏன் வராதென்று நினைக்கிறீர்?

ஸாக்.—சொல்லுகிறேன், நான் கப்பல்வந்துசேர்ந்த மறுநாள் இறக்கவேண்டுமென்றே?

க்ரை —அதிகாரிகள் அப்படித்தான் சொல்லுகிறார்கள்.

ஸாக்.—அப்படியாயின், கப்பல் இன்று வருமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை, நாளைத்தான் வரும். இரவில் சற்றுமுன்பு நான் கண்ட கனவால் எனக்கு அப்படித் தெரிகிறது. நீ என்னை எழுப்பாதது நன்மையென்றே நினைக்கிறேன்.

க்ரை — நீர் கண்ட கனவென்ன?

ஸாக் — வெள்ளைக்கலைகரித்த வண்புமிக்க மாது ஒருத்தி எனனை அணுகி, 'ஸாகரடீஸி! நாளமுன்றில் நம ன்னாபுஞ்சீர்' என்று சொன்னதாகத் தோற்றிற்று.

க்ரை — என்ன ஆச்சரியமான கனவு, ஸாகரடீஸி!

ஸாக் — ஆபினும், அக்கனவின் பொருள் எனமட் டில் நன்கு விளங்குகின்றது

க்ரை — ஆம் தெளிவாக எனக்கும் தோற்றுகிறது. ஆதலின், ஸாகரடீஸி உத்தமி எனவாராததையைக் கேட்டு உமது உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள, உமமைக் கடைசி முறையாக வேண்டுகிறேன். எனக்கு உமமுடைய இறப்புப் பலவிதத்திலும் துயரதருகின்றது என்கும் காணுதற் கரிய ஒருநண்பரை நான் இழப்பதுமன்றி, பணத்தைச் செலவுசெய்யச் சித்தமாயிருந்தால் உமமைக் காப்பாற்றி யிருக்கலாம நான் அப்படிச் செய்வாது ஒழிந்தேனென்று, உமமையும் எனையும் அறியாத பலர், எனைப்பற்றி விபரீதமாகண்ணும் எண்ணங்களுக்கும் ஆளாவேன் நன் பாக நீர் மதிப்பாது பணத்தையே போற்றும் குணத்தைவிட இழிந்ததெது? உமமைக் காப்பாற்ற மிருந்த ஆவல எங் களுக்கு இருந்த முயன்றும, நீரே சிறையை விட்டுத் தப்பி யோட மறுத்தீரென்பதை உலகம் ஒருபோதும் நம்பாது

ஸாக் — உயர்குணத்தோனே! கரையேரி உலகத் 'நாசுது அபிப்பாயத்தை' நாம் ஏன் அவ்வளவு மதித்த இவ்வுமே? காம யாருடைய அபிப்பாயத்தைப் போற்ற வேண்டுமோ, அமழ்மனமக்களெல்லாம், நாம் சரியான வழியில் நடந்தோமென்றே ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள்.

கரை — ஆயினும், ஸாக்ரடஸ், உலகத்தின் அபிப்பிராயத்தைக் கவனித்தலும் அவச்யமென்பது உமக்குத் தெரிந்ததுதான் ஜனககூட்டத்தின்முன் சாட்டப்பட்ட பொய்க்குற்றமும், ஒருவனுக்குச் சிறியதனறிப பெரிய தீங்கையும் விளைவிக்கும் எனபதை, உமது விஷயமே மெய்ப்பிக்கின்றது

ஸாக்.—கரைடோ, ஜனககூட்டத்தினது அபிப்பிராயம் ஒருவனுக்கு மிகக் தீங்கை விளைவிக்கக்கூடுமாயின், அவ் வபிப்பிராயமே ஒருவனுக்கு மிகக் நன்மையையும் விளைவிக்கக்கூடுமென்பது என்று எண்ணம் இது மேதக்கதே. ஆனால், அவர்களால் இரண்டும் ஆவனவல்ல ஒருமனிதனை அறிவாளனாகத்தலும் அறிவிலியாகத்தலும் அவரால் இயலாது. மனதிற்குத் தேரனறியவாறு அவர்கள் நடக்கிறார்கள்

கரை — சரி, அவ்விதமே இருக்கட்டும். எனக்கு இதைச் சொல்லும் உண்மையாகவே, என்னைப்பற்றியும், உமது பிற நண்பர்களைப்பற்றியும் உமக்கு விசாரமிருக்கிறதன்றோ? 'நாங்கள் உமமைத்திருட்டுத்தனமாக வெளியேற்றிவிட்டோமென்று அறிவிப்பவர்கள், அதனால் நன்களுக்கு விபத்து நேரிடும், பணச்செலவு வரும், ஒரு வேளை எங்கள் ஆஸ்தியெல்லாம் இழக்கவேண்டியவரினும் வரும், பின்னும், அத்துடன் வேறுகண்டனைகளுள்ளனாலும் ஆவேசம்' என்று பயப்படுகிறீரல்லவா? அவ்வித அச்சமிருப்பின் அதனை ஒழித்ததுவிடும் அவ்விதமான கஷ்டங்களுக்குள்ளாக நாங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவசயமானால், உமமைக் காப்பாற்றுவதில் இன்னும் பெரிய துன்பங்கள் வரினும் அவைகளுக்கும் உடனடியாகச்

சிததமாயிருக்கிறோம். ஆதலின், எனது வாராததையைக் கேட்டு நடக்க மறுக்காதீர்.

ஸாக் — எனக்கு இதுவிஷயமாகவும் கவலையுண்டு. க்ரைடேர்! வேறுபல விஷயங்களபற்றியும் கவலையுண்டு.

க்ரை — இருந்தால் அதைப்பற்றிப் பயப்படாதீர். அதிகப்பணங்களுளாமல் உமமைச சிறையினின்றும் வெளியேற்றிக்கொணர மனிதர்கள் சிததமாயிருக்கிறார்கள் வெளியேறியபிறகு, பணத்தைக் கொடுத்தது ஒற்றர்களை லுருவாக நம்பக்கல சோததுவீடலாம். அவர்களுக்கு ஊதியம் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமெனில் எனபதை நீரே அறிவீர் என ஆஸ்திசெயலாம் தம்பொருட்டிற்கு கின்றன. அது போதுமென்றே நினைக்கிறேன் எனபணத்தைச் செலவிடுவதில் தங்களுக்கு ஏதேனும் மனமொவ்வாதாயின், தமது சொந்தநகரத்தைவிட்டு இவ்வாதனை நகரில் வசிகளும் உமது நண்பராகிய பரதேசிகள் பலரும் அவரவரபணத்தைச் செலவிடச்சிததராயிருக்கிறார்கள் அவருள் தீபஸ் நகரத்து ஸிம்மியஸ் (Simmias of Thebes) என்றவொருவர இதற்கென்றே ஏராளமான பணம் கொணரநிற்கிறார் இன்னும் கேபீஸ் (Cebes) முதலிய பலோரும் இவ்வனஞ்செய்ய ஆயத்தமாயிருக்கிறார்கள். ஆதலின், மேற்கூறிய காரணத்தைக்கொண்டு உமமைக காப்பாற்றிக்கொள்வதினின்றும் பின்வாங்காதீர் நாட்டைவிட்டுப் போகச் சொன்னால் நான் என்னசெய்வது எனபது எனக்கே தெரியாது' என்று நயாயாதிபதீமுன் தாங்கள் முன்பு சொன்னது தங்களைத் தடைசெய்யா தொழிக, ஏனெனில் தாங்கள் செலவதற்கு எத்தனையோ இடங்கள் இருக்கின்றன. அவ்விடத்தாலொலலாம் தங்களை

நலவரவேற்று ஆதரிப்பவர்கள் தேஸ்ஸல்(Thessaly) என னும் நகரக்குப் போகச் சமமதித்தாலு, அங்கு என நண்பர்களபலர் இருக்கின்றனர் அவர்கள் உமமை நன்கு பாராட்டிக் கொண்டாடுவார்கள், அவகூடத்துள்ள ஜனங்களால் உமக்குத் துன்பம் வராது காப்பாற்றுவார்கள், இது நிற்க

“ஸாகரமஸு, உமமுயிரைக் காப்பாற்ற வழி இன்னுமிருக்கவும் அதைத் துறப்பது, நீரே உமக்குத் தீஷமெய்வதாகுமென்று எண்ணுகிறேன் உமமுடைய விரோதிகளின் வழியைப்பற்றியே நீர் நடக்கின்றீர், நீர் செல்லும் வழி உமமைக் கெடுக்க நினைக்கிறவர்களின் வழியே. இது மட்டுமன்று, உமமுடைய குழந்தைகளை நீர் கைவிடுபவராகக் காணப்படுகிறீர் நீர் குழந்தைகளை வளர்த்துப் படிப்பிக்கவேண்டியிருக்க, அவர்களை விதிவசம் ஒப்பிக்கின்றீர் அவாதனைவிதி, பெற்றோரிலலா அநாதக்குழந்தைகளின் சதியைப்போலவே முடியும் குழந்தைகளைப் பரீடுபட்டு வளர்த்துப் படிப்பிக்கச்சித்தராயிருந்தாலொழிய, நீர் குழந்தைகளைப் பெற்றிருந்ததல்கூடாது உமது வாழ்நாளமுழுவதும் நன்னடைபடப்பற்றி மிதுததுகூறியும், நீர் நலவழியிற்செல்லும் திட்டங்கொண்ட புருஷனே போகுமவழியைப் பற்றாது விடுதது, இலேசான ஒரு வழியைத் தேடுகிறீர் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது நான் சம்பந்தப்பட்டமட்டில், உமக்காகவும் உமது நண்பர்களான என்கட்காகவும் வெட்கப்படுகிறேன் விசாரணைக்கு வரவேண்டியதே அவசயமில்லாததாயிருக்க, நீர் நயாயஸ்தலத்திற்கு வருதது, விசாரணை நடந்த விதம், கடைசியாக ஊலாவற்றிற்கும் கேவலமான உமது தற்காலநிலைம

ஆகிய உமக்கு நோந்த இவையெல்லாம் எமது அச்சத் தால் உண்டானவை என்று ஜனங்கள் கருதுவார்கள். இக்கொடுதனபத்தினினும் உமமை விலக்காமல் நாங்கள் தேவலம அச்சத்தினால் பின்வரங்கியதாகப் பிறாகருக் காணப்படும், ஏனெனில், நாங்கள் உமமைக் காப்பாற்றக் கூடவில்லை முடிந்தவுரை எமமைக்கொண்டு உமமைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வழியிருக்க, நீர் அப்படிச்செய்யா தொழிவிற் றாகரமணி! ஐக்கரதை! இவை உமக்குத் தீமைபயவினைத்தலோடு, உமக்கும் எமக்கும் அவமானத் தைப்புகொணரும் ஆதலின், செவவனை ஸ்ரந்தபாரும், இல்லை. யோசித்தபபார்க்குமேனை செனுகிட்டது நாம் இப்போது ஒருமுடிவுக்கு வருவது அவசயம் ஒரேவழி தான் நமக்கு இப்போது உள்ளது. அவ்வழியைப்பற்றிய எல்லாம் இன்றிரவே செயதலவேண்டும். இனித தாமதித் தால் நமது சூடி முழுவிப்போகும் ஸாகரமணி! என்கொற படி நடப்பதை மறுக்காதிருக்க உமமை வருந்திக் கேட் டிக்கொள்ளுகிறேன்

ஸாக் — என் அன்பிறகுரிய நண்ப, கரைடோ, என் னைக் காப்பாற்றுவதினுள்ள உன் விசாரம் நலவழியதாயின மிகச்சிறந்ததே நல்வழியதல்லாதாயின, அது பின்னும் பெருங்கேடடை வினைக்கும், ஆதலின், நீ சொல்லுவது போலச் செயதல்வேண்டுமோ, வேண்டாவோ என்பதைப் பற்றி உசாவுவோம் இதுவரை இருந்ததுபோலவே இப் பொழுதும் நான் என பகுத்தறிவின்படி நடப்பேனே யன்றி, வேறொருவரவாததையையும் கேட்பேனல்லேன் ஆலோசித்துப்பார்த்தால், அதுவே நலவழியென்று எனக் குப் படுகிறது எனக்கு இந்த ஆபத்து வருத்தனால் நான்

முன கொண்ட கொள்கைகளைத் தள்ள மாட்டேன். அவை முன தோன்றியவாறே இன்னும் உண்மையானவையென எனக்குத் தோற்றுவதனால், நான் அவைகளை நன்குமதித்துப் போற்றுகின்றேன். பேயகத்தைக்களைக் கூறிக் குழந்தைகளைக் வெருட்டுவதுபோல, ஜனக்கூட்டம் தம் அநிகாரத்தால் நூதன பயங்கள் காட்டி, நம்மை வெருட்டி, நமக்குப் புதிய அபராதங்களை விதித்து, நம்மைச் சிறைப்படுத்தி, மரணதண்டனைக்குள்ளாக்கினும், நான் கொண்ட கொள்கையை மாற்றுவதற்குத் தகுந்த காரணம் ஏற்படாவிட்டால், உன்னுடைய யோசனையை ஒருபோதும் ஏற்கேன். இந்த நிலைமையில் நம்மிருவருக்கும் உள்ள வயவகாரத்தைப்பற்றி இப்பொழுது ஆராயவது எவ்வளவு? ஆயினும், மனிதரின் அபிபராயங்களைப்பற்றிச் சற்று முன்பு நீ கூறியதை முதலில் எடுத்துக்கொள்வோம். அவர்களுடைய அபிபராயங்களுள் சிலவற்றைக் கவனிக்கவேண்டுமேயன்றி, மற்றவைகளைக் கவனித்தல் அநாவசியம் என்று நாம் இருவரும் முன்னம கொண்டிருந்த கொள்கைச் சரியா என்று ஆராயவோம் எனக்கு மரணதண்டனை விதிக்கப்படுமுன், நாம் அப்படிக்கொண்டது சரியாக இருந்ததே இப்போது மனதுக்குத் தோன்றியவாறு பேசி, வழக்குக்காக வாதாடவேண்டுமேயென்று வாதாடி, முன கூறியதெல்லாம் விளையாட்டில் உரைத்த வெற்றுரையென்றால், அது நமக்குப் பொருநதுமோ? க்ரைட்டர், உன்னுடைய உதவியைக்கொண்டு, நமது பழைய கொள்கைகளை யெல்லாம் ஆராய்ந்து, என தற்காலநிலைமை எவ்விதத்திலேனும் அவற்றின் உண்மையை மாற்றினதாகத் தோற்றுகிறதோ ஈன்றுபராதது, அவற்றை நாம் முற்றிலும் நீக்கவேண்டுமா, அல்லது இக்கொள்கைகளைவிட்டுமா என்று

கவனிக்க அவாவுகிறேன். நான் சற்றுமுன்பு சொல்லிய படியே, மனிதர்கள் மேனமையாகக் கொண்டாடும் சில அபிபிராயங்களைப் பாராட்டவேண்டுமேயன்றி, மற்றவைகளைப் பாராட்டவேண்டுமெனில்லை யென்று ஆராய்ச்சிபிற சிறந்த நமமவர்கள் என்றுஞ் சொல்லுவது வழக்கம். தரைடோ, தயவுசெய்து நீயே சொல் அவர்கள் சொல்வது உண்மையன்றோ? மதுஷ்யதனப்படி நீ நாளைச்சாக வேண்டிய நிலையில் இல்லை ஆதலால், உன்னுடைய தீர்மானம் ஒருசாராபுடையதாகாது ஆதலின், நன்றாக நிதானித்துப் பாரா 'நாம மனிதருடைய எல்லாக்கொள்கைகளையும் மதிக்கவேண்டுமெனில்லை, சிலவற்றையே மதிக்கவேண்டும்; அன்றியும், எல்லாமனிதருடைய கொள்கைகளையும் மதிக்கவேண்டுமெனில்லை, மேதாவிக்கொள்கை சிலருடைய கொள்கைகளையே மதிக்கவேண்டும்' என்று தீர்மானித்துச் சொல்வது உனக்கு நியாயமாகத் தோற்றவில்லையா? நீ என்ன நினைக்கிறாய்? நான் சொன்ன இஃது உண்மையன்றோ?"

கரை — ஆம், உண்மைதான்.

ஸாக் — நாம நல்ல அபிபிராயங்களை மதிக்கவேண்டுமேயன்றி, உபயோகமற்றவைகளை மதிக்கவேண்டியதில்லை யன்றோ?

கரை — ஆம்.

ஸாக் — அறிஞருடைய அபிபிராயங்களே நல்லவையாயும், அறிவிலாரது அபிபிராயங்களே பயனற்றனவாயும் இருக்கின்றனவல்லவா?

கரை. — உண்மைதான்.

ஸாக்.—அதைப்பற்றி நாம முன் என்ன சொல்லிக்
கொண்டிருப்பது வழக்கம்? தேகப்பயிற்சி செய்யவோனொ
ருவன, தன காரயத்தில் கண்ணுள்ளவனாயின், மற்ற மனி
தரின புகழ்ச்சி இகழ்ச்சி அபிபராயங்களைக் கவனிக்
கிறானோ? அன்றி, தன்னைப்பயிலுவிப்போன் அல்லது மருத்
துவனாகிய ஒருவனுடைய புகழ்ச்சி இகழ்ச்சி அபிபராயங்
களைக் கவனிக்கிறானோ?

கரை —அந்த ஒருவனுடைய அபிபராயத்தைத்தான்
அவன கவனிக்கிறான்

ஸாக —அது உண்மையாயின், இவ்வொருவனுடைய
குறைகூறுதலுக்குப் பயந்து, அவனுடைய புகழ்ச்சியைப்
பரிவுடன் ஏற்கவேண்டுமேயல்லாது, பிறருடைய கூற்
றைக் கவனிக்கவேண்டியதில்லைபன்றோ?

கரை —அது வெளிப்படை.

ஸாக.—பின்பு, பிறாகட்டளைப்படி நடக்காது, தன்
யஜமானனும் விஷயத்தை நன்குணர்ந்தவனுமாகிய அவ்
வொருவனது கட்டளைப்படி நடக்கவும், பயிலவும், உண்
ணவும், குடிக்கவும் வேண்டுமல்லவா?

கரை —அப்படிச் செய்யவேண்டியதுதான்

ஸாக் —நல்லது. இந்த ஒருவனுக்குக் கீழ்ப்படியாது
அவனுடைய அபிபராயத்தையும் புகழ்ச்சியையும் கவனி
யாது, விஷயமொன்றையுமுணராத பலலோகூறுவதைப்
போற்றுவதனால், அவன கேட்டுக்குள்ளாவானல்லவா?

கரை.—ஆம், உள்ளாவான்.

ஸாக — அவன் எவ்விதம் துன்புறுவான்? எந்தவழியில்? தன்னுடைய எந்தப்பாகத்திலே?

க்ரை — ஏன்? சரீரத்தில்தான். சரீரம் தளாச்சியடையும்

ஸாக — நீ சொல்வது சரியே சுருங்கச்சொல்லின, இதுபோலன்றோ மறறெவ்வொன்றிலும்? ஆதலின், 'எது சரி, எது பிழை; எது கீழமை, எது மேன்மை, எது நன்மை, எது தீமை எனறவிசாரங்களில், நாம் பலலோரின் அபிபராயத்தைத் தழுவி, அதற்குப் பயப்படுதலேண்ணாமோ? அல்லது, இவற்றை நன்குணர்ந்த ஒருவன் நமக்குக் கிடைப்பனாயின், அவனது அபிபராயத்தைப் போற்றி, பிராமுன்னிலையினும் அவன் முன்னிலையில் வெட்கமும் பயமும் காண்பிக்கவேண்ணாமோ? இவ்வாறு அவ்வொருவன் குறித்தவழியிற் செல்லாவிடின், நாம் சொல்லுகிறபடி நல்லவற்றை வளாச்சியும் தீயவற்றைத் தளாச்சியும் அடைகிற நமமுடைய பாகத்தை ஊறுசெய்து முடமாகருவதாகும் இது சரியன்றோ?

க்ரை — சரிதான் ஸாகரடீஸ்! நீ சொல்வது எனக்கும் உடன்பாடே

ஸாக் — ஒன்று நதெரியாதவர்களின் 'அபிப்ராயங்களைக் கவனிப்பதனால், ஆரோக்கியத்தால வருத்தியும், விபாதினால் ஊனமும் ஆகிற நமமுடைய பாகத்தை ஊறுசெய்வதாகுமென்றால், ஊறு அடைந்தபின் உயிர்வாழ்தல் தகுதியோ? ஊறடைவது சரீரமன்றோ?

க்ரை. — ஆம்

ஸாக் — சரீரம் ஊனமாகிக் கெட்டநிலையிலிருக்க, உயிர்வாழ்வது தகுதியோ?

கரை — இல்லை, ஒருபோதும் இல்லை.

ஸாக — அப்படியாகில், தீயவற்றால் ஊறும, நன்மை வற்றால் ஆரோக்யமும் அடைகிற நமமுடைய பாகம் ஊன் மாகிவிட, நாம் உயிரவாழ்தல் தகுதியோ? அவ்வது, அது எதுவாயிருந்தாலுஞ்சரி, நன்மை தீமையோடு சம்பந்தம் பட்ட நமமுடைய பாகத்தைச் சரீரத்தைவிடப் பயனற்ற தென்று கருதுகின்றாயோ?

கரை — இல்லை, ஒருபோதும் இல்லை

ஸாக — அன்றி, அதிகப்பயனுள்ளதென்று கருதி கிறாயோ?

கரை — ஆம் அதிமாகவே பயனுள்ளதாகத்தான் கருதுகிறேன்

ஸாக — அப்படியாகில், என் உயாநண்பி பலர் நம் மைப்பற்றிச் சொல்வதை நாம் அவ்வளவு கவனிக்க வேண்டுமெனில் நன்மைதீமையை அறிந்த அவ்வொரு வனும் சத்யமும் நம்மைப்பற்றிச் சொல்வதை நாம் கவனித்தல் முகபம் ஆதலின், நயாயம், கணயதை, நன்மை, இவற்றிற்கு எதிரிடை, இவைகளைப்பற்றி ஜனககூட்டத்தார கொள்ளும் அபிபிராயத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி என்னை நீ அழைத்ததில் ஆசம்பத்திலேயே பிழைபட்டாய். இன்னும், ஜனககூட்டத்தார நம்மைக் கொன்று விடலர் மென்று சொல்லலாமல்லவா?

கரை — ஆம், அது வெளிப்படை, அப்படிச் சொல்லலாம், ஸாகரமஸ!

ஸாக் — உண்மைதான் ஆயினும், என் உயாநண்பி இப்போது சற்றுமுன் நாம் கொண்ட முடிவும், முற்காலம்

களில் நாமகொண்ட முடிவும் ஒன்றென்றே எனக்குத் தோற்றுகின்றது 'கேவலமவாழ்க்கைமட்டுமன்குமதிக கப்படுவதன்று, நலவாழ்க்கையே யாவற்றிற்கும் உயர்ந ததாக நாமம்திகக்கவேண்டும்' என்று நாமமுன்கொண்ட கொள்கையை இன்னும் கடைப்பிடிக்கிறோமோ என்ப தைக் கவனித்துப்பாரா

காரை — ஆம், நாம கடைப்பிடிக்கிறோம்

ஸாக் — நன்றாய் வாழ்தல், கணயமாய் வாழ்தல், ந்யாயவழியில் வாழ்தல் எல்லாமொன்றுதான் நாம இதைக் கைக்கொள்ளுகிறோமோ? இல்லையோ?

காரை, — நாம கைக்கொள்ளுகிறோம்.

ஸாக் — இவற்றை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு, அதிநியாகஸின் ஸமமதமின்றிச் சிறையினி ன்றும் தப்பியோட முயலுதல் எனக்குச் சரியா, அல்லது தவறு என்பதைப்பற்றி விசாரிப்போம், அதுசரியென்று தண்டால், நாம அப்படிச் செய்யமுயல்வோம் அன்றேல், அவ்விதம் செய்யாதொழிவோம் நீ கூறிய பணவயம், கிரத்தி, மகவுவவாததல் முதலிய காரணங்களெல்லாம் புலராசியநமமுடைய நண்பரது மனத்தில உதித்தனவே யாம். அவரோ மனிதரை இலேசாய் வதைப்பவா கூடு மாயின், அவா யோசனையின்றி அவ்வளவு இலேசாய் மனி தரை உயிர்ப்பிக்கவுஞ் செய்வா ஆனால், நமக்கு வழிகாட் டியாயிருக்கும் பகுத்தறிவோ, நான் சற்றமுன் கேட்ட கேள்வியைத்தவிர யாதொன்றையும் கவனிக்கவேண்டிய தில்லைபென்று எனக்கு அறிவிகின்றது எனனைத் தப்பு விட்பதில் உடந்தையாயிருக்கும் மனிதர்க்குப் பொருளும் ஸந்தனமும் அளிப்பதாலும், நான் தப்பியோடுவதில் ஒவ்

வொருவரும் தந்தம் வேலையைச் செய்வதாலும் நாம் கல
ஸைதச் செய்வவராவோமோ? அன்றி, இவைபெலலாம்
செய்வதால் நாம் தீயதைச் செய்வவராவோமோ? என்று
பாரப்போம். தீயதைச் செய்வதாக நாமகண்டால், அதை
விலக்குதலை நாம் கவனிக்கவேண்டுமேயன்றி, எனக்கு
நேரிட்டிருக்கும் இறப்பையும், நான் இங்கு வாளா இருப்ப
தால் விளையும் எவ்விதக்கெடுதலையும் கவனிக்கவேண்டி
யது அவசியமின்று

கரை — நீ சொல்வது சரிதான், ஸாகரஜி! ஆயி
னும், நாம் இப்பொழுது என்னசெய்வது?

ஸாக — ஐயமே, நாமிருவரும் அணுகப்பற்றியோசிப்போம்
நான் சொல்வதை நீ மறுத்துக்கூறக்கூடுமாகில, அவ்வாறு செய்
சரியாயிருந்தால் நான் அதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன் உன்னால்
கூடாததாகில, எனக்கு நம்ப! அதீனியாகளின் ஸமமதமின்றித்
தப்பியோடுமபடி இனி என்னிடத்தில் வறப்புறுத்திச்சொல்லாதே உன்
ஸமமதத்தின்படி நடக்க எனக்கு ஆவலிருக்கிறது நான்
பிழைபட்டேனென்று நீ நினைக்க எனக்கு ஸமமதமில்லை
இப்போது நான் எடுத்துக்கொண்ட கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ளுகிறாயோ? உன்
மனதிற்கு நன்றாய்ப்புலப்படடவரை என்னுடைய கேள்விகளுக்கு விடைபகர
முயலவாயோ? சொல்

கரை — நான் முயல்வேன்

ஸாக். — நாம் வேண்டுமென்று ஒருபோதும் கெடுதலைச் செய்வக்கூடாததன்றோ? சிலவழிகளில் நாம் கெடுதலைச் செய்வலாம்
மற்றவழிகளில் அதைச் செய்வக்கூடாததென்

பாயே? அன்றி, இதற்குமுன் நாம் பனமுறை ஒப்புக் கொண்டபடி, கெடுதலையே செயதல ஒருபேராதம் நனமையேனும யோகயதையேனுமன்று என்று கூறுவாயே? இருதச சொற்பதினங்களில் நாம் முன்கொண்ட முடிவுகளெல்லாம் மறந்தபேராயினவோ? கரைடோ, நாம் இப்போது வயதில் முதிர்ந்தவராயினும், முன்னாலில் ஒருவரோடொருவர் மிகுந்த ஊக்கத்துடன் சம்பாஷித்தது கொண்டிருந்தபோது, அறிவில் நாம் குழந்தைகட்கு மேலானவர்களல்லாமென்பதைக் காணவில்லையா? உலகம் நமமோடு ஒவவினும் ஒவ்வாதாயினும், நாம் சொல்லத்தெல்லாம் ஐயம் சிறிதுமின்றி உண்மையெனக் கண்டோமன்றோ? நல்லதுசெய்வதால் நேரிடும் மரணத்தண்டினைப்பிடுக கொடுத்தண்டினை அல்லது இலேசான தண்டினைவீனையினும், கெடுதலையே செயதல் அதைச் செய்வோனாகு ஒவ்வொருவழியிலும் தீமையும் அவமானமும் வீணாகுமன்றோ? நாம் இதை இப்போது நம்புகிறோமா?

கரை — ஆம், நம்புகிறோம்

ஸாக — ஆயின், ஒருபேராதம் கெட்டதை நாம் செய்யக்கூடாதன்றோ?

கரை — ஆம், உண்மையாகக் கூடாது

ஸாக — இதுவன்றி, கெடுதலையே நாம் செய்யக்கூடாதென்றால், உலகம் நாம் செய்யலாமென்று நினைக்கிறபடி கெடுதலுக்குக் கெடுதலைப் பரதீயளித்தல் கூடுமோ?

கரை — தெளிவாய்க் கூடாது

ஸாக — நல்லது, அப்படியாகில், கரைடோ! நாம் பூர்வாககாயினும் தீங்கிழைக்கலாமோ?

க்ரை — உண்மையாகவே நான் அப்படி நினைக்கவில்லை, ஸாகரமஸ்!

ஸாக — உலகம் நினைக்கிறபடி தீமைக்குத் தீமையைப் பார்தியளித்தல நன்றோ, நன்றன்றோ?

க்ரை — உண்மையாகவே நன்றன்று

ஸாக — ஒருவனுக்குத் தீமையிழைக்கதலுக்கும் அவனைக் கெடுத்ததற்கும் வித்யாசமில்லை ஏதாவது இருக்கின்றதோ நீ சொல்?

க்ரை. — உண்மைதான், வித்யாசமில்லை

ஸாக — அப்படியாயின், ஒருவன்கையில் நாம் என்ன அவஸைப்பெட்டிருந்தேபோதிலும், தீமைக்குப் பதிலாகத் தீமையை அவனுக்கு இழைத்தலும், வேறு கெடுத்தலெய்தலும் கூடா இதை ஒப்புக்கொள்வதில், க்ரைடோ, நீ கருதுவதற்கு அதிகமாக இடங்கொடாமற் பார்த்துக்கொள், ஏனெனில், சிலரே இக்கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள் சிலரே இதை என்றும் கடைப்பிடிப்பார்கள். இதை நான் அறிவேன் ஆதலின், இதைக் கடைப்பிடிப்போர்க்கும், பிடியாதோர்க்கும் பொதுவான பக்ஷம் கிடையாது. ஒருவாக்கொள்கையை மற்றொருவர் அவமதித்து நோக்குவது அவர்கட்கு இயல்பு ஆதலின், எனவே டொத்தது என்கொள்கையை அவகீகரிகிறோயா என்று நீ தீர்க்கமாய ஆலோசித்துப்பார தீயதுசெய்தலும், தீமைக்குத் தீமையைப் திருப்பிக்கொடுத்தலும், நமக்குக் கெடுத்தல்செய்த ஒருவனுக்குப் பதிற்கெடுத்தலெய்து பழிக்குப்பழி வாங்கிக்கொள்வதும் ஒருபோதும் சரியல்லவென்ற கொள்கையில் நின்று நாம் நமது ஆராய்ச்சியைத் தொடங்கலாமோ?

அன்றி, நீ என்னுடைய மாறுபட்டு நான் கொண்ட கொள்கையை மறுக்கிறாயோ? நான் வெகுதூரமாக அதை நம்பியிருக்கிறேன் இன்னும் அதை நம்புகிறேன் நீ இதை நகுளவ விதமேனும் மாறுதலான அபிபிராயம் கொண்டால் எனக்கு அதை விளக்கிச் சொல் நீ இன்னும் நமது பூர்வ கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தால், நான் சொல்லுகிற அடுத்த விஷயத்தைக் கேள்

கரை — ஆம், நான் அதைக் கடைப்பிடிக்கிறேன், நீ சொல்வதை ஒப்புக்கொள்கிறேன் மேலே சொல்லும்

ஸாக் — ஆயின், என்னுடைய அடுத்த விஷயம், அதாவது, அடுத்த கேள்வி இதுதான் ஒருமனிதன் தான் நயாய மாயச் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ, அல்லது அவைகளினின்றும் நழுவிப்போட வேண்டுமோ?

கரை — அவன் அவைகளை அவசயம் செய்யவேண்டும்

ஸாக் — ஆயின், நிதானித்துப்பாரா நாட்டின் ஸம்மதமின்றி நான் தப்பியோடினால், நான் பாருக்குச் சிறிதும் நீங்கிழைத்தல்கூடாதேர் அவாக்குத் தீங்குவிளைத்தலாகுமன்றோ? அவ்விதஞ்செயின், நான் எனது உடன்படிக்கைகளைச் சரிவரச்செய்வதாகுமோ?

கரை — உமமுடைய கேள்விக்குப் பதிலளித்த என் னுள் முடியாது. ஸாக்ரடீஸ், நீ சொல்வது எனக்கு விளங்கவில்லை

ஸாக் — விளங்காவிடின, இவ்வழியில் இதைப்பற்றி யோசித்துப்பாரா நான் ஓட யத்தனிக்கையில், நாட்டுச் சட்டங்களும், குடியரசும் எனமுன்னிலையில்தோன்றிப்பின் வருமாறு என்னைக் கேட்பதாக வைத்துக்கொளவேராம். “ஸாகரடீஸ், உம் மனதில் செய்ய நினைத்திருப்பதைச்சொல்லும தப்பியோடப்பாரப்பதால், சட்டமாகிய எங்களை யும், நாட்டையும் உம்மால் குடியவரை அழிப்பதைத் தவிர வேறென்ன எண்ணினீர் சட்டத்தின் தீர்மானங்கள் வலி குன்றி, நாட்டிலுள்ளவர்களால் அவமதித்துத் தள்ளப் பட்டால், அந்நாடு அடியோடு தொலைந்துபோகாது நிலைத் துறிகுமென்று நினைக்கிறீரா” இதுபோன்ற கேள்வி கடகு நாம் என்னவிடை பகாவது, கரைடோ? நயாஸ்தலத் தின் தீர்மானங்களை யாவற்றிற்கும் மேலாக்குகின்ற சட் டத்திற்குப் பரிந்து, முகயமாய நாவலாகளால் அநேக விஷயங்கள் சொல்லப்படலாம். நானும் “நாடு எனக் குத் தீங்கிழைத்தது, எனவிஷயத்தில் அது பிழைபடத் தீர்மானித்தது” என்று பதிலகூறலாமோ? நாம் அவ்விதம் சொல்வது சரியோ?

க்ரை — நிச்சயமாய் நாம் அப்படிச் சொல்லலாம், ஸாகரடீஸ்!

ஸாக் — ‘அதுவோ நமது உடன்படிக்கை நாடு செங் யும் எவ்விதத் தீர்மானத்திற்கும் நீ கட்டுப்படுவதாக ஒப் பிக்கொள்ளவில்லையோ’ என்று சட்டங்கள் நமக்கு விடை பகருவதாக வைத்துக்கொளவேராம் இம்மொழிகளைக் கேட்டு நாம் வியந்தால், ஒருவேளை அவ்வ பின்வருமான சொல்லும் — ‘ஸாகரடீஸ், எங்களைவார்த்தைகளை நோக்கி விபக்கர்தீர். எங்கடகுப் பதிலுரையும், கேள்விகேட்பதும்

விடைபகருவதும் உமக்கு வழக்கத்தானே எங்கள்மீதும் நகரத்தினமீதும் நீர் என்ன புகார்செய்கிறீர்? என எங்களை வேரறுக்கப்பார்கிறீர்? முதலில், நாங்கள் உமக்குத் தாய் தந்தையரல்லவோ? எங்கள்மூலமாய்தானே உமது பிதா உமதுமாதாவை மணந்தது, உமமைப்பெற்றாரா மணவிஷயங் கட்டுச்சட்டமாயிருக்கின்ற எம்மவரில் யாரிடத்திலேனும நீர் குற்றங்காண்கிறீரா? இதற்கு நான், 'ஒருவரிடமுங் காண்கிலலை' என்று பதிலுத்தரம் சொல்லவேண்டும். 'அன்றி, குழந்தைகளைப் பேபணிவளாததிலேயும், அவர்க்குக் கலவிகழித்ததிலேயும் ஒழுங்குபடுத்தி, மற்றவர்களைப் பேபால உமமையும்வளாததுப் பயிற்றிய எம்மவரில் யாரை யேனும நீர் குறைகூறுகிறீரா? உமமை சங்கீதசாஸ்தரத்திலும் தேகப்பயிற்சியிலும் நன்றாய்ப்பயிற்றுமபடி உமது தந்தையைப் பணித்ததில் நாங்கள் சரியாக நடந்துகொள்ள வில்லையோ?' என்று கேட்டால், 'நீங்கள் சரியாய் நடந்து கொண்டீர்கள்' என நான் சொல்லவேண்டும். 'சரி, அப்படியானால், எங்களால் உலகத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் வளர்க்கப்படும் படிப்பிக்கப்படும்பிருக்க, உமது முன னோ இருந்ததுபோல நீரும் எங்கள் குழந்தை, எங்கள் அடிமை என்பதை எவ்விதம் முதலில் மறுக்கலாம்? இது உண்மையாகில், உமது உரிமைகள் எங்களுடைய உரிமை கட்டுச் சமான்மானவை என்று எண்ணுகிறீரா? நாங்கள் யாதேனுமொன்றை உமக்குச்செய்ய முயன்றால், எங்கள் மேல் அதற்குப் பாதிசெய்ய உமக்கு உரிமையிருப்பதாக நினைக்கிறீரா? உமது குழந்தைக்கிருக்கிற உரிமையும், நீர் அடிமையாகில் உமது யஜமானன்க்கிருக்கும் உரிமை யும் உமக்கிலலை. அவர் உமமை வருத்தினால் அவரைத்

திரும்ப வருகதவும், உமமை வைதால் அவாக்குப் பதில் கூறவும், உமமை அடித்தால் அவரைக் திருப்பரியடிகளவும், வேறெவ்விதத்திலேனும் கெடுதலுக்குக் கெடுதலைத் திருப்பிக்கொடுக்கவும் உமக்கு அதிகாரம் இல்லை இது இவ்வாறாக, உமது கேசத்தினமேலும் அகன் சட்டங்களின்மேலும் பதிலுக்குப்பதில் செய்யலாமென்று நினைக்கிறீரா? நாங்கள் செய்வது சரிபென்று நம்பி உமமைத் தொலைக்க முயன்றால், சனபாக்கத்தில் உணமையாகவே வருகதுள்ள நீர் சட்டமும் தேசமுமாகிய எங்களைத் திருப்பித் தொலைக்கக் கூடியவரை முயன்ற, அப்படிச் செய்வது நயாயமென்று கூறுவீரா? தாய், தகப்பன், முன்னோர்களைவிட உமது தேசம் மேலானது, மாட்சியுள்ளது; தாயது, தேவராலும் அறிவுடையோராலும் மிகவும் நன்கு மதிக்கப்படுவது இதனமேலப்பக்கதிப்பாராட்டி, அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து, அது உமமைக் கோபிகதால் க்கப்பணிட்டு எப்படித் தாழ்ந்து நெருங்குவீரா, அதைவிட அதிகமாகவே தாழ்ந்து அதனிடம் நெருங்குவது உமது கடமை, அது யாதேனுமொன்றைச் செய்யும்படி உமமைப் பணித்தால், நீர் அதைச் செய்யவேண்டும் அன்றி, அப்படிச் செய்வதினின்றும் உமமை மன்னிக்கக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் அடிகளைத் தாங்கவும், சிறைச்சாலைக்குப் போகவும் கட்டளையினும், அன்றிக் காயப்படவும் இறக்கவும் போருக்கு அனுப்பினும் பதிலேபசாது கீழ்ப்படிதல் வேண்டும் நீர் இவற்றை உணரக்கூடாத அவவளவு அறிவிலியோ? இதுதான் உமது கடமை நீர் ஒன்றற்கும் இடங் கொடாதீர், பின்வாங்காதீர், உமது இடத்தைவிட்டு ஓடாதீர். புத்தத்திலும், நயாயஸ்தலத்திலும், வேறெவ்விடத்திலும்

னும் உமது நகரம், உமது தேசம் சொல்லுகிறபடி நீர் செய்யவேண்டும் அன்றேல், அவையிடும உசதரவு அந்நாயகமென அறிவுறுத்தலவேண்டும் உமது தாயகத்தேனும் தந்தைகளும கொடுமையிழைத்தல கடவுளின் ஆஜ்ஞைக்கு விரோதமானது உமது தேசத்திற்குக் கொடுமையிழைத்தலே, கடவுளின் ஆஜ்ஞைக்கு இன்னும் அதிக விரோதமானது நாம் இகறகு என்னபதில்? சாலவது, க்ரைடோ! நாம் சட்டங்கள் நயாயத்தைக் கூறுகின்றன எனப்போமோ, அல்லது இல்லையென்போமோ?

க்ரை — இவை நயாயத்தையே கூறுகின்றனவென்று நினைக்கிறேன்

ஸாக் — இன்னும் அவை கூறும் 'ஸாக்ரடீஸ், நீர் தப்பியோட முயலவதில், எங்களை ஊறுபடுத்த முயலவதாக நான்கள் கொள்வது சரியோ? நான்கள் உமமை உலகிற கொணர்ந்தோம், உமமை வளர்த்தோம், உமமை படிப்பித்தோம், உமக்கும் மற்ற ஒவ்வொருநகரவாசிகளும் நாம் தரக்கூடியநலவற்றிலெல்லாம் ஒருபகுதி கொடுத்திருக்கிறோம் அப்படியிருந்தும், அதீனியரில் யாரேனும் மொருவர் எங்கள்மேல் அதருபதியடைந்தால், அவர்தம் ஆஸ்தியை எடுத்தாகொண்டு எங்கே போகலாமென்று நினைக்கிறாரோ அவ்விடஞ் செல்லலாமென்று நான்கள் வெளிப்படையாய் அறிவிக்கிறோம் பருவமடைந்து சட்டங்களையும் நகராட்சாட்சியையும் கவனிக்கத் தகுதியுற்றபோதே, ஒவ்வொருவரும் மேற்குறித்த அனுமதியைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம் அவாஎங்களமேலும், நகரத்தின்மேலும் அதருபதியடைந்தால், அதீனியர் குடியேற்றநாடானுஞ் சரி, அல்லது; வேறெந்த அயல்தேசமாகியுஞ் சரி, என்குப் போக விரும்புகிறாரோ அங்கு

அவர தமது ஆஸ்தியை எடுத்துக்கொண்டு செலகையில்
நாங்கள் குறுக்கிவதில்லை, தடைசெய்வதில்லை. ஆனால்
நயாயத்தை நாங்கள் எவ்விதம் தீரக்கிறோம், மறநிலையன்
களில் நகரத்தை எவ்வாறு ஆள்கிறோம் என்று பார்த்து,
இவ்ருத தங்குகிற உங்களில் ஒவ்வொருவனையும் இவ்ருத்
தங்குகிற ஒருகாரணம்பற்றியே நாங்கள் இடத்தைச்செய்
பச்சமமதித்ததாகக்கூறுவோம். என்கட்குக் கீழ்ப்படியாத
ஒவ்வொருவனும் மூன்றுவிதக்குற்றங்களுக்கு உள்ளாகி
றான தாயதநையராகிய எங்களுக்குக் கீழ்ப்படியாதது
ஒன்று, அவனைப் பேணிவளராதது எங்களுக்குக் கீழ்ப்படி
யாதது இரண்டு, எங்களுக்குக் கீழ்ப்படியாததாக முன் ஒர
புகொண்டிருந்தும், நாங்கள் செய்வது பிழையென்று
எங்களுக்கு அறிவுறுத்தாமல், லபபகொண்டவண்ணம்
செய்யாதொழிதல் மூன்று இது நிற்க நாங்கள் சொல்
வதையெல்லாம் செய்யும்படி ஒருவனையும் கட்டாயப்படுத்த
துகிறதில்லை அவ்ருது வேறொருவழியுள் காட்டுகிறோம்
எங்களுக்குக் கீழ்ப்படியவாவது, அவ்லது நாங்கள் பிழை
பட்டோமென்று எங்களுக்கு அறிவுறுத்தவாவதுசொல்லு
கிறோம் ஆயினும், அவன் ஒன்றைஞ்செய்கிறானில்லை

‘ஸாகரமஸி நீர் நினைத்ததைச் செய்வதாயி நுகநால்,
இக்குற்றங்களுக்கெல்லாம் உட்பட்டவேண்டியிருக்கும்.
இன்னும், மறநிலையரைவிடக் குறைந்தபடியாகவன்றி,
அதிகமாகவே நீர் உட்பட்டவேண்டியிருக்கும்’ ‘அது ஏன்?’
என்று நான் கேட்டால், மறநிலையர்க்கு மேலாகவே
உடன்படிக்கையால் நான் கட்டுப்பட்டிருக்கிறேன் என்று
நயாயத்தோடு அவை பதினாறுக்கும். அவை சொல்லும் —
‘ஸாகரமஸி நீர் என்களிடத்திலும் நகரத்தினிடத்திலும்

யிருந்த திருபதியை அடைந்திருக்கிறீர் என்பதற்குப் பலமான சான்றுகள் இருக்கின்றன. மஹ அநீனியரை விட்டு நீர் அதிகமாக கருபதியடைந்திருந்தாலொழிய, அவரைவிட அதிகமாக நீர் இருக்கத்தக்கிருக்கச் சமமதிக இருக்கமாட்டீர். இஸ்திமியனை* பந்தயத்திற்கு ஒருதரம் சென்றதைத்தவிர, வேறுவிழாக்களை உத்கேசிகது நீர் ஆரணஸ நகரத்தை விட்டுச் சென்றதேயில்லை. வேறென விடத்திற்கும ராணுவசம்பந்தமாயன்றி, நீர் செல்லவில்லை, மஹவாகளைப்போல நீர் யாதரைச் சென்றதுமில்லை. உமகரு மற்றநகரங்களைப்பாராகவும், மஹைரசட்டங்களை உற்று நோக்கவும் எண்ணமில்லை. எங்கனிடத்திலும் நம் நகரத்தி னிடத்திலும் உமகரு மண்பூர்வமாக தருபதியுண்டு நீர் அதிகவிரும்பத்தோடு எங்களை ஏற்றுக்கொண்டீர். எங்க ளால் ஆளப்பட ஸமமதித்தீர் இன்னும், இருந்தாட்சில நீர் குழந்தைகளைப் பெற்றீர் அது உமகரு மிகவும் ரமய மாயிருந்தது இதுவன்றி, நயாயஸதஸத்தில உமமை விசா

* இஸ்திமியன்பந்தயம் (Isthmian game) இது கரீஸ தேசத்தல கரீந்தி பூசத்தியில் (Isthmus of corinth) இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒருதடவை நடக்கும் பெரியபந்தயம் இப்பந்தய த நில்ஜயம்பெற்றுக் கோத்தியுற கரீஸ எல்லாப்பாகங்களிலிருந்தும் மனிதர்களை வந்து, தரையில் வேகமாயோடுவதிலும், ரதசாரத யுத்திலும், குஸ்தி முதலிய தொந்தயத்தவகளிலும் தங்கள் சாமரதயத்தைக் காட்டுவாராகப் பந்தயத்தில் ஜெயித்தவர்க ளை ஒருஇலைமாலை (Laural wreath)தலையிலணியக்கொடுப்பது வழக்கம். இவ்விலைமாலை அணிந்தவர்களை வெகுமாயாதையுடன் ஜனங்களுட்பரிப்பதுண்டு இதுபோலவே, கரீவில ஒலிம்பியஸ் என்ற ஊரில் இன்னும்நிகலிமரிசையாக நான்குவருஷத்திற்கொருமுறை ஒருபந்தயம் (Olympic games) நடக்கும்.

ரீகதுபபேபாது, உமகரு இஷ்டமிருந்தால் அப்பேதசமு
பேபாய்விடுகிறேனென்று நீ சொல்லியிருக்கலாம் நாட்
டின உததரவினறி இப்பேபாது செய்ய உததேதித்திருந
கிறதை அக்காலத்தில் நாட்டின ஸமமதத்துடனே செய்
திருக்கலாம் ஆனால், அப்பேபாது சாக ஸமமதித்திருப்ப
தாக வீண்பெருமையடித்துக்கொண்டா தேசத்தைத்
திறப்பதைக்காட்டினும் சாவது உததமமென்று சொன்
னீர் அவ்வாறதைக்களைக் கூறியதற்கு இப்பேபாது நீ
சிறிதும் வெடகமுறவில்லை நீ சட்டமாகிய எங்களைப்
பாராட்டவில்லை எங்களை அடியோடு தொலைக்க முயல்
கின்றீர், எங்கள் ஆளுகைக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கு ஸமம
தித்திருந்தும், கேவலமான ஒரு அடிமை செய்வதுபோல,
நீரும் எங்களுடன் செயலுக்கொண்ட ஒப்பந்தவுடன்படி
கைகளை மீறிக் கொண்டு ஒடப்பாக்கிறீர். ஆதலின், இந்நக்
கேளவிகளுக்கு முதலில் விடைபகரும் நீ எமது ஆளு
கைக்குள் வசிக்க, வாரததையாலன்றிச் செய்கையாலும்
சமமதித்திருக்கிறீரென்று நாங்கள் கொள்வது சரியோ?
சரியன்றோ? கண்டோ! இதற்கு நாம் என்னசொல்வது?
அது உண்மைதானென்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டாமோ?

கரை.—நா மஒப்புக்கொள்ளவேண்டியதுதான், ஸாக
ரமன!

ஸாக.—அப்படியாகில், இன்னும் அவை சொல்லும்
‘நீ எங்களுடாடு செயலுக்கொண்ட உடன்படிக்கைகளை
முறித்துக்கொள்ளுகிறீரல்லவா? பலாதகாரமாகவாவது,
ஏமாற்றியாவது உமமைக் கட்டுப்படுமபடி நாங்கள்
செய்யவில்லை நீரும் நிதானமின்றித் தீரமானிக்கவில்லை.
எங்களிடத்தில் உமகரு அதருபதிருப்பினும், நாளை

செய்துகொண்ட உடன்படிக்கை அநாயமமானதென்று உமக்குத் தேற்றினும், இந்த எழுபதுவருஷங்களில் நீர் ஊரைவிட்டு நீங்கியிருக்கலாம். லககிடேமன (Lacedaemon), கிரீட (Crete) முதலிய நகரங்கள் நன்றாய் ஆளப் படுவதாக அடிக்கடி ஆரவர்த்துடன் சொன்னாலும், நீர் அநநகரங்களுக்குப் போகவில்லை. சமமவரது வேறெந்த நகரங்களுக்கேனும், அல்லது அநயநகரங்களுக்கேனும் நீர் போனதில்லை. குருடு, முடம் இவர்களுக்கு குறைவாகவே, நீர் ஆதனஸ நகருக்கு வெளியே போயிருக்கிறீர். இதனால், நகரத்தினிடத்திலும் அதன் சட்டங்களாகிய எங்களிடத்திலும் மற்ற அநீனியரைவிட அதிகமாகவே திருபதியடைந்திருக்கிறீரென்பது வெளிப்படை, ஏனெனினி, சட்டங்களில்லாத நகரத்தினிடத்தில யார் தருபதியடைவாராதன? நீர் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கைப்படி இப்போது நடக்கறாட்டிரோ? என்கள் வாரத்தையை நீர் கேட்கும்படித்தில, அவசயம் அவஸிதம் நடந்து கொள்ளக்கடவீர் ஆதனஸநகரை விட்டு ஓடி உம்மைக் கிவலப்படுத்திக்கொள்ளமாட்டீர்?

‘நன்றாய் யோசித்துப்பாரும் உமது உடன்படிக்கைக்கு மீறி நடப்பதனால், உமக்காவது உமது நண்பர்களுக்காவது என்னநன்மை விளையப்போகிறது? உமது நண்பர்கள் சமபநதப்பட்டவரையில், அவர்கள் தேசத்தை விட்டு நீக்கப்பட்டு ஸவதந்தரம் ஆஸ்தி முதலியவைகளை இழப்பது பெருமபாலும் நிச்சயம் நீர் சமபநதப்பட்டவரையில், ‘அயல்நகரங்களாகிய தீபஸ், (Thebes) மகாரா (Magara) இவைகளிலயாதேனுமொன்றற்குப் போகலாம். இரண்டுமே நன்றாக ஆளப்படுகின்றன ஆயினும், ஸாக்ர

ஊஸ்! இக்குடியரசுநாயகருக்கு நீர் ஒருசதருவேண்டு என்று கரு
தப்படுவீர் நகரத்தின் நன்மையைக் கருதுகிற ஒவ்வொரு
வரும் உமமை நன்குமதிக்காது சட்டத்தைக் கெடுப்ப
வென்றே எண்ணுவா நீரும், நாயாதிபதிகள் கொண்ட
கருத்தை ஸ்திரப்படுத்தி, அவர்களுடைய தீர்மானம் சரி
யானதென்று காணப்படுமாறுசெய்வீர், ஏனெனில், சட்
டத்தைக் கெடுக்குமொருவன் வரலிபாட்டையும், யேசுனை
புறறவர்களையும் தீயவழியில் உயப்பவனென்றே கருதப்
படலாம் இவ்வாறாயின், நன்றாய்ளப்பட்ட நகரங்களை
யும் நாகரிகமபெற்றமனிதர்களுடையவெருவகாது,வேறென
விடமேனும் செலவீரோ? அப்படிச்செய்யின், உயிர்தரித்
தல் நல்லதாகுமோ? அன்றி, அவ்விதமனிதரோடு கூடி
வெட்கமின்றிச் சமபாஷிப்பிரேர? எதைப்பற்றிச் சமபா
ஷிப்பிர? ஸாகரஊஸ்! நீர் இவ்ருப பேசுகிறவைகளைப்பற்
றியோ? தாமதம், நாயாமதம், ராஜாங்கமுறைகளும், சட்
டமும் மனிதர்க்கு வேண்டியவையிற் சிறந்தவைபென்று
கூறுவீரோ? அப்படிச்செய்வதில் ஸாகரஊஸுக்கு
மிகுந்த அவமானம் விளைகருமென்று நீர் நினைக்கவில்லை
யோ? நீர் அவசயம் அப்படிநினைக்கவேண்டும. ஒருவேளை
நீர் அவ்விதஞ்செய்யாது, மேற்குறித்த இடங்களை நீகரு
வீர் தெசுலேயிலுள்ள க்ரைடோவின் நண்பரிடம்கெலவீர்.
அவ்விடத்தில் ஒழுங்கினமையும், தேரனறியபடி செயத்
தும் மனிதரிடமுண்டு தப்பியோடுகிறவர்கள் தரித்துக்
கொள்ளும் குடியானவன்போலனை, அல்லது யாதேனு
மொரு உடை தரித்து, மாறுகொலம்புண்டு, நீர் சிறையி
னின்றுத் தப்பியோடிவந்ததைக் கேட்க அவர்கள் மிக
வும களிப்படைவார்கள். ஆயினும், அவர்களில் யாரேனு
மொருவர், என்ன உமக்கு வயதாதிவிட்டது: இன்னும்

சிறிதாகலாதான் இருப்பீர் யாவற்றிற்கும் மேலான சட்டங்களைக் கடந்தொழுதும்படியாக உமக்கேன இவ்வாழ்க்கையில் இவ்வளவு பறது' என்று கேளாரோ? அவர்களுக்குத் திருபதியாய நீர் நடந்தால், ஒருவேளை அவர்கள் உமையை அவ்விதங்கேளாரா, உமமை வெறுக்குமபடி செய்துகொண்டிருக்கில், நீர் தலைகுனிந்து நாணும்படியான சோதகன்பலவற்றைக் கேட்பீர். ஆதலின், யாவரையும் வந்தித்து அவர்க்கடிமையாய் நீர் உமமுடைய வாழ்நாளைக்கழிப்பீர். இன்னும், தெசுலேயில் விருநதுண்பதைத் தவிர நீர் என்னசெய்யபோகிறீர்? ஆதலின், விருநதை உத்தேசித்து, தெசுலேநகரத்திற்கு யாதரைசென்றதாக முடியும். அவ்வாறாயின், நயாயத்தைப்பற்றியும் நாமததைப்பற்றியும் நீர் முற்கூறியவையெல்லாம் எங்கே நிற்கும்? இதுவிற்க நீர் உமது குழந்தைகளுக்காக உயிரவாழ விரும்புகிறீரல்லவா? அவர்களை வளர்த்துப் படிப்பிக்க நினைக்கிறீர்களவா? எனன், அவர்களை உமமோடு தெசுலேநகரக்குக் கூட அழைத்துச்சென்று அவ்விடத்தில் அவர்களை வளர்த்துப் படிப்பிப்பீரோ? இவ்விதநனமையை அவர்களுக்குச் செய்யும்பொருட்டு, நீர் அவரைத் தம் நாட்டிற்கு அடியார்களுவீரோ? அன்றி, ஆதனலிலேயே அவரைவிட்டு நீர் செலவதாக வைத்துக்கொண்டாலும், நீர் அவருடன் இல்லாமற்போயினும், உயிருடனிருப்பின், அவர்கள் நன்கு வளரக்கப்பட்டுப் படிப்பிக்கப்படுவாரென்று நினைக்கலாமோ? சரிதான், ஒருவேளை உமது நண்பர் அவர்களைக் கவனித்துப்பாராத்துக்கொள்வாரென்று எண்ணலாம். நீர் தெசுலேநகரக்கு யாதரைசென்றால் பாராத்துக்கொள்ளும் நண்பர், நீர் யமபுரத்திற்கு யாதரை யாட்சென்னுல பாராத்துக்கொள்ளாரோ? உமமுடையநேச

மென்று சொல்லிக்கொள்கிறவர்களால் ஏதேனும் உமக்குப் பயனிருப்பின் நீ இதைத்திடமாக நம்பவேண்டும் ஸாகரமஃ! உமமைப் பேணிவளர்த்த எங்கள் சொல்லை கேளும உமது குழந்தைகளைப்பற்றி நினைந்தீர், உமது உயிரைப்பற்றி நினைந்தீர் நயாயத்திறகுமுன்னால் எதையும் வைக்காதீர் அப்போதுதான் நீர் வானுலகஞ் செல்லுகையில், அங்கு உமது செய்கைகளைப்பற்றி விசாரிப்பவரின முன்னிடையில், நன்றாய் உத்தரஞ்சொல்லலாம் நீர் இப்போது எண்ணியதைச் செய்தால், இவ்வுலகத்தில் உமக்கேனும் உமது நண்பர்களுக்கும் அதிகமான சுககோஷமும், நோமையும், பரிசுத்தமும் கிடைப்பது இது நீசரயம் இன்னும், சட்டங்களுக்கிய எங்களால் தீமைபிழைக்கப்படாது மனிதரால் இழைக்கப்படும் நீர் வெளியேறினதாக முடியும் இவ்வித அவமான வழிபில் தீமைக்குத் தீமையை பரதிபலித்தும், கெடுதிற்குக் கெடுதியை பரதிக்கொடுத்தும் எங்களுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கைகளையும் ஒப்பந்தங்களையும் முறித்ததுகொண்டு, நீர்சிறிதும் கெடுதலவினைக்கககூடாத உமக்கும் உமதுநண்பர்க்கும் உமதுதேசத்திற்கும் எங்களுக்கும் கெடுவினைத்துத் தப்பியோடினால், நீர் உயிரோடிருக்கையில் நாங்கள் உமமைக் கோரிப்போம். நீர் இறக்கும்போது எம்முடைய சுகோதரரான யமபுரச்சட்டங்கள் உமமை உபசரித்து ஏற்றுக்கொள்ளா, ஏனெனில், நீர் இங்கு எங்களை இயன்றவரை தொலைக்க முயன்றீரென்று அவைகள் உணரும். ஆதலின், நாங்கள் சொல்வதைக் கேளும் தான் சொல்வதுபோல உம்மைச் செய்யும்படி க்ரேடோவைத் தூண்டவிடாதீர்.

என் அருண்மணம்பி கரைடோ! தெய்வம் ஏறி ஆவே
சமவந்தவாகன சூழலோசைகேட்பதாக உணாவதுபோல,
நான் இதுவரை சொன்னவைகளை நான்கேட்பதாக எனக்
குத தெரிகிறதென்பதை நன்றாய் அறிந்தகொள இவ
வார்த்தைகளின் ஓசை என்காதில் இன்னும் தொனித்துக்
கொண்டேயிருக்கிறது அது மறறலாததைக்கொயெல
லாம் அடக்கிவிடுகிறது. நீ என மனதைத் திருப்புவதில்
பேக்கிற பேசச்செல்லாம் வீணென்றே எனக்கு நிச்சய
மாகத் தோற்றுகிறது ஆயினும், என்மனதைத் திருப்ப
உணரலாகுமென்று உனக்குத் தோற்றினால், மேலே
சொல்லலாம்.

கரை — இனி ஒன்றும் எனன்ற சொல்ல முடியாது,
ஸாகரமஸ்!

ஸாக் — அப்படியாயின், கரைடோ, இருந்தபடி
இருக்கடமே கடவுள் நமமை அப்படி நடத்துவதாகத்
தெரிவதால், நான் சொல்லுகிறபடி நடப்போம்.

15-ஆம் அதிகாரம்

முடிவுரை.

[முடிவுரை—ஸாகரமஸ் அமைதியுடனிறந்தது—அவரது
அபூர்வத்திறமை—அவாவழி எல்லாவற்றிற்கும் ஏற்றது—அவ்
ருக்கு விதித்ததனைச் சரியென்றே பலர் எண்ணியது]

ஸாகரமஸ் சிறையிலிருக்கவேண்டிய முப்பதாள்
களும் சென்றன அவர் ஆயுள் முடிந்ததினத்தில வழக்கம்

போல் யாவரும் வந்துகூடினர் அவரது மனைவி அன்றைய தினம் தனது யகை வெளிப்படையாகக் காட்டி, கணவனைப் பிரிதற்குக் காலமவந்ததேயென்ப பலவாறு பிரலாபிததுப் புலம்பினாள் அதைக் கண்ட யாவரும் மனங் கலங்கித் துயாககடலுள் ஆழந்தனா ஸாகரமூல கரை டோவை ரோககி, 'அண்ணலே! இன்று எனது முடிவுநாள் இதைச் சாரத்ததுடன் கழிக்க எண்ணுகின்றேன் எனது நாயகியை வெளியே அழைத்துச்செல்க' என்றனா உடனிருந்தோர் அவளைத் தேற்றி, அவா விரும்பியபடியே சிறைப்புறத்திற்கு அழைத்துச்சென்றனா பிறகு வழக கம்போல சம்பாஷனை தொடங்கிற்று முதலில் தாம எழுதிய செய்யுள்பற்றிப் பேசினா பிறகு தற்கொலை புரிதலைப்பற்றிப் பேசக் கட்டினா. கடைசியாக, ஆதமா னின் நிதயத்தைப்பற்றி நெடுநேரம் அனைவரும் சம்பாஷித்தனாக. தாம இறத்தபின்னா,

“இறுகாலையிலா, நிலையோ திரியா,
குறுகா, நெடுகா, குணம் வேறுபடா,
உறுகால கிளாபூத மெலாம் உகிலும்,
மறுகா நெறி எய்துவன”

என்று சரபங்கா கூறினதுபோல, தாம செல்லும் லோகத் தில் ஆதமா பிணிமுதலியவை நீங்கிப் பரிசுத்தமடைகின்ற தெனறும், தாமபிரிவதற்கு ஒருவரும் வருக்ககூடாதென றும், தம் நண்பர்கள் தாமதுகாறும் சொல்லிவந்த நீதி மொழிகளைக் கடைப்பிடித்து உயவாரென முழுநம்பிக்கையோடு தாம பிரிய விடைபெற்றுக்கொள்வதாயும் யாவாக்கும வற்புறுத்தினார் இவற்றைச் செவியேற்ற நண்பர்களின் மனநிலை துக்கத்திற்கும் களிப்பிற்கும் இடையில் ஊசலாடிற்று உயிரினுஞ் சிறந்த தம்நண்பரைப் பிரிதற்கு

இவங்கி யாவரும் துககித்தனர் இறக்குகின்றதிலும், மன வலிகுன்றாத தம் மடசியைப் புலப்படுத்தி அமைதியுடன் வசனிகும அவரது ஆற்றலுக்குமெச்சிப் பலரும் சளித்தனர். செல்லும் உலகத்தில் இம்மகான மேலான பதவியைப் பெறுவெனவும், கடவுளின் திருவருளால் இவ்வளவரது முற்றம் பகலதாறுமுடிதது அஞ்ஞானிகட்கு அறிவூட்டிக்கடவுளின் ஆளுனாபபடி மேலுலகுசெல்லுருமெனவும் அனைவரும் தெள்ளிதின் உள்ளத்துணர்ந்தனர் ஆயினும், என் மனச்சாரதியடையா மனிதர்க்குமனக்கலேசம் மட்டுப்படுமோ? மனத்தளர்ச்சி கொள்ளக்கூடாதென்று வைராகயங்கொண்டாலும் அஃது அவர்க்கு மயானவை ராகயம்போலானது பொழுதுகழிந்து மாலைப்போது வந்ததும் யாவரது உள்ளமும் இருண்டு நொந்தது.

அதந்நன்ம அவர் குடிப்பதற்காக விஷங்கலந்தரீர் அதிகாரிகளால் கொண்டுவரப்பட்டது அவர் அதை அருந்தியதுமுதல் அடங்கினதுவரை அவரு நோக்கவை யாவற்றையும் ஒன்றுவிடாது அவரது இன்னுயிர்த்துணைவர்கள் வரைந்துள்ளார்கள் விஷம்பெய்த நீரை உதசாகத்துடன் மெதுவாகக் குடித்து, சிறைச்சாலையில் அவரு மிகவும் உலர்வி, அரற்றுக்கின்ற தம் நண்பருக்கு ஆறுதல் கூறிவந்தார். சற்றுநேரத்திற்கெல்லாம் அவர் நடப்பது கஷ்டமாகிவிட்டது உடனே அவர் தம்கட்டிலில் சாய்ந்து படுத்திக்கொண்டார் தேகஉபாதி அவர்க்குச்சிறிதுமில்லை. அவர் அறிவுதப்பி மூச்சிப்பதற்குமுன்பு, கரைடோவைப் பார்த்துக் கூறினார்—‘கரைடோ, ஏஸ்குலேபியஸுக்கு (Aesculapius) நாம் ஒருசேவல் கடன்கொடுக்கவேண்டுமல்லவா? அக்கடனைத் தீர்த்துவிடு, இதைச் சற்றும் உபே

கைஞ்செய்யாதே' இவையே அமரகரன் கடைசியாய்க
கூறியமொழிகள் சிறிதுநேரத்திற்கெல்லாம் அவர்தமம்மைப்
பேராகத்துக்கொண்டு படுக்கார உடனே உயிரும் நீங்கி
யது இவர கடைசியாகக்கூறிய வார்த்தைகளாலும், கடைசி
பாசக் காட்டிய மனவழையாலும் அவரது பெருமை,
தூய்மை, கோடாமல் முதலிய நற்குணங்கள் முன்னிலும்
பதிற்றுமடங்கு ஒளிருகின்றனவன்றோ?

கரீஸதேசத்திற் பிறந்து, இவ்வனம் தமது ஆயுள்முழு
வதையும் ஜனங்களின் அறிவை வளர்ப்பதிலேயே கழித்து,
முடிவில்தம் உடையும் அரப்பணஞ்செய்த ஸாகரமூலை
ஓர்வதாரபுருஷனொடு நாமச்சொல்லவேண்டும் முதன்
முதல் நீதிவிஷயங்களை எாஸதரோகதமாக ஆராய்ந்தவர்
அவரே அவ்வாராய்ச்சிக்கேற்ற புதியதோர் வழியைக்
கண்டுபிடித்தவரும் அவரே கரீஸதேசத்திலும் அதன்
வழியைப் பின்பற்றி ஒழுகிவரும் பிறராமுகனிலும் எத்த
னையோ கவிவாணர், பாசங்கவலேலா, ததவசாஸ்தரிகள்,
சரிதாவாசிரியமுதலிய மேதாவி்கள கிளம்பித், தகதமநீள
புகழைப் பரப்பி, காட்டைச் சிறப்பித்துள்ளாராக அயி
னும், ஸாகரமூலைப்போல ஒருவரை கரீஸதேசத்திலேனும்,
இதரநாமுகனிலேனும் நாம கண்டறிதல் இயலாது அவ
ரது வழியைக் கடைப்பிடித்து நடந்தவர் ஒருசிலரே அவர்
வழியில் இறங்கி உண்மையைத் தொடைவிடைகளால்
துணுகி ஆராய்ந்து, அவரைப்போல உலகிற்குப் பாடுபட்ட
வரே இவையெனலாம் பிறரைக் கேள்விகள்கேட்டு, அவ
ரிடம் மனக்கிளர்ச்சியை உண்டாக்கி, அவரது புகுத்தறி
வைப் பண்டமடங்குபெருக்குவது ஸாத்யமாகுமென்பதை
விரூபிக்க ஸாகரமூலின் சரிதாம் போதிய சான்றாகும்.

கூடவுள்ள விரிசுப்பபடாத மறைபொருள்களை ஒரு வர நாடியுறிய விரும்புவது மதியீனமெனவும், மனிதரது நலவாழ்க்கைக்குக் காரணங்களாக நிறகும விஷயங்களை மட்டும் அவா கண்டறிவது ஏற்புடைத்தாகுமெனவும், அவ்விஷயங்களை யாவரும் அறிதல்கடுமெனவும், அவ்வாறு அறிதல் அவரது கடமையாகுமெனவும், அவற்றைச் செவ வினே அறியாமல் நற்காயங்களைச் செய்யப்படுகின், இடாப பட்டுத் தயங்கவேண்டுமென நிக் கராயசித்திபெறுவது எனினறெனவும், பலதொழில்களை மனிதா கற்று அவ்வத் தொழில்களில் தோஷிப்பெறுவதுபோல, இவற்றையும் பழ கிக் கண்டறிவது அவர்க்கு அவசயமாகுமெனவும், அவ விதம்கற்றுத்தேராத மேனமைபெறாஒருவனைப் பலரும் கீழமகனென்று இகழ்ந்து, அவனிடம் நம்பிக்கை சிறிதும் வையாறெனவும் ஸாகரமஸ வற்புறுத்தினா. நயாயவுணர்ச் சிபிலவாதவன் நயாயறெறியில் நடக்கமாட்டான பகதியை அறியாதவன் பகதிமானாவதெப்படி? தையததை நன குணராதோன எவ்விதம் தையகதைக காட்டுவது? ஆத லின், இவைகளை அறிவது மக்களுக்கு இன்றியமையாத தாகும் அவற்றை அறிவதற்கு இடையூறுக நிற்பது மனித ரின் காவமே தனக்கு பாதொன்றுந தெரியாதிருக்க, எல் லாமதெரிந்ததாகப் பாவிக்கும் அகந்தையை அடக்குவது அழகு அமமமனதேநாயக்கு மருந்து, அவருடன் தாக கிததுத் தொடைவிடைகளால் அவரது அறியாமையைப் புலப்படுத்துதலே

தான் ஒழுங்காகக் கவலாத விஷயங்களை ஐயநதிரிபற ஆறிவதும், தனக்குப் புலனாகாத விஷயங்களை நடத்திக் கட்டுவதும் ஒருவனால் இயலாமென்பதை ஸாக்ரதஸ்

துணிவாக மறுத்துரைத்தாராதலின், பாவரும் நீதிலிஷயங்களைப் பற்றியும், ராஜாங்கவயவகார விஷயங்களைப் பற்றியும் அறிவதற்குமுன்னால, தாமகொண்ட பழுதான கருத்துக்களை நீக்கிவிடவேண்டும் இதன்பிறகு நன்னெறியில் கிறபதற்கு இனறியமையாத அறிவை அடைவது லேசாகிவிடும் இதை ஸாகரமூல நன்னூய விளக்கிக்காட்டினால் நல்வாழ்க்கைக்கு இதனினும் மிகக் சாதனம் இல்லையென்பதையும் அவர் தெளிவாய்க் கூறினார்

ஸாகரமூல கண்டுபிடித்து உபயோகித்த வழி எங்காலத்திற்கும் உதவுவது விஷயவாராயச்சிக்குச் சிறந்த கருவி அதனினும் வேறில்லை அதனமூலமாக இறறைக்கும் நமதுகொள்கைகளைத் துருவிநாடிச் சிக்கறுத்துப் பகுத்துப் பிழைகளைநது தூயமைப்படுத்தலாம் அவ்வண்ணம் சிக்கறுத்து உண்மையைக் கண்டோராமட்டும் அவாக்குப்பிறகு ஒருவருமில்லை

அதீனியா ஸாகரமூலத்தைத் தண்டித்து மிகுந்த பழிப்பைக் கட்டிக்கொண்டாரென்று சிலர் கூறுகிறார்கள். அக்கூற்று வலியுறுவதன்று மேற்காட்டியபடி, அவரைத் தண்டிப்பதற்குப் பலகாரணங்கள் ஏற்பட்டன

முதலாவது — நூதனகொள்கைகளை வாலிபர்களுக்குக் கற்பிப்பவரை நயாயசபையோர் தண்டிக்கக்கூடாதென்ற வழக்கம் அக்காலத்திலில்லை. தற்காலத்திலும் இலஆண்டுக்குமுன்புதான் அவ்விதம் தண்டிப்பது சரியன்றென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. ஸாக்ரமூலக் கேட்டாலும், அவர் தண்டிப்பது நயாயமேன்றே கூறியிருப்பார். ஆதலின், நீண்டகாலமாகப் பகிரங்கமாய் ஸாக்ர

மூல சம்பாஷிதனவந்தைப் பொறுத்திருந்த அதீனி யரை வந்திகவேண்டுமெயலலாக, அவரை நிரந்தன இகழ்தலும், கடிந்து கூறுதலும் நயாயமல

இரண்டாவது — இவரது செய்கையால் ஆதனஸாக ரில் பல்பேர இவர்க்கு விரோதிகளானாக அலவித மிருதும், இவரது எழுபகரம் ஆண்டலரை இவர்க்கு யாதொருதொகதரையும் அவர்களசெயயாதிருந்தனியப பினும் வியபபே.

முனருவது — ஸாகரடீஸ் சபையோரமுன நடந்தன கொண்ட விதமானது மெசசககடியதனறு, அவர உயிர விடுவதற்குப் பயப்படலில்லை இறப்பு இனபமேயகரு மெனறா, சபையோரை மதித்துபேபசினாலலா அதைக கண்டசபையோர, ஸாகரடீஸினுடைய விரோதிகள கூறு கிற்படி அவர மஹாதுஷ்டராக இருக்கலாமென்று ஊகித தராகள

இவையெலலாம அதீனியரைப் பழிகுறுவதற்கு அது கூலமரகமாட்டா ஸாகரடீஸமீது குறைகூறுவதற் குத்தான இவை சாதனவகளாகினறன.

ஸாகரடீஸ் இறந்தபிறகு, அதீனியர அவரைக அந யாயமாயக கொடிபுரிந்ததற்காகப்பசுராததரப்பபட்டா களெனறும், தாமசெயத பாவதொழிறகுப்பரிகாரமாக லிஸிப்பஸ் (Lysippus) எனற பெயர்பெறற சிதரகாரி யைககொண்டு பித்தனையில் அவரைபேரல ஒருசிலையை இயற்றலிதது, அவரது ரூபகார்த்தமாக நாடகராக ளென்றும் கூறுவதுண்டு ஆயினும், அது உண்மைபுர்க நீருத்தலகடுமென்று என்னுலவதற்கு இடமில்லை இவரது

உயிரத்தோழராகிய பள்ளேடோ நகரைவிட்டு நீவுதம்படி
நேரிட்டது சிறிதுகாலமவரை ஸாகாடஸ்பெயகாகுறித்
தோரையும் ஜனங்கள் வெறுதகாராக இத்தான் அவர்
இறந்ததற்கு ஜனங்கள் சற்றும் இரங்கவில்லையென்பதும்,
அவரையும் அவரது கொள்கைகளையும் மனப்பூர்வமாக
வெறுததனரென்பதும் தெளிவாய் வெளியாகின்றன.

இவ்வாறு தமது ஜீவதசையினும், அநதயதசையினும்
தமது உயர்ந்த குணங்களை உலகறியக் காட்டினா ஸாக்ர
டஸ் அவர் சத்தியக்குன்று, அஞ்சாமைக்கு நிலயம் அநீ
னியர்க்கு நன்னடத்தைப்பய புக்கடுவதற்காகக் கடவுள்
தம்மைப் படைத்தாரென அவர் நம்பினதனால், எத்தடை
நேரிடினும் அதை மதிக்காது, தாமாக ஏற்படுத்திக்
கொண்ட கடமைகளைச் செய்துகொண்டுவந்தாரா பிறரைப்
பரீகஷ்செய்துபங்கப்படுத்துவதை விட்டுவிட்டுவாளா இரு
க்கச் சமமதித்திருந்தால், அவர் தமது உபிராவீணாக இழந
திராரா. ஆனால், அவ்விதமிருப்பதற்கு அவர் உடனப்பட்டி
லா அவ்விதஞ்செய்வது கடவுளின் ஆளுகையை அவமதித்
ததாகுமென அவர் எண்ணினா ஸ்வாமியின்மீது பாரததை
வைத்துத் தமக்கு எது நன்மையாகத் தோன்றியதோ,
அதையே அவர் பிடிவாதமாகச் செய்துவந்தாரா இறந்த
பின் மனிதர்க்கு ஏதாகிறதென்பதை அவர் நிச்சயமாய்
உணரக்கூடவில்லை பிறிதோர் உலகில் நற்பயனை அடை
பலாமென்ற எண்ணமும அவராமனதில் உதித்திலது, ஆத
லின், பரமபொருள் பணிதத்தைத் தப்பாற்ற செயததும்,
நீமக்குத் தவறுகத் தோன்றியவைகளைச் செயயாதொழிந்
லதுமே மேலானவையென்று கொண்டாரா; நனமாண்

கரையகளைச் செயது உயிரிழைப்பதினும், உயிரவாழ்வு
மையே உயாநதது என நனரூப நம்பினார்.

* “பெருமை யுடையவர் ஆற்றவரோ, ஆற்றின்,
அருமை யுடைய செயல்”

என்ற வளஞ்வுரை வரகஞ்சு இலக்காக, இம்மகானு
பாவர யாவராலும் செய்வதற்கரிய செயல்களை எளிதிற
செய்துமுடித்ததுடன், சிறையினின்று கப்பியோடி மானக
டுகட்டைத்து உயிரவாழ்வதைவிட உயிரிழைப்பதே மேலெ
னத்தணிந்து, துணிந்தவண்ணம் தமதுயிரையும் துறந்தாரா

† “மயிரிப்பின் வாழாக கவிரிமா அனரூ
உயிரிப்பா மானம் வரின்”

முற்றிற்றம்

அநுபந்தம் 1.

ஸாக்ரடீஸ் தாக்கிக்கும் வழி.

இது இதக்கையதென்பது யூதிபிரானாகும் (Euthyphron) இவராகும் நடந்த சம்பாஷணையால் தெற்றென விளங்கும் இந்த ஸம்பாஷணை தேவதூஷணஞ்செய்தாரென ஸாக்ரடீஸ்மீது குற்றஞ்சாட்டியபின்னர் நிகழ்ந்த விசாரணை தொடங்குவதற்குமுன்பு தேவபகதி தேவதூஷணை முசலியவைகளைப்பற்றிப் பரமரஜனங்கள் கொண்ட எண்ணங்கள் தவறெனறுவெளிப்படுத்த ஸாக்ரடீஸ் கருதியிருந்தார். நியாயஸகலத்தின் தலைவாசலில் இருவரும் சந்தித்தார்கள் ஸாக்ரடீஸ்மீது அப்பொழுதுதான் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டிருந்தது யூதிபிரான் என்பானும் ஒருகூலியானைத் தனக்கப்பன் கொண்டுவிட்டானெனத் தனக்கப்பன்மீத குற்றஞ்சாட்டவந்திருந்தான் தனது நண்பர், உறவினர் எதுசொல்லியும் அவன் செவிகொடுத்த கடுகடகவிலை தான் தூயமைபற்ற செயலேசெய்வதாக அவர்கள் கூறியதனால், இவனுக்கு அவர்கள்மீது வெறுப்பெழுந்தது தான் செய்யும்காரும் தூய்கெனவும், செய்வதற்கு உகந்ததெனவும் அவன் புதனருள் தான் செய்கக்கருதியதைச் செய்யாதொழிந்தே தேவதூஷணத்திற்குக் காரணமாகுமென அவன் நம்பினான். மதவிஷயங்களுக்கும், தூயமை தூயமையினமை முதலியவையும்தான் நன்றாய் ஊன்றி ஆராய்ந்துள்ளதாகவும், அவைகளைப்பற்றித் தான் அறியாதது ஒன்றுமில்லையெனவும் ஸாக்ரடீஸிடம் வீரீயங்கூறினான். இதைச் செவியேற்ற ஸாக்ரடீஸ், தூயமைமுதலியவை இததன்மையென அவனிடம்

‘அறிந்துகொண்டு, தம்மேல் குற்றஞ்சட்டியேயர்க்குப் பதிலுணிகை எண்ணியுள்ளதாகவும், தம்மைச் சீட்டுக அங்கீகரித்தது அவலிஷயங்களைப் போதிக்கும்மாதும் அவனைப் பணிவுடன் கேட்டார். யூதிரான் தனது அகநதை ‘யால் அவ்வாறு போதிப்பதற்கு வாக்களித்ததான ஸாக்ரடீஸ் “தூயமை என்றாலென்ன? தூயமையினமை என்று வென்ன? எனக்கு அவற்றை விளங்கவுரையும்” என்றார். “யான் இப்போது செய்வதுபோலச் செய்வதே தூயமை. யாரோடும் ஒருவா கொலைமுதலிய பாவங்களைச் செயின், அவர் நமது பிதாவாயினுஞ் சரி, வேறுயாராயினுஞ் சரி, அவரைத் தண்டிக்குள்ளாகருவது தூயமையானது அவரை அவலிதமசெய்யாது விடுவதே தூயதற்றது” என்றுகறி, இதை இன்னும் வற்புறுத்தறப்பொருட்டு, ஸீயஸ் என்ற தேவனதன் தந்தையாகிய ‘க்ரானுலைக்’ குற்றத்திற்காகத் தண்டித்த புராணகதையும் எடுத்ததுரைத் தான். ஒருகடவுள் இக்குற்றத்தைச் செய்தாரா, இவ்வாறு அவர் தண்டிப்படைந்தாரா’ எனக்கூறும் கதைகளெல்லாம் நம்பத்தகுந்தவையல்ல; அவைபெல்லாம் வீண் அபவாதங்களே ஒருபோதும் யான் அவைகளை ஏற்கேன்” என ஸாக்ரடீஸ் மொழிந்த, “ஐயனே! யான் கேட்ட கேள்விகளுக்கு இன்னும் பதிலுரைத்ததில்லை. தூயவற்றிற்கும் தூயமைபற்றவற்றிற்கும் நான் உனனை உதாரணமாகக் கொள்கிறேன். தூயமைபென்றால் என்னை? எதனால் ஒரு செய்கையைத் தூயமையானதென நாம் சொல்லுகிறோம்” என்றார் யூதிரானுக்கு அவர் ‘கேட்ட விஷயம் முதலில் கள்ளாக விளங்கவில்லை. சிறிதுபோது யோசித்தது, கட்டவுளுக்கு உடப்பானது தூயது, கட்டவுளுக்கு உடப்பாக்காத்த தூயதற்றது’ என்றுகறியதோடும்யாது, தான்

கடவுளையாப்பற்றி மூலம் மொழிந்தவையெல்லாம் உண்மையில் நடந்தவை எனவும், அவரது சண்டை சதாசவுகளெல்லாம் யதார்த்தமாகவே நிகழ்ந்தவை எனவும் சாதித்தான். இக்கதைகளை ஸாக்ஷியாகப் பாமறபோயினும், அவைகளை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு, யூதிபிரானுடன் பின்னும் சம்பாஷித்து, கடவுள் ஒருவருக்கொருவராக உண்மையினைத்தக்கொளவராயின், அக்கலகம் எனது நியாயமானது என அநியாயமானது எனந் நியாயமானதனைப்பற்றி எழுந்திருத்தலையேனும் மெனவும், அவ்வாறு ஒருநிறத்தாரா ஒன்றை நியாயமான தெனவும், மற்றொருநிறத்தாரா அநாதையே அநியாயமான தெனவும் தீர்மானித்தால், ஒரேவிஷயம் கடவுளாகிலாக்கு நியாயமானதெனவும், வேறுவிடாகது அநியாயமானதெனவும் காணப்படுவதனால், யூதிபிரான தூயமை என்பதற்குக் கூறிய பொருளின் சிறப்பினைமைகையப் புலப்படுத்தினான். இதைக்கண்ட யூதிபிரான், தான் மூலம் கொண்ட பொருளைச் சிறிது மாற்றிக்கொண்டு “தூயதென்பது எல்லாக்கடவுளாக்கும் உகப்பானது. இப்பொருள் தூயவானதே” எனப் பகார்த்தனை. இதன்மேல் ஸாக்ஷியாக, “தூயதாயிருப்பதால் தூயமைபானதைக் கடவுளர் விரும்புகிறார்களா? அன்றி, அவர் அதை விரும்புவதனால் அது தூயமை எனப்படுகின்றதா?” எனக்கேட்டார் யூதிபிரான். இக்கேள்வியோடும் விளக்கவிலை, தாடிவினவி, யது சதென அவனுக்கு விளக்கிக்காட்டி, அவன் வாய் மொழியாகவே “கடவுளாகது உகப்பானது அவர்களால் விரும்பத்தக்கதாகவுள்ளது, - ஏனெனில், அவர்கள் அதை விரும்புகிறார்கள், தூயதென்பதோ அவர்களால் விரும்பப்படாதது, - ஏனெனில், அது விரும்பத்தக்கதாயுள்ளது”

என்பதை நிரூபித்தார். அகாவது தூய்மைக்கு இயற்கையிலேயே மதிப்பு இருப்பதால் அவ்வியற்கைக்குணம்பற்றி அதைக் கடவுளாக கிறிஸ்துமபுகிறார்கள். அவாகிறிஸ்துமபும மறவைகளுக்கெல்லாம் அவாகிறிஸ்துமபும ஒருகாரணம்பற்றியே மதிப்பேற்படுகின்றன. இதற்குள்ளாகப் பலவாறு அவனை மீட்கக்கூடாதுமையால், அவனுடைய மனம் கலங்கி, மதியும் மயங்கிக்கூடாது 'தூய்மை' என்பது நியாயத்தின் ஓர்பகுதியாகும்' என்ற ஸாக்ரடீஸ்கூறறை அவன் முற்றிலும் உணர்ச்சத்தியற்கையேபோயினும், அதுவே சரியென அவன் ஆரோமாதிகதனை இகனமேலும் பலவழிகளில் அவனை நோக்கி, "தூய்மை என்பது கடவுளாககுரிய சிந்தனையோடு சம்பந்தப்பட்ட நியாயநெறியின் ஓர்பகுதியாகும் மனிதாக்குரிய சிந்தனையுடன் சம்பந்தப்பட்டது அந்நெறியின் மிச்சப்பாகமாகும்" என்பதை ஒப்புக்கொள்ளுமாறு செய்கார இனி, 'சிந்தனையென்றால் என்ன' என்பதைப்பற்றி விவாதம் நடந்தது. 'சிந்தனை என்பது கடவுளாக்குத தொண்டுசெய்தல்' என அவன் முடிக்கதான் இதனால், 'தூய்மையென்பது கடவுளாககுச் செய்யும் பிரார்த்தனையையும் யஜ்ஞத்தையும் விளக்கும் ஒருசாஸ்திரம்' என அவன் ஒப்பவேண்டியதாயிற்று அதாவது ஸாக்ரடீஸ் புகன்றபடி, 'தூய்மை என்பது கடவுளாகும் மனிதாக்குமுள்ள கொடுத்தலவாகலை விரிக்கும் கலை' என முடிந்தது. 'கடவுளாக நமக்கு யாவற்றையும் அளிக்கிறார். நாம் கடவுளாக்கு எவற்றைப் பிரதியாகத் தருகிறோம்?' என்ற கேள்வி பிறகு எழுந்தது 'மரிப்பதைப்பயும் வணக்கத்தையும் நாம் அவர்களிடம் காட்டுகிறோம் அவர்களுக்கு எது பிரதியாக இருக்கிறதோ, அதெல்லாம் செய்கிறோம்' என்று அவன் விடைந்தது, தூய்மைக்காகத்

மீனும் அவாக்குப் பிரியமானது வேறொன்றுமில்லையென
 அவன் கூறி மடித்தான். இதனால், தூயமை எனப்பதிகடவு
 ளாகுப் பிரியமானது என்று ஏற்பட்டது. இதுவே
 தொடக்கத்தில் சரிபான்பொருளன்று என்று ஸாகரமீ
 ஸால் தள்ளப்பட்டாலும் ஸாகரமீஸை இதை அவனுக்கு
 எச்சுதுக்காட்டி, இன்னும் தூயமை என்ற இவ்விஷயத்
 தைப்பற்றி அவனுடன் ஆராயுதறிய விரும்பிபுள்ளதாகக்
 கூறி ஒன்றையும் ஒளிக்காமல், 'நீ கூறியது சரியே, ஆபி
 னும், பொய்கூறித் தன் படைக்கு ஊதகமளிகுதும் தண்ட
 நாயகனும், பொய்கூறித் தன் மகளுக்கு மருநதுட்டும்
 அருமைத் தந்தையும், வெறியறித் தற்கொலைபுரிய எண்
 னும் தனது நண்பனிடமுள்ள கூங்கத்தியை வஞ்சித்து
 வெளவும் புருஷனும் அநியாயஞ்செய்தவராவரோ?' என்
 று ஸாகரமீஸை, இதைக் கேட்ட பூதிமேஸை, இவையெல்
 லாம் நியாயமானவைதாமென ஒப்புக்கொண்டு, முன்னாக
 கூறிப் பொருளைச் சற்று மாற்றிக்கூறத் துணிந்து, 'நண்ப
 றுக்கு நன்மைபயக்குமபொருட்டு அவ்வாறு செய்வதும்
 நியாயமாகும்' என்றான். 'அவாக்குத் தீமைவினைக்கும்
 பொருட்டு வஞ்சிப்பது பின்னா அநியாயமாகுமோ?'
 என்று ஸாகரமீஸேகடக, 'ஸாகரமீஸ்! உண்மையாகவே
 எனதுவிடைகளில் இனிமேல் எனக்கு நம்பிக்கை பிற
 வாத முன்காணப்பட்டதற்குமுற்றும் விரோதமாகவே
 ஒவ்வொன்றும் இப்போது எனக்குக் காணப்படுகின்றது'
 என்று பணிவுடன் பதிலுரைத்தான் இதன்பிறகு, 'நண்
 பர்களுக்குத் தற்செயலாயத் தீங்கு விளைத்தால் அது அநி
 யாயமாகுமோ?' என்பதும், 'குடியரசு என்றால் என்ன?'
 என்பதும் அவ்விருவரால் சம்பாஷணைமூலம் ஆராயப்
 பட்டன. ஸாகரமீஸே கேட்ட கேள்விகளால் மடக்குண்ட

யூதிடீமஸுக்கு அகந்தை அறவே அகன்றது, நூண்மேலிட்டது மிருகதமனவருத்தததுடன், “என தாழ்வுஸ்பாளே ஒப்புக்கொள்ளுமாறு ஸாக்ரடீஸ் செய்கிறா இனி யான் வாய்திறவாதிருத்தலே நலம், ஏனெனில், எனக்கு ஒன்றாக தெரியாதென்பதை இப்போது யான் நன்றாய் அறிகிறேன்” என்று கூறி வெட்டுச் சென்றான்.

நன்குக் கூறிய இருசமபாஷிணர்களால் ஸாக்ரடீஸ் தர்க்கவழியின் போக்கு நன்றாய் விளக்கலாகும்.

முடிவு
அவன் அறிந்த பாவற்றையும் தனக்குப் போதித்த வேண்டுமெனவும் கேட்டுக்கொண்டார். அவனைத்தவிர வேறொருவரும் அவகிஷயத்தைப்பற்றிச் செவனவே. உணர்ந்தவராகார் எனவும் வஞ்சகப்புகழ்ச்சிசெய்து யூதிடீரானுடைய மனநிலை அப்போது எவ்வாறிருந்தென்பதை யாம் இங்குக் கூறவும்வேண்டுமோ? அவன் அகந்தைப்பெய்வாம ஒடுகெப்போயிரது. அவனும மதியுதத்திகைத்து, எவ்விதத்திலேனும் இருசமபாஷிணர்களின் நபயிபோட எண்ணி, தனக்கு அவசரமான ஒன்றை இப்போதே, காலதாமதமாகிவிட்டமையால் தான் உடனே செல்லவேண்டுமென்று கூறி மெளனமுடையோடிவிட்டான்.

இனி, ஸாக்ரடீஸ் தர்க்கிக்கும் வழியை விளக்குவதற்கு ஸைனோபரஸ் என்ற யூரிஸியாது ஸ்கிஸ்துர்தும ஓர் உதாரணம் கூறுவார்— யூதிடீமஸ் (Ithydemus) என்பான் ஓர் ஆதன்ஸ்கரவாசி. நாட்டிற்காக நன்றாய் உழைத்தேண்டுமென்ற ஆகை அன்னிடம் சீரமயிழைத்ததனால், அரசிபுலவியைப்பக்கி அவன் நன்றாய் ஊன்றித்,

கற்றுவந்தான் அவன் ஒருமுறை ஸாக்ரடஸ்டன் சம பாஷிகக ரோகந்தோடது, நியாயவுணர்ச்சி நகரவாசிகரு இனறியமையாததோர் உததமகுணமாதலின், தான் அதை நிரம்புப பெற்றுள்ளதாவும், தினந்தோறும் எததீனோர் உதாரணங்களைக் கண்கூடாகக் கண்டறிந்து வருகின்றமைபின், தான் நியாய அநியாயங்களைச் சிக்கற உணரவல்லவெனவும் விருதுகூறினான் தான் கூற்ப வற்றை உதாரணமுகத்தான் கண்குவிளக்க வண்ணி, 'பெரியதலை, வஞ்சிதலை, களவாடல், பிறாகுணஞ்செய தல், பிறரைச் சிறைப்படுத்தல் முதலியவையெல்லாம் அநி யாயமானவை' என்று அவ்வாறாயின, நமது எதிரிகளை வஞ்சிப்பதும், சிறைப்படுகதவற்றும், அவர்க்கு இன்னங் கின்பபதம் அநியாயமாகுமோ?' என ஸாக்ரடஸ்டினிய போது, 'நண்பரிடம் அவ்விதஞ் செய்வதே அநியாய முன்று; பண்பரிடம் செய்யின் அது நியாயமாகுதே' என்றான்.]

அநுபந்தம் 2.

ஆதன்ஸ்வாசிகளின் அறிவாற்றலைப்பற்றி மெகாலே (Macaulay) கூறுவது —

“ஆதன்ஸ்வாசத்தப பாமாஜனங்கள் பிறகூட்டத்தய் பாமாமக்களினும் பனமடங்கு அறிவிற் செனதோவென் னமபுவதற்கு இடமுண்டு. ஆதன்ஸ்வாசி ஒவ்வொருவனும் நிதிசாஸ்திரியும், யுத்தவியனும், சம்பாபதிபதியும் சுவரன் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். ஆதன்சி

நகரக்கு அடிப்பட்ட செலவக கொழிகும திருநகரும், அவ்வாதன ஸ்வாசியின் கையுப்பராததுப் பிழைக்கும் ஆகண்ணைகரததுப் பெரிய அதிகாரியும அவனது கையைப் பராதேக பிழைப்பு. உழவுவாணிபதொழில்களிலுள்ள தாழ்ந்தவேலைகளெல்லாம் அடிமைகளைக்கொண்டே நடத்தப்பட்டன. மிகவுமானமான நகரவாசிகும பிழைப்பதற்கு வழிபையும், தவலைபற்று ஓயாதிருப்பதற்கு வசதியையும், இன்பமாய்ப் பொழுதுபோகக்கூடிய சாதனங்களை யும் குடியரசு தந்தது. அவர்களிடமிருந்த நூல்கள் மிகச் செலவை ஆயினும் அவைபரவுமிகச்சிறந்தவை. யாவரும் அன்றாை அழுத்தமாக ஊன்றிப் படித்தனர். புஸ்தகக்ளையிலுள்ள நூல்களை யெல்லாம் புரட்டினாலுமடும் மனம்தெளியாது, சிறப்பிற்கு நிதரிசனமாகத்தக்க நூல்களைப் பன்னமுன்ற படித்தது, அவற்றுட் கூறப்பட்ட விஷயங்களைக், கருத்துடன் சிந்திப்பதே மனத்தெளிவுக்கு ஏற்ற உபாயம்.

ஆதன்ஸவாசியின் தல்வியிவருததிக்குப் புஸ்தகங்களின் உதவி சிறிது மிலை ஆதன்ஸ மேம்பட்டு விளங்கிய நாளில் நாம் இருந்ததாகக் கருதுவோம். அது செழித்தோங்கிய புகழ்பார்பியநாளிலேகாட்டைவாயிலில் நுழைவதற்கண்ணிக்கொளவோம் தோரண்வாயிலிலுள்ளவர்கள் அதோ கூடியுள்ளார்கள். அனைவரும் ஜாவத்ததன் பிடியல் (Phidias) என்ற சிற்பாசாரி அமைக்கும் பிம்பங்களை அவர்கள் உற்றுநோக்குகின்றனர். மற்றொரு விதியை நோக்கிச் செல்வோம். அதோ அங்கு ஒருவாசான்யங்கனிலிருந்து செய்யுட்களை உருக்கமாக ஒப்பிக்கின்றான். அவனைச் சற்றிலும் புருஷரும், பெண்டிரும்,

கிறார்களும் மொய்ததுகொண்டிருக்கின்றனர். அந்நாள்
எது கண்களினின்று நீர் தாரைதாரையாய் பெருகுந்
தது அவரனைவரும் இமைகொட்டாமல், அசைவற்று,
உயிர்த்தலுமின்றி நிற்கின்றனர் அக்கிலஸ் (Achilles)
என்ற வீரரின் காலில் பரையாம் (Priam) என்பான் வீழ்
ந்து பணிந்து, தன் மககள் பலரையும் மாயத்த அவரது
கொடிய பயங்கரமான கரங்களை முததமிட்ட கதையை
அவன் உரைக்கின்றன

இனிப் பொதுமனதகதில் நுழையோம். அதோ
அநேகவாஸிபாகள தமகண்கள் ஒளியீச, ஆவனுடன் வதிச்
சேரக்கியவண்ணமாய ஒருவாமேனொருவா சாய்ந்து நிற்
கின்றனர் ஸாக்ரடஸ் தரும் அந்நாட்டில் நிரீசவரவாதி
பென்ப பேர்ப்படைக்க ஒருவனுக்கும் தாக்கம் நடக்கி
றது அவன்கருதியவை முற்றிலும் பலமற்றவையென அவ
னே ஒப்புக்கொள்ளுமாறு ஸாக்ரடஸ் செய்துவிட்டார்.
சரி, இதோ எல்லாம் தடைப்பட்டுவிட்டன. “நகரத்துச்
சீரியோவருகிறார்கள், வழியில்குங்கள்” எனக் கட்டியக்
காரர்கள் விளிக்கின்றனர் ஜனசபை நடக்கப்போகி
றது ஜனங்கள் நரப்புறங்களிலேருத்தும் திரண்டு வரு
கின்றனர் “யா பேச விருப்பம்?” என அறிக்கை
பிறந்துள்ளது, அதோ ஆவாரம் கிளம்புகிறது. யாவரும்
காதலாளுசெய்கின்றனர் பெரிக்கிஸ் (Pericles)
என்ற மகான பேசுவதற்காக மேடைமேல் ஏறுகின்றார்.
சரி, இதைவிட்டுச் செல்வோம். அதோ லெயாக்ளீஸ்
என்பாறு நாடகம் அரங்கில் நடக்கப்படுகிறது. அதோ
மற்றோரிடத்தில் பாட்டுக்கச்சேரி நடக்கிறது இவ்வித
மாக, நோத்தியையும் ஒழுங்கையும் கவியியற்றும் சர்வ

கலாசாலை தற்காலத்திலுள்ளதும் லைபிரேரியும்” (ஆதன்ஸ் நகரத்து நாவல்லோர்)

“ஆதன்ஸ்வாசியிடம் புஸ்தகங்கள் சிலவேயிருக்கலாம் அவன் படிக்கச்செல்லும் பெரிய புஸ்தகசாலையிலுள்ள நூல்களின் தொகை போலட்கோர்ட் (Bolt court) டில் வசிக்கும் ஜான்ஸன் (Johnson) என்பாரது அலமாரியிலுள்ள புஸ்தகங்களின் தொகையினும் சிறியதாயிருக்கலாம் ஆயினும், ஆதன்ஸ்வாசி தினந்தோறும் நாடகாலை யில் ஸாக்ரடீஸுடன் சம்பாஷிப்பான், மாதம் நாலேந்து முறை பெரிகுளிஸ் பேசுவதைக் கேட்பான். ஸோபாகுளிஸ், அரிஸ்டோபானஸ் இயற்றிய நாடகங்களை நடிக்கக் காரணபான் டீடியஸ் செனாகிய சிற்பங்களையும், ஸூக்ஸிஸ் (Zeuxis) வரைந்த சித்திரங்களையும் கண்குளித்து உலாவித் திரிவான் அக்கல்லஸ்பாடல்கள் அவனுக்குக் கண்டபாடமாகத் தெரியும் தெருவின ஒருமுனையில் அக்கிலஸ் கேட்கத்தக்கபற்றியும், ஆர்ஜஸ் (Argus) சாவப்பற்றியும் ஒப்பிப்பதை அவன் செவியேற்பான் அவன் நீதிசாஸ்திரி, பிறநாடுசம்பந்தங்கள், அரசிறை, பேரா முதலிய விஷயங்களில் அவன் கைவந்தவன் அவன் பேராவீரன், மிகவும் இதமாய்ப்பயின்று அடங்கியவன் அவன் நயாயாதிபதி, தினந்தோறும் இருதிறத்தாரது கட்சிவாதங்களைச் சீர்தூக்கித் தெளிவுபெற்றவன். விததையென்ப படுவன இவைகளே இவை மனமாசகனற தெனளியோரைப் படையாவிடினும், நகரவாசிகளிடம் புத்திதீவிரமும், இரசனானத்திற சுவையும், சொல்வனமையும், வாகஞ்ச சாதாயமும், நாகரிகமும் விளைதன (ஜான்ஸனைப் பற்றிய வியாசம்

பிழையும், திருத்தமும்.

வரி	பிழை	திருத்தம்
5	மனிதரால	மற்றால ✓
26	Symposium	Symposium ✓
21	Aeropolis	Acropolis ✓
7	ஏகராசியபத்யம்	ஏகசகராதிபத்யம் ✓
16	சனணை	தமமை ✓
18	சனணை	தமமை ✓
13	தமதுமன சகைக திருப்பி	மவரதுமன சகைக திருப்பி ஆவணை ✓
5	ஒணமை	உணமை ✓
16	பெருக்கிறை	பெருக்கிறை ✓
8	பிராககுசகாம	பிராககுயானை ✓
10	மகனுககு	மகனுககு

133-ஆம் பக்கம் 8-ஆம் வரியில் 'ஒளிககாமல்' எனப் படித்து 134-ஆம் பக்கம் 9-ஆம் வரிமுதல் (1-வது அடிகுத்தம்) முடிவுவரை பிழை எதைச் சேர்த்துப்படிக்க (பிழைகளை முன்னிதி நுத்திக்கொண்டு சிறகு படிக்க)

